



# Știința

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

Anul XXXI Nr. 5336

Joi 2 noiembrie 1961

8 PAGINI — 40 BANI

### In interiorul ziarului

- Jakab Ștefan — Din experiența noastră în organizarea studiului cadrelor (pag. 2-a).
- Sport (pag. 7-a).
- E. Mandric — Figaro și blondul (pag. 7-a).
- A. Vela — Acțiuni periculoase, ostile păcii (pag. 8-a).

## Spre noi victorii ale comunismului

Congresul al XXII-lea al P.C.U.S., care și-a încheiat marșul lucrărilor, a constituit prin întreaga sa desfășurare, prin hotărârile sale, un eveniment deosebit de important în istoria revoluției socialiste, pentru mișcarea comunistă mondială, pentru destinele întregii omeniri.

Poporul sovietic și odată cu el toți prietenii lui de pe cuprinsul pământului se pot pe drept cuvânt mândri cu minunatul bilanț de succese cu care s-a prezentat la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. Miciodată n-a fost atât de mare puterea economică a Uniunii Sovietice; industria ei se dezvoltă într-un ritm accelerat, mari realizări au fost obținute în agricultură, crește neîntrerupt bunăstarea poporului, știința și tehnica înregistrează victorii epocale. Îndeplinind cu succes prevederile planului septenal, poporul sovietic a progresat mult în îndeplinirea sarcinilor sale economice fundamentale — de a ajunge din urmă și de a întrece cele mai dezvoltate țări capitaliste în ce privește producția pe cap de locuitor. S-au întărit pozițiile internaționale ale Uniunii Sovietice. Sistemul mondial socialist s-a transformat în factorul hotărâtor al dezvoltării sociale. Lagărul socialist, toate forțele iubitoare de pace au zădărnicit încercările repetate ale imperialismului de a abate de pe calea pașnică întrecerea dintre cele două sisteme.

În rapoartele prezentate de tovarășul N. S. Hrușciov la congres, strălucite documente ale marxism-leninismului creator, în cuvintele rostite de la tribuna congresului de zeci de delegați s-a subliniat că marile succese ale U.R.S.S., atât în domeniul politicii interne cât și în domeniul politicii externe, au confirmat justetea liniei generale-leniniste a Congresului al XI-lea. Dictată de viață însăși, de grija pentru binele poporului și pătrunsă de spiritul creației leniniste revoluționare, această linie a triumfat pe deplin.

Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. i-a revenit misiunea istorică de a adopta noul Program al P.C.U.S., programul construirii societății comuniste în U.R.S.S., al cărui text este publicat în ziarul nostru de azi. „Programul P.C.U.S. — a arătat în mod plastic tovarășul N. S. Hrușciov — pot fi comparate cu o rachetă cu trei trepte. Prima treaptă a smuls țara noastră din lumea capitalistă, a doua a înălțat-o spre socialism, iar a treia este menită să o plaseze pe orbita comunismului. Aceasta este o rachetă minunată... Ea se deplasează în o trăsătorie precisă, trasată de genialul Lenin, de teoria noastră revoluționară, ca este alimentată de cea mai mare energie — energia constructorilor comunismului”.

De la Manifestul Comunist al lui Marx și Engels, istoria n-a mai cunoscut document de asemenea însemnat și răsunet cum este Programul P.C.U.S. Sintetizând în mod creator uriașă experiență a construirii socialismului în U.R.S.S., experiența celorlalte țări socialiste, a mișcării comuniste internaționale, a mișcării de eliberare națională, Programul P.C.U.S. — rod al gândirii creatoare colective a întregului partid, a poporului sovietic — marchează o nouă etapă în dezvoltarea teoriei revoluționare a lui Marx, Engels, Lenin.

Exprimând sentimentele de dragoste și solidaritate frățească ale Partidului Muncitoresc Român, ale clasei muncitoare și întregului popor român față de gloriosul P.C.U.S., tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, conducătorul delegației partidului nostru la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S., a arătat în cuvântul

rea sa că „în lumina perspectivelor deschise de Congresul al XXII-lea al P.C.U.S., apare și mai clară inevitabilitatea istorică a pierii capitalismului și a victoriei orindurii noi, socialiste și comuniste, plină de tinerețe și forțe creatoare. Nu există comunist, nu există revoluționar, nu există om al muncii pe care să nu-l entuziasmeze obiectivele noului Program al P.C.U.S., umplându-i inima de mândrie și însuflețindu-l și mai mult în lupta pentru triumful cauzei noastre”.

Veștile despre epocalele hotărâri adoptate de Congresul al XXII-lea al P.C.U.S., despre minunatele înfăptuiri ale Uniunii Sovietice și perspectivele grandioase deschise de construirea societății comuniste străbat mări și oceane, străpung cortina de fier a lumii capitalismului, duc pretutindeni adevărul despre comunism, însușind milioanele de oameni care mai gem sub jugul capitalismului încredere și forță în lupta pentru cauza lor dreaptă. Comunismul se afirmă ca cea mai mare forță constructivă din istorie, forța care transformă și înnoiește lumea.

Fină și reprezentativă mai lucizi ai cercurilor dominante din Occident sînt nevoiți să recunoască nu numai temeinicia și realismul obiectivelor construcției comuniste, ci și uriașul lor forță mobilizatoare. „Proiectul noului Program al P.C.U.S. — constată cu amărăciune cunoscuta revistă americană „Life” — este cu adevărat un document cumplit. El a pus Occidentul într-o situație nefavorabilă, a arătat că comunismul poate să-și prezinte menirea în așa fel încît să convingă milioane de oameni că este o armă predestinată a istoriei”. Spre a umbri uriașul răsunet internațional al Programului P.C.U.S., clasele dominante din Occident și-au mobilizat forțele hotărînd să-i opună „programele” lor — un jaltic „plan de 10 ani” al conservatorilor englezi și o „declarație de principii” a Internaționalei socialiste, la care însă, în fața impurii penibile produse chiar în cercurile apropiate, liderii social-democrați de dreapta au considerat mai prudent la recentul congres să renunțe în ultimul moment. Un eșec care vorbește de la sine.

Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. a constituit prin întreaga desfășurare a lucrărilor sale o reflectare a voinței fierbinții de pace a partidului lui Lenin. Sute de milioane de oameni de pretutindeni salută cu entuziasm prevederile programului P.C.U.S., însuflețindu-i de convingerea că victoria construcției comuniste în U.R.S.S., obținerea de noi succese de către toate țările lagărului socialist fac să crească baza materială a forțelor păcii, astfel încît încă în condițiile menținerii capitalismului într-o parte a lumii va apărea posibilitatea reală de a exclude războiul mondial din viața societății.

Congresul a înălțat și mai sus steagul luptei pentru triumful principiilor leniniste ale coexistenței pașnice — temelia politicii externe a Uniunii Sovietice și a celorlalte state socialiste, a chemat popoarele la vigilanță, la luptă unită pentru a zădărnici unelțile cercurilor agresive imperialiste. Așa cum s-a arătat la congres, coexistența pașnică poate fi menținută și asigurată numai prin lupta plină de abnegație a popoarelor împotriva tendințelor agresive ale imperialismului. În zilele noastre, cînd forța politică, economică, militară a sistemului mondial socialist este mai mare decît orînd, Uniunea Sovietică, statele socialiste militază pentru ca pacea tracică și securitatea generală să fie garantate.

(Continuare în pag. VII-a)

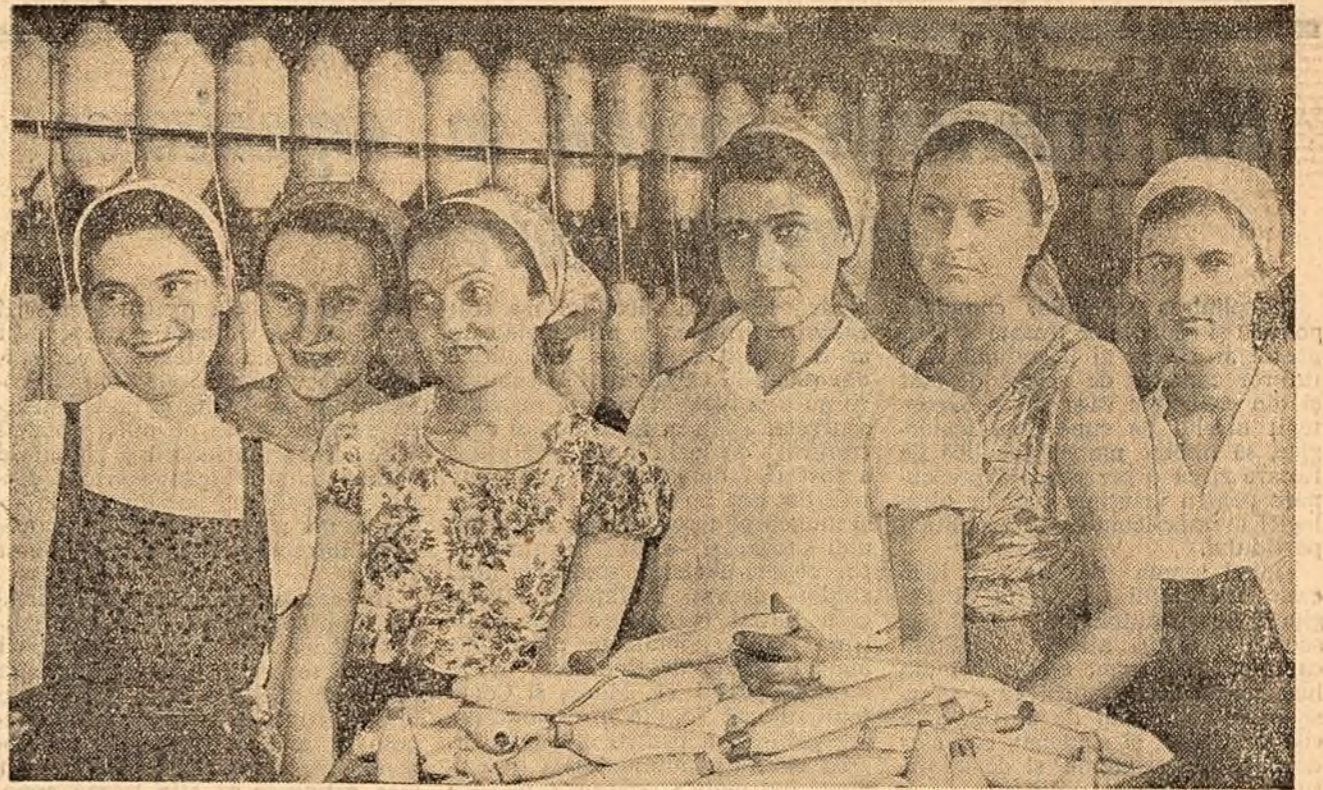
## PROGRAMUL Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

adoptat în unanimitate de cel de al XXII-lea Congres al P. C. U. S.

Publicăm astăzi în paginile 3, 4, 5 și 6 ale ziarului Introducerea și Partea întâia a Programului, intitulată: „TRECEREA DE LA CAPITALISM LA COMUNISM — CALEA DEZVOLTĂRII OMENIRII”

În numărul de mâine vom publica partea a doua a Programului, intitulată: „SARCINILE PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE ÎN CONSTRUIREA SOCIETĂȚII COMUNISTE”.

(Foto: M. Andreescu)



Brigada condusă de flatoarea Elena Sandu de la „Intropindurile Textile Galați” se numără printre brigăzile fruntașe ale fabricii. Ea își depășește zilnic sarcinile de producție cu 3-8 la sută și dă numai fire de bună calitate. În fotografie: membrii brigăzii (de la stînga la dreapta): Sătîlca Gheorghijă, Elisabeta Apăreco, Ștefana Mîlțianu, Elena Sandu, Maria Spîler și Maria Azoljel.

## Să fie grăbite lucrările agricole!

În raioanele Salonta și Gurahonț s-a terminat semănatul

ORADEA (red. ziarului „Crișana”). — În cursul zilei de 30 octombrie, oamenii muncii de pe ogărele raionului Salonta au raportat terminarea însămînțării cerealelor păioase de toamnă pe întreaga suprafață de 26.711 hectare rezervată în acest scop.

De asemenea, însămînțările s-au terminat și în raionul Gurahonț, colectivității și întovărășiiți situându-se în fruntea acțiunii.

### Comune rămase în urmă

CLUJ (coresp. „Știința”). — Pînă nu de mult, în raionul Bistrița, însămînțările de toamnă se terminaseră în 31 de gospodării colective și 22 de întovărășiri. Față de suprafața ce trebuie însămînțată în această toamnă în întreg raionul s-a realizat un procent de 87 la sută. Normal ar fi ca în o zi, două însămînțările să se încheie în raion. Acest lucru însă nu se poate închipui deoarece cîteva comune sînt mult rămase în urmă. Așa de pildă, în comuna Toșca nu s-au însămînțat decît 94 ha, față de 427 ha, cite sînt prevăzute, ceea ce reprezintă doar 22 la sută.

Mult rămase în urmă sînt și comunele Ocnița cu 62 la sută, Slou cu 72 la sută și altele. În unitățile socialiste din aceste comune nu s-a depus destul străduință pentru începerea la vreme a însămînțării și folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor și atelelor. Comunele amintite mai sus sînt situate la marginea raionului și nu s-au bucurat de îndrumarea și controlul necesar din partea Comitetului raional de partid Bistrița și a statului popular raional.

## Știri Actualitatea Știri

### Unități pentru deservirea populației

TG. MUREȘ (coresp. „Știința”). — În primele nouă luni ale anului, în regiunea Mureș-Autonomă Maghiară au fost înființate 45 secții noi ale cooperăției meșteșugărești. Printre acestea se numără complexe de deservire de la Borsce, Tușnad, Sărmeș, Gheorghieni, Tg. Mureș și secțiile noi deschise îndeosebi în centrele muncitorești și localitățile mai îndepărtate. În prezent, în regiune sînt în curs de amenajare alte numeroase secții de deservire, din care 16 unități vor fi date în folosință încă în acest an. Printre acestea va fi și noul complex de deservire din orașul Ludaș.

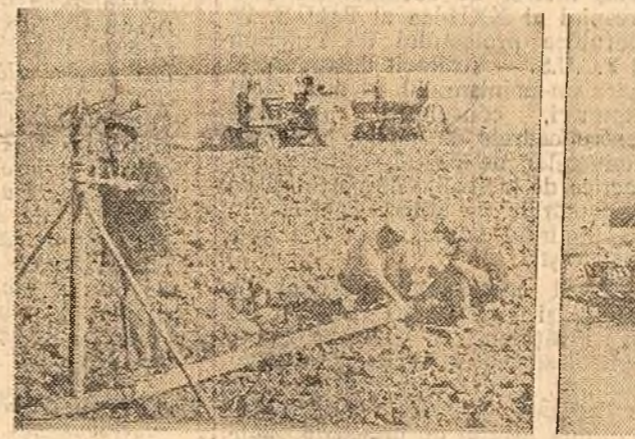
### Medici și farmaciști pentru Dobrogea

Un nou lot de peste 60 de medici și farmaciști din promoția 1961, absolvenții al institutelor medicofarmaceutice din țară, au fost repartizați în regiunea Dobrogea. În circumscripțiile sanitare din orașele și satele acestor regiuni există în prezent de aproape două ori mai multe cadre medicale cu pregătire superioară și medie decît în anul 1945. (Agerpres)

### Noi centre racordate la sistemul energetic național

Centrele raionale Hirliu și Tg. Frumos din regiunea Iași au fost racordate de cînd la sistemul energetic național prin linii electrice de înaltă tensiune. Construcția rețelelor prin care aceste raioane primesc energie electrică a fost executată de un colectiv al întreprinderii de construcții și montaje energetice nr. 2 din Bacău.

În ultima vreme au mai fost legate la sistemul energetic al țării și alte centre raionale din țară, printre care Satu Mare, Tg. Lăpuș, Balș. (Agerpres)



La gospodăria de stat Placu Sadoveanu, regiunea Craiova, se dă mare atenție aplicării întregului complex de măsură agrochimică în vederea obținerii unor recolte mari. Fotografia din stînga: Calitatea semînțelor și a semănatului este controlată tot timpul. Fotografia din dreapta: După semănat se fac pregătirile pentru irigația terenului, astfel ca grîul să răsădă mai repede.

### Festivalul filmului pentru sate

În perioada de iarnă, Ministerul Învățămîntului și Culturii, împreună cu Ministerul Agriculturii, organizează festivalul filmului pentru sate. Vor fi prezentate pînă în cele mai îndepărtate cîtune numeroase filme artistice de lung metraj și filme documentare cu caracter agro-zootehnic, științific popularizate etc. Este prevăzută ca festivalul să se desfășoare în peste 13.000 localități.

Pregătirile pentru festival au început. Pînă acum au fost selecționate circa 300 filme artistice și cam tot atîtea filme documentare. În satele și cîtunele îndepărtate, unde încă nu sînt cinematografe, vor merge aproape 120 caravane cinematografice care vor prezenta filme în fața țăranilor.

### Pregătiri în vederea „Săptămîinii Economiei”

Ieri, la sediul central al casei de economii și consumaționi C.E.C. a avut loc o conferință de presă în cadrul căreia au fost expuse acțiunile ce se vor organiza cu prilejul „Săptămîinii Economiei” între 23-30 noiembrie anul curent. Astfel, pentru educarea elevilor în spiritul economiei, în colaborare cu „Știința Pionierului” se organizează un concurs de jocuri, iar în colaborare cu Uniunea Artiștilor plastici un concurs de afise.

Cu prilejul „Săptămîinii Economiei” se vor acorda diplome și distincții de „Fruntăși în acțiunea de economisire” membrilor comisiilor pentru sprijinirea acțiunii de economisire, mandatarilor C.E.C., cadrelor didactice și altor persoane care aduc o contribuție deosebită pe această linie.

## Două sate vecine au format o gospodărie colectivă

Vulturești și Voinești sînt două sate mici, aproape lipite unul de altul, din raionul Negrești, regiunea Iași. La un loc ele numără 450 de familii care posedă 1.350 de hectare teren. Duminică, 15 octombrie, țăranii din aceste două sate au sărbătorit un mare eveniment: inaugurarea gospodăriei colective — o singură gospodărie pentru ambele sate, care cuprinde de la început peste 80 la sută din numărul total al familiilor.

Cum s-a ajuns la aceasta? În urmă cu cîțiva ani, cite un grup de țăran din aceste sate, în frunte cu comunistii, au încheiat două întovărășiri agricole: „7 Noiembrie” în Vulturești și „9 Mai” în Voinești. Chiar din primul an, făcînd în comun majoritatea lucrărilor agricole, întovărășiiți au scos recolte cu mult mai mari decît cei care continuau să lucreze pămîntul individual. Realizările întovărășiiților au determinat pe toți țăranii din aceste sate, să li se alăture.

Muncind uniti, întovărășiiți au obținut sporuri de recoltă și și-au îmbunătățit traiul. Dar pe colectivisții din Glodeni, un sat vecin, tot nu i-au ajuns. Anul acesta, de pildă, colectivisții din Glodeni au realizat 1.825 kg. grîu, în timp ce întovărășiiți au recoltat 1.272 kg. Dar nu numai atât. Întovărășiiți au văzut că colectivisții și-au procurat vaci și juninci, oi și porci. Anul trecut valoarea zile-muncă în colectivă din Glodeni a ajuns la 44 de lei. Anul acesta s-au împărțit la ziua-muncă numai ca avans 3.400 kg. grîu, 1 kg. cartofi și alte produse, precum și 5 lei.

Organizațiile de partid din satele Vulturești și Voinești au folosit forme variate ale muncii politice de masă pentru popularizarea realizărilor colectivisților din Glodeni și din Parpanița, alt sat apropiat, unde gospodăria colectivă, deși are abia un an de la înființare, a obținut rezultate bune. În urma acestui muncii, tot mai mulți țăran și-au exprimat dorința de a transforma întovărășirile în gospodării colective.

Se știe că gospodăriile mai mari oferă condiții mai bune pentru folosirea rațională a pămîntului și pentru aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, pentru utilizarea mai eficientă a mijloacelor mecanizate și dezvoltarea multilaterală a producției agricole vegetale și animale. Urmînd aceste indicații, comitetul comunal de partid și organizațiile de bază au intensificat munca de lămurire în rîndul întovărășiiților din Vulturești și Voinești arătîndu-le că întrucît satele lor sînt foarte apropiate, este în interesul lor să se unească și să formeze o singură gospodărie colectivă mai mare, cu po-

### sibilități sporite de dezvoltare chiar de la început.

În munca de lămurire s-au folosit forme și mijloace variate. Comitetul raional de partid Negrești a recomandat să se organizeze întîlniri ale tinerilor din întovărășiri cu tinerii colectivisți, adunări ale femeilor și bătrînilor, în cadrul cărora să se citească statutul G.A.C., să se facă calcule și comparații între veniturile colectivisților și ale întovărășiiților etc. Secretarii ai comitetului raional de partid au vorbit în fața țăranilor întovărășiiți despre superioritatea gospodăriei colective, au dat lămuriri și răspunsuri la întrebări, au prezentat calcule concrete privind veniturile unora dintre întovărășiiți și ale colectivisților din satele vecine. De exemplu, au arătat că colectivisții Vasile Condurache din Glodeni, pentru cele 436 zile-muncă făcute pînă la avans, cu familia sa, a primit 1.482 kg. grîu, 436 kg. cartofi, 200 kg. ceapă, 87 kg. fasole și alte produse și 2.180 lei. Aceasta, deși nu reprezintă nici jumătate din ceea ce are de primit pînă la sfîrșitul anului, face mai mult decît veniturile întovărășiiților Luca Gheorghie. Acest lucru l-a îndemnat pe Luca Gheorghie să se înscrie și el în gospodăria colectivă.

Cei care au făcut cerere pentru gospodăria colectivă au devenit buni agitatori în rîndul celorlalți întovărășiiți. Aceștia își lămuriau frații, surorile, celelalte rude. Bănăoară, Moroșanu Ștefan, după ce a făcut cerere de înscriere în gospodăria colectivă a discutat și i-a lămurit pe vecinii săi, pe Gheorghie Luca, Nicolae Simionică, Vasile Lupu iar împreună cu ei cele 20 de familii care locuiesc pe ulița „din jos”.

Convîngîndu-se că așa este bine, țăranii din cele două sate vecine — Vulturești și Voinești — au hotărît să unească întovărășirile lor într-o gospodărie colectivă mare, puternică.

MANOLE CORCACI coresp. „Știința”

## Într-un colț de țară

Ne aflam undeva într-o comună din Țara Oașului. Pe scena căminului cultural o echipă de actori ai Teatrului de stat din Baia Mare se pregătea să înceapă spectacolul. Bătrînul Vasile Pop, mare iubitor de teatru, ținea mușai să așeze ei la locul potrivit un fotoliu care făcea parte din decor. Se prezenta o piesă a dramaturgiei noastre contemporane. Deodată, lumina electrică se stînsese. În sală se făcu întineric. Va mai avea loc spectacolul? Neplăcută situație! ...Cu cîteva zile în urmă, la comitetul raional de partid se plicuiau dintr-o monografie a vechiului Oaș: „La Certeze, Ba-

### Instantanee

tarci, Bixad, Negrești și cam peste tot în Oaș — consemna cronicar anonim în 1936 — 65-70 la sută din populație este analfabete. Bibliotecii ori așezăminte culturale nu există. Oașul este un fel de sălbatic. Cel care n-a mers niciodată la oraș n-a văzut nici lumina electrică, nici film și nici teatru”.

Și iată-ne acum într-una din aceste comune de pe meleagurile Oașului, la Negrești. De mai bine de 10 ani încoace nu mai găsești în sat nici un analfabet. Există aici un bătrîn în vîrstă de peste 70 de ani, în trecut neștiutor de carte, care numai anul acesta a citit peste 20 de volume, inclusiv pe Tolstoi și pe Sadoveanu. Biblioteca are astăzi peste 600 de cititori permanenți. Am cunoscut copiii ai foștilor analfabeți care sînt astăzi învățători și medici. Cîț prieste arta, ea a devenit de mult prietenul oșenilor. Am discutat în seara aceea cu cîteva spectatori despre teatru. Au văzut pînă acum „Tartuffe”, „Ecateerina Teodorov”, „Apus de soare”, „Poveste din Irkutsk” — am putea spune aproape întreg reperoriul celor două teatre de stat din regiunea Maramureș — și mi-au vorbit cu destulă competență despre dramaturgie.

...Am oșia la început un amănunt. Cînd s-a stîns lumina, nici un oșan n-a părăsit sala. Doar bătrînul Vasile Pop, foarte inclinat, a dat fuga prin sat după ceva „lompe”. A găsit cu greu pînă la urmă cîteva lămpi cu petrol. De cînd nu mai au oamenii nevoie de ele, le-au „împat” prin cine știe ce colț de pod — ne-a explicat el — ca pe ceva firesc.

Spectacolul actorilor băimăreni a avut totuși loc. Într-un timp s-a aprins din nou lumina, dar evenimentul n-a prea fost văgat în seamă: oamenii erau atenți la ceea ce se petrecea pe scenă.

RADU APOSTOL coresp. „Știința”



În piața din spatele noului gîrl feroviare a orașului Constanța se construiește un mare cvartal de blocuri. Iată în fotografia de mai sus un aspect al acestor construcții. (Foto: Agerpres)

# Din experiența noastră în organizarea studiului cadrelor

Îndeplinirea sarcinilor complexe politice și economice tratate de Congresul al III-lea al partidului cere tuturor cadrelor de partid, de stat și din economie să-și ridică conștiința și nivelul de cunoștințe ideologice, să îmbine munca practică de fiecare zi cu o permanentă preocupare pentru însușirea bazelor ideologice marxist-leniniste și a politicii partidului.

Ținând seama de această îndicație, Comitetul de partid al Regiunii Mureș-Autonomă Maghiară acordă o mare atenție studiului cadrelor. Încă anul trecut noi am luat unele măsuri prin care să asigurăm aparatul de partid, activiștilor U.P.M. și sindicali, cadrelor de bază din economie și de la sfaturile populare posibilitatea de a studia. Cei mai mulți au fost cuprinși în sistemul învățământului de partid — au urmat cursurile universității de marxism-leninism, au participat la studii individuale; în funcție de pregătirea politică și ideologică, de cerințele locului de muncă, numeroși tovarășii au studiat bazele marxism-leninismului, filozofia, economia politică.

În scopul cunoașterii aprofundate a problemelor economice, a problemelor actuale ale construcției socialiste, s-a organizat studierea temeinică a documentelor Congresului al III-lea al P.M.R., a expunerii făcute de tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej cu prilejul aniversării a 40 de ani de la înființarea P.C.R., a hotărârilor adoptate de plenarele C.C. al P.M.R. Pentru cadrele de conducere din economie unele comitete regionale de partid ca Toplița, Odorhei, Ciuc au organizat studierea problemelor economice pe lângă cabinetele de partid pe baza unor tematici aprobate de birourile regionale de partid.

Ne-am îngrijit, totodată, ca activiștilor de partid care fac muncă de teren, să li se creeze condiții ca 2-3 zile lunar să studieze seră și să îmbogățească cunoștințele politice și ideologice. În aceste zile au fost studiate documente de partid, au fost organizate consultații, seminarii.

Spre a realiza o cât mai bună pregătire a cadrelor am căutat să îmbinăm studiul organizat cu informarea lor regulată asupra problemelor actuale ale politicii partidului și a sarcinilor ce revin organizației regionale de partid. Așa în orașul Tg. Mureș cif și în raioane s-au ținut expuneri pe probleme teoretice și practice deosebit de importante ca cele referitoare la rolul partidului în perioada construcției socialiste, rolul studiului, politica partidului de industrializare socialistă și transformarea socialismului în dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului etc. Unele expuneri s-au referit la ultimele realizări în domeniul științei și tehnicii, au tratat probleme de artă, de literatură. Un însemnat număr de expuneri au fost consacrate problemelor internaționale actuale. Membrii birourii comitetului regional și ai comitetelor regionale de partid au ținut regulat lecții și expuneri.

Anul trecut biroul regional a analizat cum se desfășoară studiul cadrelor. Din această analiză a reieșit că s-au obținut o serie de rezultate pozitive. Dar la unele comitete regionale, printre care și Ciuc, s-au elaborat programe de învățământ amănunțite care, din lipsă de control, nu au fost îndeplinite. Într-o serie de raioane cu specific

agrar tematica lecțiilor n-a fost axată pe problemele principale care ar fi trebuit cunoscute de cadrele din raion, în expuneri și la seminarii nu s-au făcut referiri la sarcinile concrete ce se pun în domeniul agriculturii. Concluzia la care s-a ajuns a fost că defecțiunile semnalate s-au datorat nu atât lipsei de timp și muncii pe teren — cum susțineau unii tovarășii — cât insuficienței preocupării pentru organizarea unui studiu adecvat cerințelor. De aceea biroul regional a luat hotărârea de a populariza rezultatele bune obținute de Comitetul regiunii de partid Tg. Mureș și Comitetul raional Toplița în organizarea învățământului pentru membrii lor.

La aceste comitete există o zi a nume destinată studiului, zi de care se ține seama la întocmirea planului de muncă și la stabilirea deplasărilor pe teren. De la începutul anului a fost alcătuită tematica și s-a indicat bibliografia, fiecare având posibilitatea să se pregătească din timp. Interesul pentru studiu a fost sporit și datorită faptului că în legătură cu tema în discuție s-au alcătuit referate care impuneau aprofundarea problemelor teoretice, dar și o analiză a aspectelor de viață, practice. Referatul despre „Planificarea în întreprinderile industriale” bunăoară, după ce a subliniat tezele principale cu privire la caracterul logic al planificării în socialism, însemnătatea și rolul ei în dezvoltarea armonioasă a economiei naționale, a analizat profund și multilateral situația într-o serie de întreprinderi din oraș în legătură cu îndeplinirea sarcinilor de plan, utilizarea rezervei interne ș.a. Cunoșcând experiența de la Tg. Mureș și Toplița și alte comitete regionale de partid au luat măsuri asemănătoare.

În cursul anului pentru toți membrii birourilor regionale de partid am organizat la Tg. Mureș câteva seminarii. Cel mai reușit, datorită organizării mai bune și programului mai interesant, a fost seminarul care a avut o durată de 7 zile și la care, în două serii, au participat birourile regionale în totalitate lor. În cadrul acestui seminar au avut loc expuneri, consultații, discuții pe teme ca „40 ani de luptă a partidului”, „Importanța Consfățuirii de la Moscova din noiembrie 1960”, „Politica țării socialiste de coexistență pașnică”, „Stilul de muncă al comitetului raional de partid”, „Unele probleme ale activității ideologice în regiunea noastră” ș.a. Seminarii asemănătoare au fost organizate și cu lucrătorii cabinetele de partid și cu alte categorii de activiști.

Continuând ceea ce am început anul trecut, în acest an de învățământ am orientat studiul unui număr mai mare de cadre spre problemele economice. Ca urmare a sporit numărul studenților secției de economie de la Universitatea de marxism-leninism din Tg. Mureș. La Odorhei a fost organizată o nouă școală serală economică. A crescut numărul participanților la cursul cu directorii de întreprinderi. Au luat ființă numeroase cercuri de economie concretă pentru principalele cadre din întreprinderi.

Pentru prima oară anul acesta s-a organizat un curs pentru secretarii organizațiilor de bază și președinții comitetelor sindicale din întreprinderile mai mari din orașul Tg. Mureș, precum și un cerc de studiere a problemelor economice pentru conducătorii întreprinderilor comerciale. La cursul pentru

### Prin irigarea pepinierel

CRAIOVA (cosp. „Scintei”). — Pe malul Motruului, în apropierea de Sirehaia, pe o întindere de 40 hectare, se află pepiniera gospodăriei de stat Corcovă. În ultimii 3 ani, din această pepinieră au fost livrați unităților agricole socialiste din regiune aproape 250.000 puieți altoiți.

Ridicarea producției acestei pepinieră a preocupat conținut conducerea gospodăriei. În acest scop, pepiniera a fost irigată, obținându-se un număr mai mare de pomi altoiți la hectar. Dacă până în anul trecut din pepinieră se livrau 12.000—14.000 puieți de pomi fructiferi la hectar, de pe aceeași suprafață se livrează acum 22.000 puieți. După părerea specialiștilor, în următorii ani fiecare hectar din pepinieră va produce 30.000 puieți de pomi fructiferi.



În comuna Jurilolea din raionul Istra, regiunea Dobrogea, funcționează o bibliotecă comunală cu peste 9.500 volume în limba română și rusă. Bibliotecă are anul acesta aproape 2.000 de cititori. În fotografie — un aspect din bibliotecă. (Foto Gh. Vințilă)

### Complex comercial modern la Tîrnăveni

În cartierul muncitoresc „Karl Marx” din Tîrnăveni a fost dat de curând în folosință un nou și modern complex comercial. Acesta este format din mai multe unități comerciale: de textile, produse alimentare, pentru desfacerea pîinii și cîrnilor, o tutungerie și o frizerie, înzestrată cu mobilier și utilaj modern.

Consumatorii din acest cartier muncitoresc au primit cu multă satisfacție deschiderea noului magazin care contribuie la îmbunătățirea aprovizionării lor cu diferite produse.

## Răspundem cititorilor

**CONSTANTIN COȘCONEA — Ploiești.** Observația dv. a venit la vreme. Într-adevăr la fabrica de figarete „București” se întâmplă cazuri de deslipire a figaretelor. Laboratorul fabricii a întocmit noi rețete pentru prepararea cîetului de lipit. Totodată a fost întreprins controlul pe fază.

**DUMITRU TIRON Ougr, raionul Orăștie.** În urma sesiunii dv. s-au luat măsuri să circule de la gara Sîntea până la Cugir încă un autobuz I.R.T.A., care va aduce și presa sosită cu trenurile din Capitală.

**ION RUSU — comuna Chișinău Criș, raionul Criș.** Elevii din satele Nădab și Sîntea Mare vor găsi la cooperativa de consum tot felul de rechizițe școlare. Uniunea raională de cooperative de consum din Criș, nu răspunde la scrisoarea trimisă de dv. că s-au suplimentat comenzi de rechizițe școlare pentru cele două sate.

**IOANA MECHEANU — București.** Secția foto a cooperativei meșteșugărești „Dunărea” din Zimnicea recunoaște că n-a executat cum trebuie comanda făcută de dv. Uniunea Centrală a Cooperativei meșteșugărești din Capitală.

**ION INDRU, comuna Săcoșul Mare, raionul Iași.** Asistența sanitară din comuna dv. va fi îmbunătățită. Ministerul Sănătății și Prevădătorilor Sociale a aprobat înființarea unei circumscripții medicale în comună.

**PETER DIONISIE, satul Neagra, raionul Toplița.** La fiecare sîrșit de săptămîna un mare număr de muncitori din întreprinderile forestiere de pe Valea Mureșului se întorc cu trenul spre casă. S-a înțeles însă de multe ori că din cauza aglomerației cei din gara Lucea Bradului și chiar din alte stații să nu se poată urca. Ați făcut propunerea ca simbla, trenului de persoane 3101 să i se adauge un vagon. Direcția regională C.F.R. Brașov s-a înșusit propunerea. Veți călători în condiții bune.

**VIRGIL BIRAU, comuna Negrești, raionul Gîrlor.** Sfatul popular al raionului n-a făcut cunoscut că, în scurt timp, circulația pe podul de peste Gîrlor va fi restabilită. Odată cu executarea lucrărilor de canalizare a rîului se va repara și podul existent.

**LIVIU ZEICONI — Hunedoara.** Centrele de pîine din imediata apropiere a Combinatului siderurgic nu erau bine aprovizionate în orele de vîrf. Sfatul popular al raionului n-a făcut cunoscut că, în scurt timp, circulația pe podul de peste Gîrlor va fi restabilită. Odată cu executarea lucrărilor de canalizare a rîului se va repara și podul existent.

**CLUJ** — Așa reiese din răspunsul trimis redacției de Comitetul executiv al Sfatului popular orășenc Cluj. În loc să arate ziarului cum sînt folosite posibilitățile locale pentru remedierea lipsurilor semnalate cu prilejul raiului corespondenților muncitori și al controlorilor obștești, ce se mai poate realiza pentru îmbunătățirea activității brutarilor, în răspuns sînt înșerate o sumedenie de scuze. Și anume: că ar fi justă critica dar nu pentru ei, deoarece de la 20 august întreprinderea de panificație din oraș aparține direct de Ministerul Industriei Alimentare, că n-au spații corespunzătoare pentru depozitarea făinii, că furnizorii nu aprovizionează uniform cu făină pe toți brutarii și cite altele. Dar pînă la 20 august întreprinderea de panificație din Cluj, unde existau aceleași lipsuri, tot de Ministerul Industriei Alimentare aparține?

**„Scuzați! Nu-l vina noastră”**

**CLUJ** — Așa reiese din răspunsul trimis redacției de Comitetul executiv al Sfatului popular orășenc Cluj. În loc să arate ziarului cum sînt folosite posibilitățile locale pentru remedierea lipsurilor semnalate cu prilejul raiului corespondenților muncitori și al controlorilor obștești, ce se mai poate realiza pentru îmbunătățirea activității brutarilor, în răspuns sînt înșerate o sumedenie de scuze. Și anume: că ar fi justă critica dar nu pentru ei, deoarece de la 20 august întreprinderea de panificație din oraș aparține direct de Ministerul Industriei Alimentare, că n-au spații corespunzătoare pentru depozitarea făinii, că furnizorii nu aprovizionează uniform cu făină pe toți brutarii și cite altele. Dar pînă la 20 august întreprinderea de panificație din Cluj, unde existau aceleași lipsuri, tot de Ministerul Industriei Alimentare aparține?

**CLUJ** — Așa reiese din răspunsul trimis redacției de Comitetul executiv al Sfatului popular orășenc Cluj. În loc să arate ziarului cum sînt folosite posibilitățile locale pentru remedierea lipsurilor semnalate cu prilejul raiului corespondenților muncitori și al controlorilor obștești, ce se mai poate realiza pentru îmbunătățirea activității brutarilor, în răspuns sînt înșerate o sumedenie de scuze. Și anume: că ar fi justă critica dar nu pentru ei, deoarece de la 20 august întreprinderea de panificație din oraș aparține direct de Ministerul Industriei Alimentare, că n-au spații corespunzătoare pentru depozitarea făinii, că furnizorii nu aprovizionează uniform cu făină pe toți brutarii și cite altele. Dar pînă la 20 august întreprinderea de panificație din Cluj, unde existau aceleași lipsuri, tot de Ministerul Industriei Alimentare aparține?

**„Înem seama de sesizările cetățenilor”**

**BRAȘOV** — În răspunsul primit din partea Comitetului executiv al Sfatului popular al orașului Brașov se arată printre altele: „Critica ce n-a fost adusă cu privire la deficiențele manifestate în transportul și prezentarea produselor de panificație la unele magazine din orașul nostru, este justă. Sesizările cetățenilor au fost totdeauna un ajutor prețios în munca noastră, de care vom ține seama și în viitor. Informăm ziarul că

**CLUJ** — Așa reiese din răspunsul trimis redacției de Comitetul executiv al Sfatului popular orășenc Cluj. În loc să arate ziarului cum sînt folosite posibilitățile locale pentru remedierea lipsurilor semnalate cu prilejul raiului corespondenților muncitori și al controlorilor obștești, ce se mai poate realiza pentru îmbunătățirea activității brutarilor, în răspuns sînt înșerate o sumedenie de scuze. Și anume: că ar fi justă critica dar nu pentru ei, deoarece de la 20 august întreprinderea de panificație din oraș aparține direct de Ministerul Industriei Alimentare, că n-au spații corespunzătoare pentru depozitarea făinii, că furnizorii nu aprovizionează uniform cu făină pe toți brutarii și cite altele. Dar pînă la 20 august întreprinderea de panificație din Cluj, unde existau aceleași lipsuri, tot de Ministerul Industriei Alimentare aparține?

**„Suceava în loc de răspuns”**

**BACĂU** — Aici urma să apară scrisoarea de răspuns din partea Comitetului executiv al Sfatului popular orășenc Bacău. După mai mult de o lună de la apariția articolului, de la acest comitet executiv a sosit la redacție o adresă semnată de P. Bursuc, secretar, și D. Tătaru, secretar. Deoarece nu cuprind nici un fel de măsuri concrete, organele amintite neaducînd la cunoștință redacției ce măsuri au luat pentru îmbunătățirea calității pîinii și a deservirii populației, adresa respectivă nu poate fi publicată spre informarea cititorilor.

**CLUJ** — Așa reiese din răspunsul trimis redacției de Comitetul executiv al Sfatului popular orășenc Cluj. În loc să arate ziarului cum sînt folosite posibilitățile locale pentru remedierea lipsurilor semnalate cu prilejul raiului corespondenților muncitori și al controlorilor obștești, ce se mai poate realiza pentru îmbunătățirea activității brutarilor, în răspuns sînt înșerate o sumedenie de scuze. Și anume: că ar fi justă critica dar nu pentru ei, deoarece de la 20 august întreprinderea de panificație din oraș aparține direct de Ministerul Industriei Alimentare, că n-au spații corespunzătoare pentru depozitarea făinii, că furnizorii nu aprovizionează uniform cu făină pe toți brutarii și cite altele. Dar pînă la 20 august întreprinderea de panificație din Cluj, unde existau aceleași lipsuri, tot de Ministerul Industriei Alimentare aparține?

**„Se poate lucra și mai bine”**

**CRAIOVA** — Și de la Craiova a sosit la redacție o scrisoare de răspuns din partea Truștilui de panificație.

„Cele sesizate în articol de către controlorii obștești, sînt juste — se arată în scrisoare. Într-adevăr, la noi se poate lucra și mai bine. În urma apariției articolului s-a ținut un instructaj cu toți muncitorii brutarii privind respectarea procesului tehnologic de fabricație și a normelor igienico-sanitare. S-au format de asemenea colective de muncitori frunțași în producție, tehnicieni și ingineri, pentru descoperirea rezervei și posibilităților ce mai există pentru îmbunătățirea calității pîinii”.

**CLUJ** — Așa reiese din răspunsul trimis redacției de Comitetul executiv al Sfatului popular orășenc Cluj. În loc să arate ziarului cum sînt folosite posibilitățile locale pentru remedierea lipsurilor semnalate cu prilejul raiului corespondenților muncitori și al controlorilor obștești, ce se mai poate realiza pentru îmbunătățirea activității brutarilor, în răspuns sînt înșerate o sumedenie de scuze. Și anume: că ar fi justă critica dar nu pentru ei, deoarece de la 20 august întreprinderea de panificație din oraș aparține direct de Ministerul Industriei Alimentare, că n-au spații corespunzătoare pentru depozitarea făinii, că furnizorii nu aprovizionează uniform cu făină pe toți brutarii și cite altele. Dar pînă la 20 august întreprinderea de panificație din Cluj, unde existau aceleași lipsuri, tot de Ministerul Industriei Alimentare aparține?

**„Cu grijă și răspundere”**

**IAȘI** — Iată ce ne răspunde, în urma aceluși raid, Comitetul executiv al Sfatului popular al orașului Iași: „Îmbunătățirea calității pîinii și deservirea exemplară a cetățenilor e o treabă gos-

**CLUJ** — Așa reiese din răspunsul trimis redacției de Comitetul executiv al Sfatului popular orășenc Cluj. În loc să arate ziarului cum sînt folosite posibilitățile locale pentru remedierea lipsurilor semnalate cu prilejul raiului corespondenților muncitori și al controlorilor obștești, ce se mai poate realiza pentru îmbunătățirea activității brutarilor, în răspuns sînt înșerate o sumedenie de scuze. Și anume: că ar fi justă critica dar nu pentru ei, deoarece de la 20 august întreprinderea de panificație din oraș aparține direct de Ministerul Industriei Alimentare, că n-au spații corespunzătoare pentru depozitarea făinii, că furnizorii nu aprovizionează uniform cu făină pe toți brutarii și cite altele. Dar pînă la 20 august întreprinderea de panificație din Cluj, unde existau aceleași lipsuri, tot de Ministerul Industriei Alimentare aparține?

**„Cînd lipsurile nu sînt privite cu ușurință”**

**SUCEAVA** — În scrisoarea de răspuns, conducerea Truștilui de panificație a regiunii Suceava informează ziarul „că lipsurile semnalate de controlorii obștești în timpul raidului sînt juste. „Intr-adevăr a fost privită cu ușurință problema dotării unităților de panificație cu termometre și pînză de panaod. Sînt lucruri mărunte dar care au influențat mare în îmbunătățirea calității pîinii. În prezent se confecționează la toate secțiile de panificație din regiune pînză de panaod nouă. La Centromarm sau comandat termometrele necesare determinării temperaturii apei, podul și aluatul în timpul fabricației.

În afară de aceasta — se arată în continuare în scrisoarea truștilui — vă informăm că imediat ce va fi rezolvată problema spațiului de către Sfatul popular orășenc Suceava, se va înființa un laborator regional de panificație”.

**CLUJ** — Așa reiese din răspunsul trimis redacției de Comitetul executiv al Sfatului popular orășenc Cluj. În loc să arate ziarului cum sînt folosite posibilitățile locale pentru remedierea lipsurilor semnalate cu prilejul raiului corespondenților muncitori și al controlorilor obștești, ce se mai poate realiza pentru îmbunătățirea activității brutarilor, în răspuns sînt înșerate o sumedenie de scuze. Și anume: că ar fi justă critica dar nu pentru ei, deoarece de la 20 august întreprinderea de panificație din oraș aparține direct de Ministerul Industriei Alimentare, că n-au spații corespunzătoare pentru depozitarea făinii, că furnizorii nu aprovizionează uniform cu făină pe toți brutarii și cite altele. Dar pînă la 20 august întreprinderea de panificație din Cluj, unde existau aceleași lipsuri, tot de Ministerul Industriei Alimentare aparține?

**„Măsurile concrete”**

**BUCUREȘTI** — Ministerul Comerțului, în legătură cu constatările făcute cu prilejul raidului „Prin șapte orașe” publicat în nr. 5284 din 11 septembrie al ziarului „Scintea” ne face cunoscute următoarele:

„După apariția Scrisorii Comitetului Central al P.M.R. s-au luat măsuri concrete pentru îmbunătățirea și dezvoltarea rețelei de desfacere, depozitare și manipulare a produselor în unitățile de desfacere, organizarea studiului cererii populației, respectarea regulilor igienico-sanitare și ținuta personalului.

Prin îndrumătorii Ministerului Comerțului aflați în fiecare regiune și cu ajutorul secțiilor comerciale ale sfaturilor populare, se urmărește permanent modul în care aceste sarcini sînt aduse la îndeplinire. Din două săptămîni, la telefonieritele ce au loc, se analizează activitatea lor și se dispun măsuri care să ducă la eliminarea lipsurilor. Sînt în curs măsuri care să schimbe aspectul unităților de desfacere și deschiderea de noi centre. Ministerul nostru împreună cu Ministerul Industriei Alimentare elaborează propuneri în legătură cu îmbunătățirea actualilor mijloace de transport care vor contribui la păstrarea în mai bune condiții a calității și aspectului comercial al produselor de panificație.

În ceea ce privește sortimentele noi, omologate cu ocazia concursului „Pîinea de cea mai bună calitate”, acestea se introduc în fabricație și se pun în vânzare treptat, astfel că pînă la data de 15 noiem-

**CLUJ** — Așa reiese din răspunsul trimis redacției de Comitetul executiv al Sfatului popular orășenc Cluj. În loc să arate ziarului cum sînt folosite posibilitățile locale pentru remedierea lipsurilor semnalate cu prilejul raiului corespondenților muncitori și al controlorilor obștești, ce se mai poate realiza pentru îmbunătățirea activității brutarilor, în răspuns sînt înșerate o sumedenie de scuze. Și anume: că ar fi justă critica dar nu pentru ei, deoarece de la 20 august întreprinderea de panificație din oraș aparține direct de Ministerul Industriei Alimentare, că n-au spații corespunzătoare pentru depozitarea făinii, că furnizorii nu aprovizionează uniform cu făină pe toți brutarii și cite altele. Dar pînă la 20 august întreprinderea de panificație din Cluj, unde existau aceleași lipsuri, tot de Ministerul Industriei Alimentare aparține?

**„Raid-anchetă Prin șapte orașe”**

Pentru a cunoaște cum sînt aplicate în viață indicațiile date de C.C. al P.M.R. prin scrisoarea adresată participanților la concurs pe țară „Pîinea de cea mai bună calitate” și tuturor lucrătorilor din industria de panificație și mîrării, ziarul „Scintea” cu sprijinul unui mare număr de corespondenți voluntari și controlori obștești, a organizat un raid-anchetă prin cîteva orașe. După publicarea raidului, la redacție au sosit scrisori de răspuns din partea Ministerului Industriei Alimentare, Ministerului Comerțului, a multor sîturi populare și întreprinderi de panificație.

Redăm cîteva din scrisorile sosite la redacție.

**CLUJ** — Așa reiese din răspunsul trimis redacției de Comitetul executiv al Sfatului popular orășenc Cluj. În loc să arate ziarului cum sînt folosite posibilitățile locale pentru remedierea lipsurilor semnalate cu prilejul raiului corespondenților muncitori și al controlorilor obștești, ce se mai poate realiza pentru îmbunătățirea activității brutarilor, în răspuns sînt înșerate o sumedenie de scuze. Și anume: că ar fi justă critica dar nu pentru ei, deoarece de la 20 august întreprinderea de panificație din oraș aparține direct de Ministerul Industriei Alimentare, că n-au spații corespunzătoare pentru depozitarea făinii, că furnizorii nu aprovizionează uniform cu făină pe toți brutarii și cite altele. Dar pînă la 20 august întreprinderea de panificație din Cluj, unde existau aceleași lipsuri, tot de Ministerul Industriei Alimentare aparține?

**„Cînd lipsurile nu sînt privite cu ușurință”**

**SUCEAVA** — În scrisoarea de răspuns, conducerea Truștilui de panificație a regiunii Suceava informează ziarul „că lipsurile semnalate de controlorii obștești în timpul raidului sînt juste. „Intr-adevăr a fost privită cu ușurință problema dotării unităților de panificație cu termometre și pînză de panaod. Sînt lucruri mărunte dar care au influențat mare în îmbunătățirea calității pîinii. În prezent se confecționează la toate secțiile de panificație din regiune pînză de panaod nouă. La Centromarm sau comandat termometrele necesare determinării temperaturii apei, podul și aluatul în timpul fabricației.

În afară de aceasta — se arată în continuare în scrisoarea truștilui — vă informăm că imediat ce va fi rezolvată problema spațiului de către Sfatul popular orășenc Suceava, se va înființa un laborator regional de panificație”.

**CLUJ** — Așa reiese din răspunsul trimis redacției de Comitetul executiv al Sfatului popular orășenc Cluj. În loc să arate ziarului cum sînt folosite posibilitățile locale pentru remedierea lipsurilor semnalate cu prilejul raiului corespondenților muncitori și al controlorilor obștești, ce se mai poate realiza pentru îmbunătățirea activității brutarilor, în răspuns sînt înșerate o sumedenie de scuze. Și anume: că ar fi justă critica dar nu pentru ei, deoarece de la 20 august întreprinderea de panificație din oraș aparține direct de Ministerul Industriei Alimentare, că n-au spații corespunzătoare pentru depozitarea făinii, că furnizorii nu aprovizionează uniform cu făină pe toți brutarii și cite altele. Dar pînă la 20 august întreprinderea de panificație din Cluj, unde existau aceleași lipsuri, tot de Ministerul Industriei Alimentare aparține?

**„Cu grijă și răspundere”**

**IAȘI** — Iată ce ne răspunde, în urma aceluși raid, Comitetul executiv al Sfatului popular al orașului Iași: „Îmbunătățirea calității pîinii și deservirea exemplară a cetățenilor e o treabă gos-

**CLUJ** — Așa reiese din răspunsul trimis redacției de Comitetul executiv al Sfatului popular orășenc Cluj. În loc să arate ziarului cum sînt folosite posibilitățile locale pentru remedierea lipsurilor semnalate cu prilejul raiului corespondenților muncitori și al controlorilor obștești, ce se mai poate realiza pentru îmbunătățirea activității brutarilor, în răspuns sînt înșerate o sumedenie de scuze. Și anume: că ar fi justă critica dar nu pentru ei, deoarece de la 20 august întreprinderea de panificație din oraș aparține direct de Ministerul Industriei Alimentare, că n-au spații corespunzătoare pentru depozitarea făinii, că furnizorii nu aprovizionează uniform cu făină pe toți brutarii și cite altele. Dar pînă la 20 august întreprinderea de panificație din Cluj, unde existau aceleași lipsuri, tot de Ministerul Industriei Alimentare aparține?

**„Măsurile concrete”**

**BUCUREȘTI** — Ministerul Comerțului, în legătură cu constatările făcute cu prilejul raidului „Prin șapte orașe” publicat în nr. 5284 din 11 septembrie al ziarului „Scintea” ne face cunoscute următoarele:

„După apariția Scrisorii Comitetului Central al P.M.R. s-au luat măsuri concrete pentru îmbunătățirea și dezvoltarea rețelei de desfacere, depozitare și manipulare a produselor în unitățile de desfacere, organizarea studiului cererii populației, respectarea regulilor igienico-sanitare și ținuta personalului.

Prin îndrumătorii Ministerului Comerțului aflați în fiecare regiune și cu ajutorul secțiilor comerciale ale sfaturilor populare, se urmărește permanent modul în care aceste sarcini sînt aduse la îndeplinire. Din două săptămîni, la telefonieritele ce au loc, se analizează activitatea lor și se dispun măsuri care să ducă la eliminarea lipsurilor. Sînt în curs măsuri care să schimbe aspectul unităților de desfacere și deschiderea de noi centre. Ministerul nostru împreună cu Ministerul Industriei Alimentare elaborează propuneri în legătură cu îmbunătățirea actualilor mijloace de transport care vor contribui la păstrarea în mai bune condiții a calității și aspectului comercial al produselor de panificație.

În ceea ce privește sortimentele noi, omologate cu ocazia concursului „Pîinea de cea mai bună calitate”, acestea se introduc în fabricație și se pun în vânzare treptat, astfel că pînă la data de 15 noiem-

**CLUJ** — Așa reiese din răspunsul trimis redacției de Comitetul executiv al Sfatului popular orășenc Cluj. În loc să arate ziarului cum sînt folosite posibilitățile locale pentru remedierea lipsurilor semnalate cu prilejul raiului corespondenților muncitori și al controlorilor obștești, ce se mai poate realiza pentru îmbunătățirea activității brutarilor, în răspuns sînt înșerate o sumedenie de scuze. Și anume: că ar fi justă critica dar nu pentru ei, deoarece de la 20 august întreprinderea de panificație din oraș aparține direct de Ministerul Industriei Alimentare, că n-au spații corespunzătoare pentru depozitarea făinii, că furnizorii nu aprovizionează uniform cu făină pe toți brutarii și cite altele. Dar pînă la 20 august întreprinderea de panificație din Cluj, unde existau aceleași lipsuri, tot de Ministerul Industriei Alimentare aparține?

**„Cînd lipsurile nu sînt privite cu ușurință”**

**SUCEAVA** — În scrisoarea de răspuns, conducerea Truștilui de panificație a regiunii Suceava informează ziarul „că lipsurile semnalate de controlorii obștești în timpul raidului sînt juste. „Intr-adevăr a fost privită cu ușurință problema dotării unităților de panificație cu termometre și pînză de panaod. Sînt lucruri mărunte dar care au influențat mare în îmbunătățirea calității pîinii. În prezent se confecționează la toate secțiile de panificație din regiune pînză de panaod nouă. La Centromarm sau comandat termometrele necesare determinării temperaturii apei, podul și aluatul în timpul fabricației.

În afară de aceasta — se arată în continuare în scrisoarea truștilui — vă informăm că imediat ce va fi rezolvată problema spațiului de către Sfatul popular orășenc Suceava, se va înființa un laborator regional de panificație”.

**CLUJ** — Așa reiese din răspunsul trimis redacției de Comitetul executiv al Sfatului popular orășenc Cluj. În loc să arate ziarului cum sînt folosite posibilitățile locale pentru remedierea lipsurilor semnalate cu prilejul raiului corespondenților muncitori și al controlorilor obștești, ce se mai poate realiza pentru îmbunătățirea activității brutarilor, în răspuns sînt înșerate o sumedenie de scuze. Și anume: că ar fi justă critica dar nu pentru ei, deoarece de la 20 august întreprinderea de panificație din oraș aparține direct de Ministerul Industriei Alimentare, că n-au spații corespunzătoare pentru depozitarea făinii, că furnizorii nu aprovizionează uniform cu făină pe toți brutarii și cite altele. Dar pînă la 20 august întreprinderea de panificație din Cluj, unde existau aceleași lipsuri, tot de Ministerul Industriei Alimentare aparține?

**„Cu grijă și răspundere”**

**IAȘI** — Iată ce ne răspunde, în urma aceluși raid, Comitetul executiv al Sfatului popular al orașului Iași: „Îmbunătățirea calității pîinii și deservirea exemplară a cetățenilor e o treabă gos-

**CLUJ** — Așa reiese din răspunsul trimis redacției de Comitetul executiv al Sfatului popular orășenc Cluj. În loc să arate ziarului cum sînt folosite posibilitățile locale pentru remedierea lipsurilor semnalate cu prilejul raiului corespondenților muncitori și al controlorilor obștești, ce se mai poate realiza pentru îmbunătățirea activității brutarilor, în răspuns sînt înșerate o sumedenie de scuze. Și anume: că ar fi justă critica dar nu pentru ei, deoarece de la 20 august întreprinderea de panificație din oraș aparține direct de Ministerul Industriei Alimentare, că n-au spații corespunzătoare pentru depozitarea făinii, că furnizorii nu aprovizionează uniform cu făină pe toți brutarii și cite altele. Dar pînă la 20 august întreprinderea de panificație din Cluj, unde existau aceleași lipsuri, tot de Ministerul Industriei Alimentare aparține?

**„Măsurile concrete”**

**BUCUREȘTI** — Ministerul Comerțului, în legătură cu constatările făcute cu prilejul raidului „Prin șapte orașe” publicat în nr. 5284 din 11 septembrie al ziarului „Scintea” ne face cunoscute următoarele:

„După apariția Scrisorii Comitetului Central al P.M.R. s-au luat măsuri concrete pentru îmbunătățirea și dezvoltarea rețelei de desfacere, depozitare și manipulare a produselor în unitățile de desfacere, organizarea studiului cererii populației, respectarea regulilor igienico-sanitare și ținuta personalului.

Prin îndrumătorii Ministerului Comerțului aflați în fiecare regiune și cu ajutorul secțiilor comerciale ale sfaturilor populare, se urmărește permanent modul în care aceste sarcini sînt aduse la îndeplinire. Din două săptămîni, la telefonieritele ce au loc, se analizează activitatea lor și se dispun măsuri care să ducă la eliminarea lipsurilor. Sînt în curs măsuri care să schimbe aspectul unităților de desfacere și deschiderea de noi centre. Ministerul nostru împreună cu Ministerul Industriei Alimentare elaborează propuneri în legătură cu îmbunătățirea actualilor mijloace de transport care vor contribui la păstrarea în mai bune condiții a calității și aspectului comercial al produselor de panificație.

În ceea ce privește sortimentele noi, omologate cu ocazia concursului „Pîinea de cea mai bună calitate”, acestea se introduc în fabricație și se pun în vânzare treptat, astfel că pînă la data de 15 noiem-

**CLUJ** — Așa reiese din răspunsul trimis redacției de Comitetul executiv al Sfatului popular orășenc Cluj. În loc să arate ziarului cum sînt folosite posibilitățile locale pentru remedierea lipsurilor semnalate cu prilejul raiului corespondenților muncitori și al controlorilor obștești, ce se mai poate realiza pentru îmbunătățirea activității brutarilor, în răspuns sînt înșerate o sumedenie de scuze. Și anume: că ar fi justă critica dar nu pentru ei, deoarece de la 20 august întreprinderea de panificație din oraș aparține direct de Ministerul Industriei Alimentare, că n-au spații corespunzătoare pentru depozitarea făinii, că furnizorii nu aprovizionează uniform cu făină pe toți brutarii și cite altele. Dar pînă la 20 august întreprinderea de panificație din Cluj, unde existau aceleași lipsuri, tot de Ministerul Industriei Alimentare aparține?

## Șerban Nedelcu: „DRUM DESCHIS”

Romanul lui Șerban Nedelcu „Drum deschis”, apărut anul trecut, se află acum în librării într-o nouă ediție. Cartea reflectă viața unui sat aflat în plină transformare socialistă. În gospodăria colectivă, aflată în faza de consolidare, alături de preocuparea pentru dezvoltarea ei economică, în atenția oamenilor stau tot mai multe probleme legate de educația oamenilor. Gospodăria colectivă nu este numai un izvor de belșug și bunăstare materială, dar și o școală a vieții noi, unde se cădesse caracterelor, se reeducă oamenii.

Pe aceste coordonate se dezvoltă și conflictul romanului de față, conflictul dintre vechi și nou, dintre tradiție și modernitate, dintre interesul individual și interesul colectiv. În acest conflict, Șerban Nedelcu a reușit să dea o imagine realistă și profundă a societății românești în tranziție. Romanul este o operă de artă deosebită, care contribuie la cunoașterea și înțelegerea societății noastre.

## În vitrinele librărilor

„Drum

# P R O G R A M U L

## PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE

### INTRODUCERE

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a deschis o eră nouă în istoria omenirii — era prăbușirii capitalismului și a statornicirii comunismului. Socialismul a triumfat în Țara Sovietelor, a reperat victorii hotărâtoare în țările de democrație populară, a devenit obiectiv al activității practice a sute de milioane de oameni, steagul mișcării revoluționare a clasei muncitoare din lumea întreagă.

Cu peste o sută de ani în urmă, marii învățători ai proletariatului, Karl Marx și Friedrich Engels, au scris în „Manifestul Partidului Communist”: „O stație umblă prin Europa — stația comunismului”. Lupta curajoasă și plină de abnegație a proletariilor din toate țările a apropiat omenirea de comunism. La început zece și șapte, iar apoi mii și milioane de oameni, însufleții de idealurile comunismului, au pornit la asaltul lumii vechi. Comuna din Paris, Revoluția din Octombrie, revoluțiile socialiste din China și dintr-o serie de alte țări din Europa și Asia — iată principalele jaloane istorice ale bătăliilor eroice ale clasei muncitoare internaționale pentru victoria comunismului. A fost străbătut un drum uriaș, stropit cu sângelui luptătorilor pentru fericirea poporului, un drum de victorii glorioase și de înfringeri vremelnice, înainte ca comunismul, care cândva era doar un vis, să devină cea mai mare forță a contemporaneității, o societate care se făurește pe vaste întinderi ale globului pământesc.

La începutul secolului al XX-lea, centul mișcării revoluționare internaționale s-a mutat în Rusia. Eroica clasă muncitoare din Rusia, sub conducerea partidului bolșevic în frunte cu Vladimir Ilici Lenin, a devenit avangarda ace-

stei mișcări. Partidul comunist a fost inspiratorul și conducătorul revoluției socialiste, organizatorul și conducătorul primului stat din istorie al muncitorilor și țăranilor. Geniul strălucitor al lui Lenin, marele învățător al oamenilor muncii din lumea întreagă, al cărui nume va trăi în vece, luminează omenirii drumul spre comunism.

Pășind în arena luptei politice, partidul leninist al comunistilor a ridicat deasupra lumii steagul marxismului revoluționar. Marxism-leninismul a devenit o puternică armă ideologică în transformarea revoluționară a societății. Căluzindu-se după învățătura lui Marx-Engels-Lenin, partidul a rezolvat, în fiecare etapă istorică, sarcinile științifice formulate în Programele lui.

Adoptând, la Congresul al II-lea din 1903, primul său Program, partidul bolșevic a adresat clasei muncitoare, tuturor oamenilor muncii din Rusia, chemarea de a porni la luptă pentru doborârea absolutismului țarist, iar apoi pentru doborârea orândurii burgheze și instaurarea dictaturii proletariatului. În februarie 1917, regimul țarist a fost măturat. În octombrie 1917, revoluția proletară a lichidat orânduirea capitalistă, urâtă de popor. Pentru prima oară în istorie s-a născut o țară a socialismului. A început fărâșirea unei lumi noi.

Primul Program al partidului a fost împlinit. Adoptând, la Congresul al VIII-lea din 1919, al doilea Program al său, partidul a trasat sarcina construirii societății socialiste. Mergând pe căi neabătute, învingând greutăți și privațiuni, poporul sovietic, sub conducerea partidului comunist, a tradus în viață planul de construire a socia-

lismului, elaborat de Lenin. În Uniunea Sovietică socialismul a învins pe deplin și definitiv.

Al doilea Program al partidului a fost, de asemenea, împlinit.

Mărețea și eroica operă revoluționară împlinită de poporul sovietic a răscălit și a însuflețit masele populare din toate țările și continentele. Deasupra lumii s-a pornit o măreță furtună purificatoare, vestind primăvara omenirii. Revoluțiile socialiste din țările Europei și Asiei au dus la formarea sistemului mondial socialist. Puternic și val de revoluții de eliberare națională mătură sistemul colonial al imperialismului.

O treime din omenire construiește o viață nouă sub steagul comunismului științific. Primele detașamente ale clasei muncitoare care s-au smuls de sub jugul capitalismului înlesnesc victoria unor noi detașamente ale fraților lor de clasă. Lumea socialismului se extinde, lumea capitalismului se restrânge. Socialismul va lua pretutindeni, în mod inevitabil, locul capitalismului. Aceasta este o lege obiectivă a dezvoltării sociale. Imperialismul nu este în stare să oprească acest irezistibil proces de eliberare.

Epoca contemporană, al cărei conținut principal îl constituie trecerea de la capitalism la socialism, este epoca luptei celor două sisteme sociale opuse, epoca revoluțiilor socialiste și a revoluțiilor de eliberare națională, epoca prăbușirii imperialismului, a lichidării sistemului colonial, epoca trecerii pe calea socialismului a noi și noi popoare, epoca triumfului socialismului și comunismului pe scară

mondială. În centrul epocii contemporane se află clasa muncitoare internațională și principalul ei vâstar — sistemul mondial socialist.

În prezent, Partidul Communist al Uniunii Sovietice (P.C.U.S.) adoptă cel de-al treilea Program al său — programul construirii societății comuniste. Noul Program generalizează în mod creator practica construirii socialismului, ține seamă de experiența mișcării revoluționare din lumea întreagă și, exprimând gândirea colectivă a partidului, definește sarcinile principale și etapele principale ale construcției comuniste.

Țelul suprem al partidului este de a construi societatea comunistă, pe al cărei steag este scris: „De la fiecare — după capacitate, fiecăruia — după nevoi”. Va fi împlinit pe deplin lozincă partidului: „Totul pentru om, pentru binele omului”.

Partidul Communist al Uniunii Sovietice, credincios internaționalismului proletar, urmează întotdeauna chemarea de luptă: „Proletarii din toate țările, uniți-vă!” Partidul consideră construirea comunismului în U.R.S.S. drept o măreță sarcină internațională a poporului sovietic, sarcină care corespunde intereselor întregului sistem mondial socialist, intereselor proletariatului internațional, ale întregii omeniri.

Comunismul îndeplinește misiunea istorică a izbăvirii tuturor oamenilor de inegalitate socială, de toate formele asupririi și exploatării, de ororile războiului, și instaurază pe pământ Pacea, Munca, Libertatea, Egalitatea, Fraternitatea și Fericirea tuturor popoarelor.

## P A R T E A Î N T Î I A

# TRECEREA DE LA CAPITALISM LA COMUNISM — CALEA DEZVOLTĂRII OMENIRII

## I. Inevitabilitatea istorică a trecerii de la capitalism la socialism

Cotitura istorică mondială a omenirii de la capitalism la socialism, începută de Revoluția din Octombrie, este rezultatul logic al dezvoltării societății. Descoperind legile obiective ale dezvoltării sociale, marxism-leninismul a arătat contradicțiile inerente capitalismului, inevitabilitatea lichidării lor printr-o explozie revoluționară și a trecerii societății la comunism.

Capitalismul este ultima orânduire bazată pe exploatare. După ce a dezvoltat în proporții uriașe forțele de producție, el a devenit cel mai mare obstacol în calea progresului social. Dacă secolul al XX-lea — secolul creșterii colosale a forțelor de producție și al dezvoltării științei — n-a pus până acum capăt mizeriei a sute de milioane de oameni și n-a adus belșug de bunuri materiale și spirituale tuturor oamenilor de pe Pământ, de vină este numai capitalismul. Conflictul tot mai acut dintre forțele de producție și relațiile de producție pune imperios în fața omenirii sarcina de a sparge învelșul capitalist, putred, de a descătușa puternicele forțe de producție făurite de om și de a le folosi spre binele întregii societăți.

Oricare ar fi specificul apariției și dezvoltării capitalismului într-o țară sau alta, această orânduire are pretutindeni trăsături și legități comune.

Dezvoltarea capitalismului mondial și a luptei revoluționare a clasei muncitoare au confirmat pe deplin justetea analizei marxist-leniniste a capitalismului și a stadiului său cel mai înalt — imperialismul, analiză făcută în primul și în cel de-al doilea Program al partidului. Principalele teze ale acestei analize sint reproduse, mai jos, și în Programul de față.

În condițiile capitalismului, mijloacele de producție principale, care au rolul hotărâtor, aparțin clasei capitaliștilor și proprietarilor funciari restrînși ca număr, în timp ce majoritatea covârșitoare a populației se compune din proletarii și semi-proletarii, care sînt lipsiți de mijloace de producție și de aceea sînt nevoiți să-și vîndă forța de muncă, creînd prin munca lor profiturile și averile claselor dominante ale societății. Statul burghez, independent de forma lui, este instrumentul dominației capitalului asupra muncii.

Dezvoltarea marii producții capitaliste — a producției în vederea îmbogățirii, în vederea însușirii de plus-valoare — duce la înăstrăuarea micilor producători de sine stătători, îi pune într-o stare de grea dependență față de capital. Capitalismul exploatează pe scară largă munca femeilor și copiilor. Legile economice ale dezvoltării lui duc inevitabil la formarea unei uriașe armate de șomeri, ale cărei rînduri le îngroașă mereu țărănimii și mica burghezie orășenească, care se ruinează. Se intensifică minceta exploatarea clasei muncitoare, a tuturor oamenilor muncii, crește inegalitatea socială, se mărește distanța care-i separă de cei avuți de cei neavuți, se înmulțesc suferințele și nenorocirile pe care le îndură milioane de oameni.

Concentrînd în fabrici și uzine milioane de muncitori, socializînd procesul muncii, capitalismul imprimă producției un caracter social, rezultatele muncii fiind însă însușite de capitaliști. Această contradicție fundamentală a capitalismului — contradicția dintre caracterul social al producției și forma privat-capitalistă a însușirii — își găsește expresia în anarhia în producție și în faptul că cererea solvabilă a societății rămîne în urma creșterii producției, ducă la dezastruoase crize economice periodice. La rîndul lor, crizele și perioadele de stagnare a industriei îi ruinează și mai mult pe micii producători, măresc și mai mult dependența de capital a muncii salariale, accelerează înăstrăuarea relativă, iar uneori și absolută, a situației clasei muncitoare.

Pe măsură ce crește și se dezvoltă contradicțiile proprii societății burgheze, crește de asemenea nemulțumirea față de regimul capitalist a maselor muncitoare și exploatare, crește numărul și coeziunea proletariilor, devine tot mai acută lupta lor împotriva exploatare. În același timp, tot mai repede se creează posibilitatea materială a înlocuirii relațiilor de producție capitaliste cu relații de producție comuniste, adică posibilitatea materială a revoluției sociale care reprezintă țelul partidului comunist, ca exponent conștient al mișcării de clasă a proletariatului.

Principala forță motrice a transformării revoluționare a

lumii este clasa muncitoare, cea mai consecventă clasă revoluționară. În cursul bătăliilor de clasă ea se organizează, își creează sindicatele și partidele ei politice, duce lupta economică, politică și teoretică împotriva capitalismului. Înfăptuindu-și misiunea istorică de transformator revoluționar al societății vechi și de făuritor al orîndurii noi, clasa muncitoare devine exponențial nu numai al intereselor ei de clasă, ci și al intereselor tuturor oamenilor muncii. Ea acționează în mod firesc, ca hegemon al tuturor forțelor care luptă împotriva capitalismului.

Condiția necesară a victoriei revoluției socialiste și a construirii socialismului este dictatura proletariatului și conducerea de către partidul marxist-leninist. Principiul suprem al dictaturii proletariatului este alianța traicnică dintre clasa muncitoare și masele muncitoare ale țărănimii, sub conducerea clasei muncitoare.

Desființînd libera concurență, procesul de concentrare și de centralizare a capitalului a dus la începutul secolului al XX-lea la crearea unor puternice uniuni monopoliste de capitaliști — sindicate, carteli, trusturi — care au căpătăt o însemnătate hotărâtoare în întreaga viață economică. La contopirea capitalului bancar cu cel industrial de o uriașă concentrare și la un intens export de capital în țări străine. Cuprînzînd grupuri întregi de state capitaliste, trusturile au procedat la împărțirea economică a lumii, care din punct de vedere teritorial era deja împărțită între cele mai bogate țări. Capitalismul a intrat în ultimul său stadiu — stadiul capitalismului monopolist, al imperialismului.

Perioada răspîndirii mai mult sau mai puțin line a capitalismului pe întregul glob pămîntesc a fost urmată de o perioadă de dezvoltare în salturi, prin catastrofe, ceea ce a determinat creșterea și ascuțirea fără precedent a tuturor contradicțiilor capitalismului — economice, politice, de clasă și naționale. Extrem de înverșunată a devenit lupta puterilor imperialiste pentru piețe de desfacere, pentru sfere de plasare a capitalului, pentru materii prime și forță de muncă, pentru dominația mondială. În epoca dominației absolute a imperialismului această luptă ducea inevitabil la războaie pustuitoare.

Imperialismul este capitalismul în putrefacție, muribund, este alimul revoluției socialiste. Sistemul mondial capitalist în ansamblul lui este copt pentru revoluția socială a proletariatului.

Gradul extrem de înalt al dezvoltării capitalismului mondial în general; înlocuirea liberei concurențe cu capitalismul monopolist de stat; pregătirea de către bănci ca și de către uniunile de capitaliști a unui aparat pentru reglementarea socială a procesului de producție și de repartiție a produselor; creșterea scumpetei și a asupririi clasei muncitoare de către trusturi, legată de creșterea monopolurilor capitaliste; înrobirea clasei muncitoare de către statul imperialist; îngreunarea enormă a luptei economice și politice a proletariatului; ororile, calamitățile și ruina pe care le generează războiul imperialist — toate acestea au făcut inevitabile prăbușirea capitalismului și trecerea la un tip superior de economie socială.

Prăbușirea prin revoluție a imperialismului nu se produce simultan în toate țările. Inegalitatea dezvoltării economice și politice a țărilor capitaliste în condițiile imperialismului atinge după sine nesimțîntea revoluțiilor în diferitele țări. V. I. Lenin a dezvoltat în noile condiții istorice teoria revoluției socialiste, a elaborat învățătura despre posibilitatea victoriei socialismului la început într-o singură țară capitalistă.

Rusia era cea mai slabă verigă în sistemul imperialismului și punctul nodal al tuturor contradicțiilor lui. Totodată se creaseră aici și condițiile necesare pentru victoria socialismului. Clasa muncitoare din Rusia era cea mai revoluționară din lume, cea mai bine organizată și avea o bogată experiență în domeniul luptei de clasă. În fruntea ei se afla un partid marxist-leninist înarmat cu teoria revoluționară înaintată și călit în bătălii de clasă.

Partidul bolșevic a unit într-un singur torent revoluționar lupta clasei muncitoare pentru socialism, mișcarea întregului popor pentru pace, lupta țărănimii pentru pămînt, lupta de eliberare națională a popoarelor asuprite din Rusia și a condus aceste forțe la răsturnarea capitalismului.

Revoluția din Octombrie a subminat baza economică a orîndurii întemiteate pe exploatare și pe nedreptate socială. Puterea sovietică a naționalizat industria, căile ferate, băncile, pămîntul. Ea a lichidat proprietatea funciari moștenescă și a împlinit visul de veacuri al țărănimii de a avea pămînt.

Revoluția din Octombrie a sfărîmat lanțurile asupririi naționale, a proclamat și a asigurat dreptul națiunilor la autodeterminare pînă la despărțire. Revoluția a dărîmat din temelii privilegiile de clasă și de clasă ale exploatare. Pentru prima oară în istorie ea a dezrobît femeia și i-a dat drepturi egale cu cele ale bărbatilor.

Revoluția socialistă din Rusia a zguduit din temelii tot edificiul capitalismului mondial; lumea s-a scindat în două sisteme opuse.

Pe arena internațională a apărut pentru prima oară un stat care a lansat mărețea lozincă a păcii și care a început să împlănească noi principii în relațiile dintre popoare și țări. Omenirea a dobîndit un rezem de nădejde în lupta ei împotriva războaielor de cotoipire, pentru pacea și fericirea popoarelor.

Revoluția din Octombrie a adus țara pe calea socialismului. Greu și neabătător a fost drumul pe care avea să-l străbătă poporul sovietic. Forțele reacționare ale lumii vechi au făcut totul pentru a înăbuși în fașa Puterii sovietice. Ținîndă republica a Sovietelor a trebuit să înfrunte intervenția și războiul civil, blocada și ruina economică, comploturile și diversionile, sabotajul și teroarea, și să treacă prin multe alte încercări. Construirea socialismului era enorm îngreunată de înapoierea social-economică, tehnică și culturală a țării. Muncitorii și țărăni învingători nu aveau deprinderea de a conduce statul și nici experiența construirii unei societăți noi. Greutățile construirii socialismului sporeau înzecit de pe urma faptului că timp de aproape treizeci de ani U.R.S.S. a fost singurul stat socialist din lume și a fost sopus atacurilor înverșunate ale încercării capitaliste dușmane. Datărită tuturor acestor împrejurări, lupta de clasă în perioada de trecere de la capitalism la socialism a avut un caracter ascuțit.

Adversarii leninismului afirmă că în Rusia condițiile nu ar fi încă coapte pentru revoluția socialistă, că nu ar fi posibilă construirea socialismului într-o singură țară. Dar adversarii leninismului s-au acoperit de rușine.

Se cerea partidului și clasei muncitoare să elaboreze o politică înțeleaptă și clarvăzătoare, să dea dovadă de fermitate neclintită și de un înalt spirit de organizare, de încredere fermă în forțele proprii, în forțele poporului. În împrejurări internaționale deosebit de complexe, într-o țară cu o bază industrială relativ slabă și cu o economie extrem de ruinată de pe urma războiului, în condițiile preocupărilor covârșitoare a micii producții de măruri trebuia trasată linia justă a construirii socialismului și asigurată victoria lui.

Partidul s-a dovedit a fi la înălțimea acestei sarcini istorice. Sub conducerea lui Lenin el a elaborat planul transformării republicii a țării, planul construirii socialismului. Lenin a fundamentat profund științific politica statului proletar în tot cursul perioadei de trecere de la capitalism la socialism. El a elaborat noua politică economică (N.E.P.) pusă în slujba victoriei socialismului. Industrializarea țării, cooperativizarea agriculturii, revoluția culturală — acestea sînt verigile principale ale planului leninist de construire a societății socialiste.

Partidul a apărut cu succes acest plan în lupta aprigă împotriva septicilor și capitalizării, împotriva trokistilor, oportunistilor de dreapta, împotriva deviatorilor în problema națională și a celorlalte grupări dușmane. El a ridicat întregul popor sovietic la luptă pentru împlinirea indicațiilor leniniste.

Pe vremea aceea problema se punea astfel: ori vom porni înainte cu toată viteza și vom ajunge din urmă sub raport economic țările capitaliste, ori vom pieri.

Țara sovietică trebuia să rezolve în primul rînd problema industrializării. Într-un termen istoric extrem de scurt, fără vreun ajutor din afară, Uniunea Sovietică a construit o mare industrie modernă. Ca urmare a îndeplinirii primelor trei planuri cincinale (1929—1941), Uniunea Sovietică s-a transformat într-un puternic stat industrial și și-a asigurat independența economică deplină față de țările capitaliste. Capacitatea de apărare a Statului Sovietic a crescut imens. Industrializarea U.R.S.S. este o măreță faptă eroică a clasei muncitoare, a întregului popor, care nu și-a preceput nici forțele, nici mijloacele, a acceptat în mod conștient privațiunile, pentru a scoate țara din starea de înapoiere.

Într-o țară ca U.R.S.S., soarta socialismului depinde în mare măsură de rezolvarea problemei extrem de dificile a trecerii micilor gospodării țărănești răsărite pe calea cooperativizării socialiste. Sub conducerea partidului, cu ajutorul și al sprijinului multilateral al clasei muncitoare, țărănimii a pășit pe calea socialismului. Milioanele de gospodării individuale mici s-au unit de bunăvoie în colhozuri. A fost creată o vastă rețea de gospodării de stat (sovhozuri) și de stațiuni de mașini și tractoare (S.M.T.). Trecerea satului sovietic la marea gospodărie socialistă a însemnat o măreță revoluție în relațiile economice, în întregul

mod de viață al țărănimii. Ca urmare a colectivizării, satul a fost pentru totdeauna eliberat de sub jugul chibaburimii, de diferențiere de clasă, de rușine și mizerie. Pe baza planului cooperatist al lui Lenin, seculara problemă țărănească și-a găsit adevărata ei rezolvare.

Construirea socialismului cere ridicarea nivelului cultural al celor mai largi mase populare. Această sarcină a fost de asemenea rezolvată cu succes. În țară a fost împlinită revoluția culturală. Ea a dat posibilitatea să se împărtășească din comorile culturii acumulate de omenire. Țara, în care majoritatea populației era analfabetă, a făcut un salt gigantic spre culmile științei și culturii.

Socialismul, a cărui inevitabilitate a fost în mod științific prezisă de Marx și Engels, socialismul, al cărui plan de construire l-a trasat Lenin, a devenit în Uniunea Sovietică o realitate vie.

Socialismul a pus capăt pentru totdeauna dominației proprietății private asupra mijloacelor de producție, izvorul scîndării societății în clase vrăjmașe. Proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție a devenit temelia economică traicnică a societății. S-au deschis posibilități nelimitate pentru dezvoltarea forțelor de producție.

Socialismul a rezolvat o mare problemă socială — a lichidat clasele exploatare și cauzele care generează exploatarea omului de către om. În U.R.S.S. au rămas două clase prietene — clasa muncitoare și țărănimii. Totodată s-au schimbat înseși aceste clase. Natura comună a celor două forme de proprietate socialistă a apropiat clasa muncitoare și țărănimii colhoznică, a întărit alianța lor, a făcut ca prietenia lor să devină indestructibilă. A crescut o intelectualitate nouă, ieșită din rîndurile poporului și devotată socialismului. A fost lichidată opoziția de odinioară dintre oras și sat, dintre munca intelectuală și cea fizică. Pe baza comunității intereselor fundamentale ale muncitorilor, țărănilor și intelectualilor a fost făurită unitatea social-politică și ideologică de nezdruclinat a poporului sovietic.

În Țara Sovietică a fost împlinit principiul socialismului: „de la fiecare — după capacitate, fiecăruia — după muncă”. El asigură cointeresarea materială a membrilor societății în rezultatele muncii, permite să se imbine în modul cel mai reușit interesele personale cu cele obștești și constituie un puternic stimulent pentru mărirea productivității muncii, pentru dezvoltarea rapidă a economiei și ridicarea bunăstării poporului. Faptul că oamenii muncii știu că ei lucrează nu pentru exploatare, ci pentru ei înșiși, pentru societatea lor, generează entuziasmul în muncă, spiritul inovator, inițiativa creatoare, întrecerea socialistă de masă. Socialismul este creația vie a maselor muncitoare. Creșterea activității maselor populare în construirea vieții noi este o lege a epocii socialismului.

Țelul socialismului este satisfacerea tot mai deplină a nevoilor materiale și culturale crescînde ale poporului prin dezvoltarea și perfecționarea necontenită a producției sociale.

Întreaga viață a societății socialiste este organizată pe baza unei largi democrații. Prin soviete, sindicate și alte organizații obștești de masă, oamenii muncii participă activ la conducerea treburilor statului, la rezolvarea problemelor construcției economice și culturale. Democratismul socialist cuprinde atît libertățile politice — libertatea cuvîntului, libertatea presei, a mitingurilor și adunărilor, dreptul de a alege și de a fi ales — cît și drepturile sociale — dreptul la muncă, dreptul la odihnă, la învățămînt și deservire medicală gratuită, la asigurarea materială la bătrînețe și în caz de boală sau de pierdere a capacității de muncă; egalitatea în drepturi a cetățenilor de toate rasele și naționalitățile; egalitatea în drepturi a femeii cu bărbatul în toate domeniile vieții de stat, economice și culturale. În contrast cu democrația burgheză, democrația socialistă nu se limitează să proclame drepturile poporului, ci și garantează împlinirea lor reală. Societatea sovietică asigură libertatea reală a persoanei. Manifestarea supremă a acestei libertăți o constituie eliberarea omului de orice exploatare. În aceasta constă, în primul rînd, adevărata dreptate socială.

Socialismul a creat cele mai favorabile condiții pentru înflorirea științei. Succesele științei sovietice constituie o manifestare vie a superiorității orîndurii socialiste și arată posibilitățile nelimitate pentru progresul științei și creșterea rolului ei în condițiile socialismului. Este cît se poate de firesc că țara socialismului victorios este prima care a inaugurat era folosirii energiei atomice în scopuri pașnice, prima care a deschis calea spre spațiul cosmic. Satelii artificiali ai Pămîntului și Soarelui, puternicele rachete cosmice și navele cosmice interplanetare, centralele atomo-electrice, zborul triumfal — primul de acest fel din istoria omenirii — împlinit de un om sovietic pe o navă cosmică în jurul globului au devenit un simbol al forțelor creatoare ale comunismului care învinge, o mindrie a întregii omeniri.

Una dintre cele mai mari cuceriri ale socialismului este rezolvarea problemei naționale. Pentru Uniunea Sovietică, țară care numără peste o sută de națiuni și naționalități, această problemă are o însemnătate deosebită. În societatea socialistă nu numai că a fost asigurată egalitatea politică a națiunilor și a fost creată organizarea de stat națională sovietică, dar a fost lichidată și inegalitatea lor economică

(Continuare în pag. IV-a)

## II. Importanța istorică mondială a Revoluției din Octombrie și a victoriei socialismului în U. R. S. S.

Rupînd frontul imperialismului în Rusia — una din cele mai mari țări ale lumii, Marele Octombrie a instaurat dictatura proletariatului, a creat un stat de tip nou — Statul sovietic socialist, o democrație de tip nou — democrația pentru oamenii muncii.

Puterea muncitorilor și țăranilor, generată de revoluție, a smuls Rusia din singerosul război imperialist, a salvat țara de catastrofa națională la care o condamnaseră clasele exploatare, a izbăvit popoarele Rusiei de pericolul înrobirii de către capitalul străin.

# Programul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

(Urmare din pag. III-a)

și culturală, moștenită de la vechiul regim. Sprîjinindu-se pe ajutorul reciproc fratresc, și în primul rînd pe ajutorul marelui popor rus, toate republicile naționale sovietice și-au făcut o industrie modernă, cadre naționale de muncitori și intelectuali, și-au dezvoltat o cultură națională în formă și socialistă în conținut. Multe popoare, în trecut înapoiate, au ajuns la socialism fără a trece prin stadiul capitalist de dezvoltare. Unirea strînsă, liber consimțită a popoarelor egale în drepturi în cadrul unui stat unic multinațional — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste — colaborarea lor strînsă în domeniul construcției de stat, economice și culturale, prietenia fratrescă, înflorirea economiei și culturii lor — iată cel mai important rezultat al politicii naționale leniniste.

Poporul sovietic i-a revenit rolul istoric de inițiator, de pionier, care deschide drumul nou al dezvoltării sociale. Aceasta i-a cerut eforturi deosebite, neînțetate căutări de forme și metode de construire a societății noi, verificarea lor în focul vieții. Din cei patruzeci și ceva de ani, timp de aproape două decenii poporul sovietic a fost nevoit să-și consacre forțele respingerii invaziilor întreprinse de puterile imperialiste și refacerii economiei naționale distruse de războaie. Orînduirea sovietică a fost supusă unei verificări deosebit de aspre în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei — cel mai greu dintre toate războaiele pe care le-a cunoscut vreedată istoria. Victoria poporului sovietic în acest război a confirmat că în lume nu există forțe care să poată opri dezvoltarea ascendentă a societății socialiste.

Care sînt învățămintele principale care decurg din drumul parcurs de poporul sovietic?

Experiența U.R.S.S. a dovedit că popoarele pot ajunge la socialism numai prin revoluția socialistă și instaurarea dictaturii proletariului. Această experiență a confirmat în întregime principiile fundamentale ale revoluției socialiste și ale construcției socialiste, principi care au o valabilitate generală, în pofida anumitor particularități determinate de condițiile istorice concrete ale construirii socialismului în Uniunea Sovietică, care se află în incercuirea capitalistă dușmană.

Experiența U.R.S.S. a dovedit că numai socialismul poate pune capăt exploatarea omului de către om, anarhiei în producție, crizelor economice, șomajului și mizeriei maselor, poate asigura, într-un ritm rapid, dezvoltarea planică, neîntreruptă a economiei și creșterea necontenită a nivelului de trai al poporului.

## III. Sistemul mondial socialist

Uniunea Sovietică rezolvă sarcinile construcției comuniste nu de una singură, ci în familia fratrescă a țărilor socialiste.

Zdrobirea fascismului german și a militarismului japonez în cel de-al doilea război mondial, în care Uniunea Sovietică a avut rolul hotărîtor, a creat condiții favorabile pentru doborîrea puterii capitaliștilor și moșierilor de către popoarele dintr-o serie de țări din Europa și Asia. Pe calea construirii socialismului au pășit popoarele Albaniei, Bulgariei, Cehoslovaciei, Chinei, Republicii Populare Democratice Coreene, Republicii Democratice Germane, Poloniei, Romîniei, Ungariei, Republicii Democratice Vietnam, iar încă mai înainte — poporul Republicii Populare Mongole; împreună cu Uniunea Sovietică, ele au format lagărul socialist. Pe calea socialismului a pășit și Iugoslavia. Dar prin politica lor revizionistă, conducătorii iugoslavi au opus Iugoslavia lagărului socialist și mișcării comuniste internaționale și au creat primejdia ca poporul iugoslav să-și piardă cuceririle revoluționare.

Revoluțiile socialiste din țările Europei și Asiei au dat o nouă și puternică lovitură pozițiilor imperialismului. O importanță deosebit de mare a avut victoria revoluției în China. Revoluțiile din țările Europei și Asiei constituie cel mai mare eveniment din istoria mondială după Octombrie 1917.

A apărut o formă nouă de organizare politică a societății — democrația populară, una din formele dictaturii proletariului. Ea a oglindit specificul dezvoltării revoluției socialiste în condițiile slăbirii imperialismului și ale schimbării raportului de forțe în favoarea socialismului. În această formă și-au găsit de asemenea expresie particularitățile istorice și naționale ale diferitelor țări.

S-a format sistemul mondial socialist — comunitate socială, economică și politică a popoarelor libere și suverane care pășesc pe calea socialismului și comunismului, unite prin comunitatea intereselor și scopurilor, prin legăturile strînse ale solidarității internaționale socialiste.

În țările de democrație populară sînt dominante relațiile de producție socialiste, au fost lichidate posibilitățile social-economice de restaurare a capitalismului. Succesele acestor state au confirmat pe deplin că în toate țările, indiferent de nivelul dezvoltării lor economice, de dimensiunile teritoriale și de numărul populației, adevăratul progres poate fi asigurat numai pe căile socialismului.

Forțele unite ale lagărului socialist constituie pentru fiecare țară socialistă chezașa sigură împotriva atentatelor din partea reacțiilor imperialiste. Unirea strînsă a statelor socialiste într-un singur lagăr, unitatea lui tot mai trînică și forța lui meru crescînd asigură victoria deplină a socialismului și comunismului în cadrul întregului sistem.

Țările sistemului socialist au acumulat o bogată experiență colectivă în transformarea modului de viață a sute de milioane de oameni, ele au introdus multe elemente noi și specifice în formele de organizare politică și economică a societății. Această experiență este unul din bunurile cele mai de preț ale mișcării revoluționare internaționale.

A fost confirmat de practică și recunoscut de toate partidele marxist-leniniste faptul că la baza proceselor revoluției socialiste și ale construcției socialiste se află o serie de legături principale, proprii tuturor țărilor care pășesc pe calea socialismului.

Sistemul mondial socialist constituie un tip nou de relații economice și politice între țări. Țările socialiste au o bază economică de același tip — proprietatea obștească asupra mijloacelor de producție; o orînduire de stat de același tip — puterea poporului în frunte cu clasa muncitoare; o ideologie unică — marxism-leninismul; interese comune în apărarea cuceririlor revoluționare și a independenței naționale împotriva atentatelor lagărului imperialist; același țel mareț — comunismul. Această comunitate social-economică și politică creează o bază obiectivă pentru relații interstatale trînice și prietenești înaintur lagărului socialist. Depina egalitate în drepturi, respectarea reciprocă a independenței și suveranității, intrajutorarea fratrescă și colaborarea — iată trăsăturile caracteristice ale relațiilor dintre țările comunității socialiste. În lagărul socialist sau — ceea ce este același lucru — în comunitatea mondială a țărilor socialiste nimeni nu are și nu poate avea drepturi deosebite sau privilegii.

Experiența sistemului mondial socialist a confirmat necesitatea unei cît mai strînse alianțe între țările care se desprind de capitalism, necesitatea unitii eforturilor lor în construirea socialismului și comunismului. Orientarea spre construirea socialismului în mod izolat, separat de comunitatea mondială a țărilor socialiste, este neîntemeiată din punct de vedere teoretic, deoarece este în contradicție cu legile obiective ale dezvoltării societății socialiste. Această orientare este dăunătoare din punct de vedere economic, deoarece duce la frosirea muncii sociale, la reducerea ritmului de creștere a producției și la dependența țării de lumea capitalistă. Ea este reacționară și primejdiosă din punct de vedere politic, deoarece nu unește, ci dezbină popoarele în fața frontului unit al forțelor imperialiste, alimentează ten-

Experiența U.R.S.S. a dovedit că numai într-o strînsă alianță cu masele muncitoare neproletare, și în primul rînd cu țărănimea, își poate îndeplini clasa muncitoare misiunea ei istorică de făuritor al societății noi.

Experiența U.R.S.S. a dovedit că numai victoria revoluției socialiste creează toate posibilitățile și condițiile pentru lichidarea oricărei asuprii naționale, pentru unirea de bună voie a unor națiuni și populații libere și egale în drepturi în cadrul unui stat unic.

Experiența U.R.S.S. a dovedit că principalul instrument de transformare socialistă a societății este statul socialist. El organizează și unește masele, înlăpătește conducerea pe bază de plan a construcției economice și culturale, asigură apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului.

Experiența U.R.S.S. a dovedit că socialismul și pacea sînt de nedespărțit. Puterea socialismului servește cauza păcii. Uniunea Sovietică a salvat omeniarea de roba fascistă. Statul Sovietic, care stă de strajă păcii și traduce în viață principiul leninist al coexistenței pașnice a statelor cu orînduirii sociale diferite, constituie un obstacol puternic în calea agresiunii imperialiste.

Experiența U.R.S.S. a confirmat pe deplin învățătura marxist-leninistă despre rolul hotărîtor al partidului comunist în crearea și dezvoltarea societății socialiste. Numai un partid care promovează consecvent o politică de clasă, proletară, înarmat cu teoria revoluționară înaintată, și monolit, strîns legat de mase, este în stare să organizeze și să ducă întregul popor spre victoria socialismului.

Experiența U.R.S.S. a dovedit că fidelitatea față de principiile marxism-leninismului, față de principiile internaționalismului proletar, înlăpătarea lor fermă și neabătută, apărarea lor împotriva tuturor dușmanilor și oportuniștilor de orice fel constituie o condiție necesară a victoriei socialismului.

Practica revoluției celei mai mărețe din lume și a transformării socialiste a societății, care a atins culmi nemăvăzute în dezvoltarea și înflorirea ei, a confirmat justetea istorică a leninismului, a dat o lovitură zdrobitoare ideologiei social-reformismului.

Ca urmare a muncii pline de abnegație a poporului sovietic, a activității teoretice și practice a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, omeniarea a căpătat o societate socialistă existentă în realitate, precum și o știință a construirii socialismului verificată în practică. Calea largă care duce la socialism a fost croită. Pe această cale pășesc în prezent multe popoare, iar mai devreme sau mai tîrziu, pe această cale vor păși toate popoarele.

dințe burghezo-naționaliste și în ultimă instanță, poate avea ca urmare pierderea cuceririlor socialiste.

Unindu-și eforturile în construirea societății noi, statele socialiste sprîjină activ și largesc colaborarea politică, economică și culturală cu țările care au scuturat jugul colonial. Ele întrețin și sînt gata să întreprindă largi legături comerciale, reciproc avantajoase, și relații culturale cu țările capitaliste.

Sistemul mondial socialist și sistemul mondial capitalist se dezvoltă după legi diametral opuse. În timp ce sistemul mondial capitalist s-a format și s-a dezvoltat în lupta crîncenă dintre statele ce îl compun, prin subordonarea și exploatarea țărilor slabe de către cele puternice, prin înrobirea a sute de milioane de oameni și transformarea unor continente întregi în anexes coloniale ale metropolelor imperialiste, procesul de formare și de dezvoltare a sistemului mondial socialist are loc pe baza respectării depline a suveranității și a liberului consimțămînt, potrivit cu interesele vitale fundamentale ale oamenilor muncii din toate statele acestui sistem.

În timp ce în sistemul mondial capitalist acționează legea dezvoltării economice și politice inegale, care duce la cîochiri între state, în sistemul mondial socialist acționează legătura obștească, care asigură dezvoltarea planică necontenită a economiei tuturor țărilor din cadrul lui. În lumea capitalismului, creșterea producției într-o țară sau alta aducește contradicțiile dintre state, intensifică lupta de concurență, în timp ce dezvoltarea fiecărei țări socialiste duce la avîntul general și la întărirea sistemului mondial socialist în ansamblu lui. În timp ce economia capitalismului mondial se dezvoltă în ritm lent, trece prin crize și zguduri, economia socialismului mondial se caracterizează printr-un ritm de creștere rapid și stabil, prin avîntul economic general neîntrerupt al tuturor țărilor socialiste.

Toate statele socialiste își aduc aportul la construirea și dezvoltarea sistemului mondial socialist, la întărirea forței lui. Existența Uniunii Sovietice înlesnește și accelerează considerabil construirea socialismului în țările de democrație populară. Partidele marxist-leniniste și popoarele din statele socialiste pornesc de la premisa că de contribuția și de eforturile fiecărei țări depind succesele întregului sistem mondial socialist și de aceea consideră drept o datorie internaționalistă de a dezvolta pe toate căile forțele de producție din țările lor. Colaborarea statelor socialiste permite fiecăruia din ele să-și valorifice resursele în modul cel mai rațional și mai deplin, să dezvolte forțele de producție. În procesul colaborării economice și tehnico-științifice a țărilor socialismului, al coordonării planurilor lor economice, al specializării și cooperării producției se statornicește un nou tip de diviziune internațională a muncii.

Apariția Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și apoi a sistemului mondial socialist constituie începutul procesului istoric de apropiere multilaterală între popoare. În familia fratrescă a statelor socialiste, o dată cu dispariția antagonismelor de clasă, dispar și antagonismele dintre națiuni. Înflorirea culturii popoarelor din comunitatea socialistă este însoțită de îmbogățirea reciprocă tot mai mare a culturilor naționale, de formarea activă a trăsăturilor internaționaliste, caracteristice omului din societatea socialistă.

Practica popoarelor din comunitatea socialistă mondială a confirmat că unitatea și colaborarea lor fratrescă corespund intereselor naționale supreme ale fiecărei țări. Întărirea unității sistemului mondial socialist pe baza internaționalismului proletar este condiția indispensabilă a succeselor continue ale tuturor statelor care fac parte din el. Sistemul socialist are de biruit anumite greutăți determinate mai ales de faptul că, în trecut, nivelul de dezvoltare economică al majorității țărilor acestui sistem a fost un nivel mediu sau chiar scăzut, precum și de faptul că reacțiunea mondială caută prin toate forțele să împiedice construirea socialismului.

Experiența Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară a confirmat justetea tezei leniniste că în perioada construirii socialismului lupta de clasă nu dispăre. Tendința generală a dezvoltării luptei de clasă în țările socialiste în condițiile construirii cu succes a socialismului duce la întărirea pozițiilor forțelor socialiste, la slăbirea împotrivrării rămășițelor claselor vrăjmașe. Dezvoltarea nu urmează însă o linie dreaptă. În funcție de diferite schimbări survenite în situația internă sau externă, în anumite perioade lupta de clasă se poate ascuți. De aceea se cere vigilență permanentă pentru a curma la timp unelivrile forțelor ostile, atât interne cît și externe, forțe care nu renunță la tentativele de a submina orînduirea populară și de a semăna discordie în familia fratrescă a țărilor socialiste.

Principala armă politică și ideologică folosită de reacțiunea internațională și de rămășițele forțelor reacționare interne împotriva unității țărilor socialiste este naționalismul. Manifestările naționalismului și ale mărginirii naționale nu dispar în mod automat o dată cu instaurarea orînduirii socialiste. Prejudiciile naționaliste și rămășițele vrăjbei naționale din trecut — iată domeniul în care rezistența opusă progresului social poate fi cea mai îndelungată și îndrîjită, cea mai înverșunată și abilă.

Comuniștii consideră ca o datorie primordială a lor de a-i educa pe oamenii muncii în spiritul internaționalismului și al patriotismului socialist, al intransigenței față de orice manifestări ale naționalismului și șovinismului. Naționalismul aduce prejudicii intereselor generale ale comunității socialiste și, în primul rînd, este dăunător poporului țării în care se manifestă, întrucît izolarea de lagărul socialist frînează dezvoltarea acestei țări, îi răpește posibilitatea de a folosi avantajele sistemului mondial socialist, incurajează încercările puterilor imperialiste de a profita de tendințele naționaliste în scopurile lor. Naționalismul poate cîștiga teren numai acolo unde nu se duce o luptă consecventă împotriva lui. Politica internaționalistă marxist-leninistă, lupta hotărîtă pentru biruirea rămășițelor naționalismului burghez și ale șovinismului constituie o condiție importantă

## IV. Criza capitalismului mondial

Imperialismul a intrat în perioada declinului și pieririi sale. Procesul implacabil al descompunerii a cuprins capitalismul din temelie pînă în vîrf: orînduirea lui economică și de stat, politica și ideologia lui. Imperialismul și-a pierdut irevocabil puterea asupra majorității omeniirii. Continutul principal, direcția principală și particularitățile principale ale dezvoltării istorice a omeniirii sînt determinate de sistemul mondial socialist, de forțele care luptă împotriva imperialismului, pentru transformarea socialistă a societății.

Primul război mondial și Revoluția din Octombrie au marcat începutul crizei generale a capitalismului. În cursul celui de-al doilea război mondial și al revoluțiilor socialiste care au avut loc într-un șir de țări din Europa și Asia, s-a desfurat a doua etapă a crizei generale a capitalismului. În prezent, capitalismul mondial a intrat într-o etapă nouă, a treia, a acestei crize. Una din particularitățile cele mai importante ale acestei etape noi constă în faptul că ea nu s-a desfurat în legătură cu un război mondial.

Criza generală a capitalismului își găsește expresie în: desprinderea de capitalism a noi și noi țări; slăbirea pozițiilor imperialismului în întrecerea economică cu socialismul; destrămarea sistemului colonial al imperialismului; agravarea contradicțiilor imperialismului o dată cu dezvoltarea capitalismului monopolist de stat și cu creșterea militarismului; accentuarea instabilității interne și a puterizării economiei capitaliste, care se manifestă în incapacitatea crescîndă a capitalismului de a folosi în întregime forțele de producție (ritmul scăzut de creștere a producției, crizele periodice, permanenta folosire incompletă a capacităților de producție, șomajul cronic); amploarea tot mai mare a luptei dintre muncă și capital; ascuțirea pronunțată a contradicțiilor economiei capitaliste mondiale; accentuarea fără precedent a reacțiilor politice pe toată linia, renunțarea la libertățile burgheze și instaurarea într-o serie de țări a unor regimuri fasciste, de tiranie și criza adîncă a politicii și ideologiei burgheze.

În stadiul imperialismului, capitalismul monopolist de stat capătă o largă dezvoltare. Constituirea și creșterea monopolurilor duc la amestecul direct al statului în procesul producției capitaliste în interesul oligarhiei financiare. În interesul ei, statul burghez înlăpătează tot felul de măsuri de reglementare, reurge la etafizarea anumitor ramuri ale economiei. Războaiele mondiale și crizele economice, militarismul și zgudurile politice au accelerat procesul de transformare a capitalismului monopolist în capitalism monopolist de stat.

Jugul capitalismului financiar devine din ce în ce mai apăsător. Concentrînd în mîinile lor partea covîrșitoare a producției sociale, monopolurile gigantice domină viața națiunii. Un mînunchi de miliardari și milionari dispune, neîngrădit, de toate bogățiile lumii capitaliste, transformă viața unor națiuni întregi în monedă de schimb de dragul tranzacțiilor lor egoiste. Oligarhia financiară stringe averi fabuloase. Statul a devenit un comitet de administrare a afacerilor burghezei monopoliste. Se intensifică considerabil procesul de burocratizare a întregii vieți economice. Capitalismul monopolist de stat îmbină forța monopolurilor cu forța statului într-un mecanism unic cu scopul de a îmbogăți monopolurile, a înăbuși mișcarea muncitoarească și lupta de eliberare națională, a salva regimul capitalist și a dezlănțui războaie agresive.

Socialiștii de dreapta și revizionii încearcă să prezinte capitalismul monopolist de stat aproape ca socialism. Viața demască acest fals. Capitalismul monopolist de stat nu schimbă natura imperialismului. El nu numai că nu schimbă situația principalilor clase în sistemul producției sociale, ci și adîncește prăpastia dintre muncă și capital, dintre majoritatea națiunii și monopoluri. Încercările reglementării de către stat a economiei capitaliste nu sînt în stare să înlăture concurența și anarhia în producție, nu pot asigura dezvoltarea planică a economiei pe scara societății, deoarece proprietatea capitalistă și exploatarea muncii salariate rămîn baza producției. Teoriile burgheze cu privire la capitalismul „fără crize” și „planificat” au fost spulberate de întregul mers al dezvoltării economiei capitaliste contemporane. Dialectica capitalismului monopolist de stat este de așa natură încît în loc să întărească sistemul capitalist — așa cum scontează burghezia — el agravează și mai mult contradicțiile capitalismului, îl zdrobește pînă în temelie. Capitalismul monopolist de stat constituie pregătirea materială deplină a socialismului.

Noile fenomene în dezvoltarea imperialismului confirmă justetea concluziilor leniniste despre principiile legității ale capitalismului în ultimul său stadiu, despre intensificarea puterizării acestuia. În același timp această puterizare nu înseramnă o stagnare, o totală gîtuire a forțelor de producție și nu exclude posibilitatea creșterii economiei capitaliste în anumite perioade, în anumite țări.

În ansamblu, capitalismul încetează tot mai mult dezvoltarea forțelor de producție contemporane. Omeniarea intră în perioada unei revoluții tehnico-științifice legate de stăpînirea energiei nucleare, de cucerirea Cosmosului, dezvoltarea chimiei, automatizarea producției și de alte realizări dintre cele mai importante ale științei și tehnicii. Dar relațiile de producție ale capitalismului sînt prea înguste pentru o asemenea revoluție tehnico-științifică. Numai socialismul poate să înlăpătească această revoluție și să folosească roadele ei în interesul societății.

În condițiile dominației capitalismului monopolist, progresul tehnic se întoarce împotriva clasei muncitoare. Monopolurile intensifică exploatarea clasei muncitoare aplicînd forme noi de exploatare. Automatizarea capitalistă smulge bucata de pîne de la gura muncitorului, — crește șomajul și scade nivelul de trai. Progresul tehnic ruinează noi și noi părți ale micilor producători. Imperialismul folosește progresul tehnic mai cu seamă în scopuri militare. El îndreaptă realizările minții omenești împotriva omeniirii însăși. Cît timp există imperialismul omeniarea nu poate fi liniștită în privința viitorului ei.

Capitalismul contemporan a agravat la extrem problema pieței. Imperialismul este neputincios să rezolve această problemă, căci rămînerea în urmă a puterii de cumpărare a oamenilor muncii față de creșterea producției constituie o legătură la lui. El frînează de asemenea dezvoltarea industrială a țărilor slab dezvoltate. Piața capitalistă mondială se îngustează relativ, în comparație cu posibilitățile de producție care se dezvoltă mai repede. Ea este divizată de nenumărate bariere vamale și restricții, dezmembrată în zone financiare și valutare închise. În lagărul imperialismului se desfură o ascuțită luptă de concurență pentru piețe de desfacere, sfere de plasare a capitalului, pentru surse de materii prime. Această luptă devine cu atît mai ascuțită cu cît sfera teritorială a dominației capitalismului s-a îngustat considerabil.

În ultima instanță, capitalul monopolist a condamnat

a consolidării continue a comunității socialiste. Luptînd împotriva naționalismului și egoismului național, comuniștii au totodată o atitudine plină de atenție față de sentimentele naționale ale maselor.

Sistemul mondial socialist pășește ferm spre victoria hotărîtoare în întrecerea economică cu capitalismul. Într-un viitor foarte apropiat, el va depăși sistemul mondial capitalist în ceea ce privește volumul global al producției industriale și agricole. Întruirea sistemului mondial socialist asupra dezvoltării sociale crește din ce în ce mai mult, în interesul păcii, democrației și socialismului.

Mărețul edificiu al lumii noi, clădit prin munca eroică a popoarelor libere, pe întinderi uriașe ale Europei și Asiei, este prototipul societății noi, al viitorului întregii omeniirii.

societatea burgheză la un ritm scăzut de dezvoltare a producției, care într-o serie de țări abia dacă depășește creșterea populației. O parte considerabilă a capacităților de producție rămîne nefolosită, în timp ce milioane de șomeri rămîn dincolo de porțile întreprinderilor. Producția agricolă este limitată în mod artificial, deși pe lume există milioane de oameni flămînz. Oamenii duc lipsă de bunuri materiale, iar imperialismul irosește resursele materiale și munca socială pentru a pregăti războaie.

Lichidarea orînduirii capitaliste într-un mare grup de țări, dezvoltarea și întărirea sistemului mondial socialist, destrămarea sistemului colonial și prăbușirea unor vechi imperii, începutul sfîrșimării structurii coloniale a economiei țărilor eliberate, extinderea legăturilor economice între aceste țări și lumea socialismului — toate acestea adîncec criza economiei capitaliste mondiale.

Capitalismul monopolist de stat intensifică într-o măsură fără precedent militarismul. Statele imperialiste lăturează militare înghinț și parte tot mai mare din bugetele de stat. Statele imperialiste se transformă în state militariste, militaropolitieneste; militarizarea cuprinde întreaga viață a societății burgheze.

Îmbogățind unele grupuri ale burgheziei monopoliste, militarismul duce la vlăguirea națiunilor, la ruinarea popoarelor strivite sub povara impozitelor, a inflației și scumpetei crescînde. În cursul vieții unei singure generații, imperialismul a împins omeniarea în viitoarea a două războaie mondiale nimicitoare. În primul război, imperialismul au exterminat zece milioane și au mutilat douăzeci de milioane de oameni. Cel de-al doilea război mondial a secerat aproape cincizeci de milioane de vieți omenești. În cursul acestor războaie au fost pusite țări întregi, au fost distruse mii de orașe și sate, au fost nimicite roadele muncii a multe generații. Un nou război urzit de imperialiști amenință omeniarea cu victime și distrugeri nemăpomenite. Chiar și pregătirile în vederea lui aduc milioanele de oameni suferințe și lipsuri.

Progresul realizat în dezvoltarea forțelor de producție, în socializarea muncii este uzurpat de statul capitalist de astăzi în interesul monopolurilor.

Burghezia monopolistă este o excreșcență inutilă pe organismul social, de prisos pentru procesul de producție. Uzinele și fabricile sînt administrate de directori, ingineri și tehnicieni salariați. Monopolii duc un mod de viață parazită, înghințînd împreună cu slugile lor o parte considerabilă din venitul național, creat prin munca proletarilor și țăranilor.

Teama de revoluție, succesele țărilor socialiste, presiunea mișcării muncitorești silesc burghezia să facă concesii parțiale în privința salariilor, condițiilor de muncă și asigurărilor sociale. Dar la tot pasul scumpetea crescîndă și inflația reduc la zero aceste concesii. Salariul rămîne în urmă față de cerințele materiale și social-culturale ale muncitorului și familiei lui, cerințe care cresc o dată cu dezvoltarea societății. Chiar și nivelul de viață relativ înalt dintr-un mic grup de țări capitaliste dezvoltate se menține doar datorită jefuirii popoarelor din Asia, Africa și America Latină, datorită schimbului neechivalent, discriminării muncii femeilor, asupririi crute a negrilor și muncitorilor străini, precum și datorită creșterii gradului de exploatare a oamenilor muncii din inșeși aceste țări. Mitul burghez cu privire la „folosirea completă a brațelor de muncă” s-a dovedit a fi o batjocură sinistră — clasa muncitoare suferă în permanență de pe urma șomajului de masă și a nesigurății zilei de mîine. Deși clasa muncitoare a obținut anumite succese în lupta economică, în ansamblu situația ei în lumea capitalistă se înrăutățește.

Dezvoltarea capitalismului a spulberat definitiv legenda despre trînicia micii gospodării țărănești. Monopolurile au ocupat pozițiile dominante și în agricultură. Milioane de fermieri și țărani sînt alungați de pe pămînturi, iar gospodăriile lor sînt vindute la licitație. Mica gospodărie se menține cu prețul unor lipsuri de necrezut, al subconsumului și al muncii excesive a țăranilor. Țărănimea geme sub povara impozitelor și datorilor crescînde. Crizele agrare ruinează tot mai mult satul. Lipsuri înimaginabile și mizerie îndură țăărănimea din țările coloniale și dependente; ea suferă sub un jug dublu — al moșierilor și al burgheziei monopoliste.

Monopolurile ruinează și pe micii proprietari de la orașe. Producția meșteșugărească se destramă. Întreprinderile industriale și comerciale mici depind în întregime de monopoluri.

Viața a confirmat pe deplin teza marxistă cu privire la intensificarea proletarizării în societatea capitalistă. Pentru masele expropriate nu există altă perspectivă de a dobîndi proprietatea asupra mijloacelor de producție în afară de stabilirea pe calea revoluționară a proprietății sociale asupra acestor mijloace, adică transformarea lor în bunuri ale întregului popor.

Dezvoltarea inegală a capitalismului schimbă raportul de forțe dintre state, agravează contradicțiile dintre ele. Centrul economic — și, după el — și centrul politic și militar — al imperialismului s-a mutat din Europa în S.U.A. Capitalul monopolist american, care s-a umflat datorită profiturilor militare și cursei înarmărilor, a acaparat cele mai importante surse de materii prime, piețe de desfacere și sfere de plasare a capitalului, a creat un imperiu colonial sui-generis, a devenit cel mai mare exploatare mondial. Sub steagul fals al libertății și al democrației, imperialismul american joacă de fapt rolul de jandarm mondial, sprîjinind regimurile dictatoriale reacționare, monarhice, revoluționare, dezlînțind agresiuni împotriva popoarelor care luptă pentru independența lor.

Burghezia monopolistă din S.U.A. este reazemul principal al reacțiilor internaționale. Ea și-a asumat rolul de „salvator” al capitalismului. Magnații financiare din S.U.A. înghetează o „sfințită alianță” a imperialiștilor, creează bucurii militare agresive. Trupele și bazele militare americane sînt amplasate în punctele cele mai importante ale lumii capitaliste.

Viața arată însă totala neîtemeinicie a pretențiilor imperialismului S.U.A. la dominația mondială. Imperialismul s-a dovedit a fi neputincios să bareze calea revoluțiilor socialiste și de eliberare națională. Calculele imperialismului american în legătură cu monopolul în domeniul armei atomice au dat greș. Monopolurile din S.U.A. nu și-au putut menține ponderea obținută în economia lumii capitaliste deși rămîn principala forță economică, financiară și militară a acesteia. S.U.A. — cel mai puternic stat capitalist — au depășit zenitul și au intrat în faza apusului. Și-au pierdut forța de altă dată și state imperialiste ca Marea Britanie, Franța, Germania și Japonia.

(Continuare în pag. V-a)

# Programul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

(Urmare din pag. IV-a)

Contradicția fundamentală a lumii contemporane — contradicția dintre socialism și imperialism — nu înlătură contradicțiile profunde care sfîșie lumea capitalistă. Blocurile militare agresive create sub egida S.U.A. trec mereu prin crize. Organizațiile monopoliste de stat internaționale care apar sub lozincă „integrării”, a atenuării problemei pieței reprezintă în realitate forme noi de reimpărțire a pieței capitaliste mondiale, se transformă în focare ale unor fricțiuni și conflicte ascuțite.

Contradicțiile dintre principalele puteri imperialiste se adâncesc. Refacerea economiei statelor imperialiste învinse în cel de-al doilea război mondial duce la reinvierea vechilor noduri ale rivalității și conflictelor imperialiste și la apariția altora noi. Se ascut indesebi contradicțiile anglo-americane, americano-franceze, franco-vestgermane, americano-vestgermane, anglo-vestgermane, japono-americane și alte contradicții, în mod inevitabil vor apărea și se vor adânci noi contradicții în lagărul imperialismului.

Monopolurile americane și aliații lor englezi și francezi ajută fățiș imperialismul vest-german care propovăduiește cu cinism țeluri revanșarde, de cotopire, pregătește un război împotriva statelor socialiste și altor țări europene. În centrul Europei se creează din nou un focar periculos de agresiune care amenință pacea și securitatea tuturor popoarelor. În Extremul Orient monopolurile americane reinvie militarismul japonez care se află într-o anumită dependență față de ele; acesta este un alt pericol focar de război, care amenință popoarele Asiei, în primul rând statele socialiste.

Incompetența unui mic grup de state imperialiste sînt incompatibile cu interesele celorlalte state, cu interesele tuturor popoarelor. Un antagonism adînc despărte statele imperialiste de țările care și-au cucerit independența națională, care luptă pentru eliberarea lor.

Capitalismul contemporan este ostil intereselor vitale, aspirațiilor progresiste ale întregii omeniri. Capitalismul cu exploatarea omului de către om, cu ideologia sa șovină și rasistă, cu decăderea morală, dezmațul speculei, corupției, criminalității ce-i sînt proprii, descompune societatea, familia, omul.

Orinduirea burgheză a luat naștere sub lozinci ademenitoare — libertate, egalitate și fraternitate. Dar burghezia a folosit aceste lozinci numai pentru a înlătura nobilimea feudală și a veni la putere. În loc de egalitate s-a format o nouă și adîncă prapăstie a inegalității sociale și economice. Nu fraternitate — ci o luptă de clasă înverșunată domnește în societatea burgheză.

Capitalul monopolist își dezvăluie tot mai evident esența reacționară, antidemocratică. El nu se împacă nici măcar cu vechile libertăți burghezo-democratice, deși le proclamă în mod ipocrit. În etapa actuală a dezvoltării istorice, burgheziei îi vine tot mai greu să propage lozincile libertății și egalității, așa cum o făcea înainte. Avîntul mișcării muncitorești internaționale restrînge posibilitățile de manevrare ale capitalului financiar, care nu mai poate cu ajutorul lozincilor de odinioară și nici prin coruperea birocrăției muncitorești să înăbușe stările de spirit revoluționare ale maselor și să facă față mișcării antiimperialiste revoluționare a cărei amploare crește implacabil.

## V. Mișcarea revoluționară internațională a clasei muncitoare

Mișcarea revoluționară internațională a clasei muncitoare a reperat victorii de însemnătate istorică-mondială. Cea mai importantă cucerire a ei este sistemul mondial socialist. Prin exemplul său, socialismul victorios revoluționare mințile oamenilor muncii din lumea capitalistă, îi însușește la luptă împotriva imperialismului și înlesnește într-o măsură uriașă condițiile capitale.

În siml societății capitaliste se formează, se înmulțesc și se călesc forțele sociale menite să asigure victoria socialismului. Pe arena mondială a pășit un nou detașament al proletariatului internațional — tinăra mișcare muncitorească din țările care s-au eliberat, precum și din țările dependente și coloniale ale Asiei, Africii și Americii Latine. S-au constituit și s-au dezvoltat partide marxist-leniniste. Ele devin o forță națională unanim recunoscută, care se bucură de un prestigiu tot mai mare și care conduc păturile largi ale oamenilor muncii.

Mișcarea revoluționară internațională a acumulat o mare experiență în lupta împotriva imperialismului și a complicilor acestuia din rîndurile clasei muncitoare. Ea a devenit mai matură din punct de vedere ideologic, dispune de o mare forță organizată și este pătrunsă de un impetuoz spirit de luptă. Crește rolul mișcărilor sindicale care unește mase uriașe de oameni ai muncii.

Țările capitalismului sînt în permanență zgduite de luptele dintre clase. Au loc acțiuni de luptă ale clasei muncitoare în apărarea intereselor ei economice și politice. Nu o dată clasa muncitoare, oamenii muncii au pus în pericol dominația de clasă a burgheziei. Oligarhia financiară, căutînd să-și mențină puterea, folosește, paralel cu metodele de reprimare, diferite metode de înșelare și de corupere a clasei muncitoare și a organizațiilor ei, de sclindare a mișcării sindicale pe scară națională și internațională. Ea recurge la coruperea virtuților organizațiilor sindicale, cooperatiste și ale altor organizații, face să crească birocrăția muncitorească, oferindu-i slujbe bănoase în industrie, în organele municipale și în aparatul de stat. Legile anticomuniste și antimuncitorești, interzicerea partidelor comuniste, concedierile în masă ale comunistilor și ale altor muncitori progresiști, introducerea listelor negre în întreprinderi, verificarea „loialității” funcționarilor, represivele polițienești împotriva presei democratice, înăbușirea grevelor cu ajutorul forței armate — toate acestea au devenit metode permanente de acțiune folosite de guvernele burgheziei imperialiste pentru menținerea dictaturii ei.

Forțele reacționare din unele țări capitaliste nu mai sînt în stare să se opună forțelor crescînde ale democrației și socialismului. Lupta și concurența dintre statele capitaliste nu exclud o anumită unitate între ele în fața forțelor crescînde ale socialismului și ale mișcării muncitorești. Imperialiștii încheie alianțe reacționare, se leagă între ei prin tratate, înghetează blocuri și baze militare, îndreptate nu numai împotriva țărilor socialiste, ci și împotriva mișcării revoluționare muncitorești și de eliberare națională. Burghezia reacționară dintr-o serie de state europene a deschis în timp de pace porțile acestor țări unor trupe străine.

Burghezia caută să tragă anumite învățăminte din Revoluția din Octombrie și din victoriile socialismului. Ea folosește noi mijloace pentru a camufla plăgile și vicile orînduirii capitaliste. Deși toate aceste mijloace complică activitatea forțelor revoluționare din țările capitaliste, ele nu pot atenua contradicțiile dintre muncă și capital.

În prezent s-au creat în lume condiții mai favorabile pentru mișcarea muncitorească. Succesele U.R.S.S. și ale întregului sistem mondial socialist, adîncirea crizei capitalismului mondial, creșterea influenței de care se bucură partidele comuniste în mase, falimentul ideologic al reformismului au dus la schimbarea radicală a condițiilor luptei de clasă în favoarea oamenilor muncii. Chiar și în țările în care reformismul continuă să ocupe poziții puternice, în mișcarea muncitorească au loc deplasări importante spre stînga.

În noua situație istorică clasa muncitoare din numeroase țări poate impune burgheziei, chiar înainte de răsturnarea capitalismului, înfăptuirea unor măsuri care, depășind cadrul reformelor obișnuite, sînt de o importanță vitală atît pentru clasa muncitoare și dezvoltarea în continuare a luptei

Acaparînd în întregime principalele mijloace materiale, capitalul monopolist nu împarte cu nimeni puterea politică; el a instaurat propria-i dictatură — dictatura unei minorități asupra majorității, dictatura monopolurilor capitaliste asupra societății. Ideologia imperialismului camuflază dictatura capitalului monopolist sub false lozinci despre libertate și democrație și, declarînd statele imperialiste țări ale „lumii libere”, prezintă cerurile guvernante burgheze drept adversare al oricărei dictaturi. În realitate însă, în lumea imperialistă libertatea nu înseamnă dect libertatea de a exploata clasa muncitoare, poporul muncitor nu numai din propriile țări, ci și din toate celelalte țări care ajung sub călcîiul de fier al monopolurilor.

Burghezia face o mare reclamă pretinsului caracter democratic al sistemului său electoral, proslăvind în special existența mai multor partide și posibilitatea desemnării unui mare număr de candidați. În realitate însă, monopolii răpesc masele populare posibilitatea de a-și exprima voința și de a alege adevărații apărători ai intereselor lor. Avînd în mîinile lor asemenea mijloace puternice cum sînt capitalul, presa, radiodifuziunea, cinematografia, televiziunea, folosind oameni ai lor în sindicate și în alte organizații de masă, monopolii induc în eroare masele populare, impun alegătorilor pe candidații lor. De obicei, diferitele partide burgheze nu reprezintă dect diferitele fracțiuni ale burgheziei dominante.

Dictatura burgheziei se manifestă de asemenea în nesocotirea brutală a voinței alegătorilor. Cînd burghezia vede că oamenii muncii, folosind drepturile acordate de constituție, ar putea să aleagă în organele legislative un număr considerabil de apărători ai intereselor lor, ea desființează fără nici o jenă sistemul electoral, limitează în mod arbitrar numărul reprezentanților oamenilor muncii în parlament.

Oligarhia financiară recurge la instaurarea regimului fascist, mizează pe armată, poliție, jandarmerie ca pe ultima ancoră de salvare de minia poporului mai ales atunci cînd masele muncitoare încearcă să folosească fie și drepturile democratice cîntite, să-și apere interesele și să pună capăt atotputerniciei monopolurilor. Deși desantănt fascism german și italian s-a prăbușit, regimul fascist se mai menține în unele țări și este reinviat sub forme noi într-o serie de alte țări.

Așadar, sistemul imperialist mondial este sfîșiat de contradicții adînci și ascuțite. Antagonismul dintre muncă și capital, contradicțiile dintre popor și monopoluri, militarismul crescînd, destrămarea sistemului colonial, contradicțiile dintre țările imperialiste, conflictele și contradicțiile dintre țările state naționale și vechile puteri coloniale și mai ales creșterea impetuoză a socialismului mondial surpă și distrug imperialismul, îl duc la slăbire și pieire.

Nici măcar arma nucleară nu poate apăra burghezia monopolistă împotriva mersului implacabil al dezvoltării istorice. Omenirea și-a dat seama care este chipul adevărat al capitalismului. Sute de milioane de oameni vîd în capitalism orînduirea anarhiei economice și a crizelor periodice, a șomajului cronic și a mizeriei de masă, a risipei prădalnice de forțe de producție, o orînduire care poartă în permanență primejdia războalelor. Omenirea nu vrea să se împacă și nu se va împăca cu sistemul capitalismului istoricește perimat.

sale pentru victoria revoluției, pentru socialism cit și pentru majoritatea națiunii. Unind forțele democratice și iubitoare de pace, clasa muncitoare poate sili cerurile guvernante să înceteze pregătirea unui nou război mondial, să renunțe la dezlănțuirea de războaie locale, să folosească economia în scopuri pașnice. Clasa muncitoare, unind pe oamenii muncii, masele largi populare, poate respinge ofensiva reacțiunii fasciste, poate obține înfăptuirea unui program național de pace, independență națională, drepturi democratice și o anumită îmbunătățire a condițiilor de trai ale poporului.

Monopolurile capitaliste reprezintă dușmanul principal al clasei muncitoare. Ele sînt, de asemenea, dușmanul principal al țărănimii, al meseriașilor și al altor mici proprietari de la orașe, al majorității funcționarilor și intelectualelor, și chiar al unei părți dintre capitaliștii mijlocii.

Clasa muncitoare își îndreaptă principală lăvitură împotriva monopolurilor capitaliste. Toate păturile principale ale națiunii sînt vital interesate în lichidarea atotputerniciei monopolurilor. Acest fapt face posibilă unirea într-un singur și puternic torent antimonopolist a tuturor mișcărilor democratice care se ridică împotriva aspirării de către oligarhia financiară.

Proletariatul formulează programul de luptă împotriva atotputerniciei monopolurilor (întînd seama nu numai de interesele actuale, dar și de interesele viitoare ale aliaților săi. El luptă pentru o naționalizare pe scară largă în condițiile cele mai avantajoase poporului. El sprîngă revendicările țărănimii cu privire la înfăptuirea unor reforme agrare radicale și luptă pentru realizarea lozincii „pămîntul să aparțină celor ce-l muncesc”).

Împreună cu alte pături ale poporului, proletariatul luptă cu hotărîre pentru o largă democrație. El mobilizează masele la acțiuni energice împotriva liniei promovate de oligarhia financiară care tinde să lichideze libertățile democratice, să îngreieșcă puterea parlamentului, să modifice constituțiile în scopul instaurării puterii personale a marionetelor monopolurilor, să treacă de la parlamentarism la o varietate sau alta a fascismului.

În această luptă se făurește alianța clasei muncitoare cu toți oamenii muncii. Clasa muncitoare mobilizează țărănimea — principalul ei aliat — la lupta împotriva rămășițelor feudale și a puterii monopolurilor. Păturile largi ale funcționarilor, precum și o mare parte a intelectualelor, pe care capitalismul i-a redus la situația de proletari și care își dau seama de necesitatea unor schimbări în viața socială, devin aliații clasei muncitoare.

Lupta general-democratică împotriva monopolurilor nu îndreptărește revoluția socialistă, ci o apropie. Lupta pentru democrație constituie o parte integrantă a luptei pentru socialism. Cu cît este mai adîncă mișcarea democratică, cu atît crește mai mult nivelul conștiinței politice a maselor, cu atît devine mai evident pentru ele că numai socialismul le deschide calea spre adevărată libertate și bunăstare. În procesul acestui lupte se risipește iluziile socialiste de dreapta și reformiste, se făurește armata politică a revoluției socialiste.

Revoluțiile socialiste, revoluțiile antiimperialiste de eliberare națională, revoluțiile populare democratice, mișcările țărănești largi, lupta maselor populare pentru doborîrea regimurilor fasciste și a altor regimuri tiranice, mișcările general-democratice împotriva aspirării naționale — toate acestea se contopesc într-un proces revoluționar mondial unic, care subminează și distruge capitalismul.

Revoluția proletară din fiecare țară, fiind o parte a revoluției socialiste mondiale, este înfăptuită de clasa muncitoare, de masele populare ale țării respective. Revoluția nu se face la comandă. Ea nu poate fi împusă din afară poporului. Ea apare ca un rezultat al profundelor contradicții interne și internaționale ale capitalismului. Proletariatul învingător nu poate impune poporului unei alte țări feroce, fără a submina prin aceasta propria lui victorie.

Împreună cu celelalte partide marxist-leniniste, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice consideră că datoria sa internațională este să cheme popoarele din toate țările să se unească, să-și mobilizeze toate forțele interne, să acționeze energetic și, bîzîndu-se pe forța sistemului mondial socialist, să preîntîmpine sau să dea o ripostă hotărîită amestecului

imperialiștilor în treburile poporului oricărei țări care s-a ridicat la revoluție și să împiedice în felul acesta exportul imperialist de contrarevoluție. Va fi mai ușor de preîntîmpinat exportul de contrarevoluție dacă oamenii muncii, apărînd suveranitatea națională a țării lor, vor lupta pentru lichidarea bazelor militare străine de pe teritoriul țării și pentru ieșirea din blocurile militare agresive.

Comuniștii niciodată n-au considerat și nu consideră că drumul spre revoluție trece în mod necesar prin războaie între state. Revoluția socialistă nu este în mod obligatoriu legată de război. Deși cele două războaie mondiale, dezlănțuite de imperialiști, s-au soldat cu revoluții socialiste, revoluțiile sînt totuși pe deplin posibile fără războaie. Mărețele scopuri ale clasei muncitoare se pot înfăptui fără un război mondial. Pentru aceasta s-au creat în prezent condiții mai favorabile dect oriînd.

Clasa muncitoare și avangarda ei — partidele marxist-leniniste — tind spre înfăptuirea revoluției socialiste pe cale pașnică. Aceasta ar corespunde intereselor clasei muncitoare și ale întregului popor, intereselor naționale generale ale țării.

În condițiile actuale într-o serie de țări capitaliste, clasa muncitoare, în frunte cu detașamentul său de avangardă, are posibilitatea ca, pe baza frontului muncitoresc și popular, precum și a altor forme posibile de înțelegere și colaborare politică între diferite partide și organizații obștești, să unească majoritatea poporului, să cucerască puterea de stat fără război civil și să asigure trecerea principalelor mijloace de producție în mîinile poporului.

Bazîndu-se pe majoritatea poporului și dînd o ripostă hotărîită elementelor oportuniste, incapabile să renunțe la politica de împăchuire cu capitaliștii și moșterii, clasa muncitoare are posibilitatea să înfrîngă forțele reacționare anti-populare, să cucerască o majoritate trînică în parlament, să-și transforme dintr-un instrument pus în slujba intereselor de clasă ale burgheziei, într-un instrument pus în slujba poporului muncitor, să desfășoare pe scară largă lupta de masă extraparlamentară, să frîngă rezistența forțelor reacționare și să creeze condițiile necesare pentru înfăptuirea pașnică a revoluției socialiste. Toate acestea sînt posibile numai pe calea dezvoltării largi, neîntrerupte a luptei de clasă a muncitorilor, masele de țărani și a păturilor mijlocii de la orașe împotriva marelui capital monopolist, împotriva reacțiunii, pentru reforme sociale adînci, pentru pace și socialism.

În condițiile în care clasele exploatoare recurg la violență împotriva popoarelor, trebuie avută în vedere posibilitatea trecerii pe cale nepașnică la socialism. Leninismul ne învață și experienta istorică confirmă faptul că de bună voie clasele dominante nu cedează puterea. În aceste condiții gradul de înverșunare și formele luptei de clasă vor depinde nu atît de proletariat, cît de forța de împotriviare opusă de cerurile reacționare voinței majorității covîrșitoare a poporului, de folosirea violentei de către aceste ceruri într-o etapă sau alta a luptei pentru socialism. În fiecare țară posibilitatea reală de folosire a unei căi sau a alteia de trecere la socialism este determinată de condițiile istorice concrete.

Nu este exclus ca, în condițiile creșterii tot mai mari a forțelor socialismului, ale întăririi mișcărilor muncitorești și slăbirii pozițiilor capitalismului, în unele țări să se creeze o situație în care, așa cum au prevăzut Marx și Lenin, pentru burghezia va fi avantajos să consimtă ca să-și rasumpere principalele mijloace de producție, iar pentru proletariat — să se „răsumpere”.

Succesul luptei clasei muncitoare pentru victoria revoluției va depinde de măsura în care ea și partidul ei își vor însuși toate formele de luptă — pașnice și nepașnice, parlamentare și extraparlamentare — și vor fi gata să treacă în modul cel mai rapid și mai neașteptat de la o formă de luptă la alta. Principalele legități ale revoluției socialiste, proprii tuturor țărilor, sînt comune; în același timp diversitatea particularităților și tradițiilor naționale istorice formate de naștere unor condiții specifice ale procesului revoluționar, unei diversități de forme și de ritm în care are loc venirea la putere a proletariatului. Aceasta condiționează într-o serie de țări posibilitatea și necesitatea unor trepte de trecere în dezvoltarea luptei pentru dictatura proletariatului, o varietate a formelor de organizare politică a societății care construiește socialismul. Dar oricare ar fi forma în care se înfăptuiește trecerea de la capitalism la socialism, aceasta nu este posibilă dect pe calea revoluției.

Oricît de variate ar fi formele puterii de stat noi, populare, în perioada construirii socialismului, esența lor este aceeași — dictatura proletariatului care reprezintă adevărata democrație, democrația pentru oamenii muncii.

Republica burgheză, chiar și cea mai democratică, aureolată de lozincile care, chipurile, exprimă voința întregului popor, a întregii națiuni, fără deosebire de clasă, în realitate rămîne inevitabil — în virtutea faptului că există proprietatea capitalistă privată asupra mijloacelor de producție — o dictatură a burgheziei, o mașină pentru exploatarea și aspirarea majorității covîrșitoare a oamenilor muncii de către un mîntunchi de capitaliști. În opoziție cu burghezia

## VI. Mișcarea de eliberare națională

Lumea trece prin epoca revoluțiilor furtunoase de eliberare națională. Dacă imperialismul a înăbușit independența națională și libertatea majorității popoarelor, dacă le-a ferecat în lanțurile cumplitei robii coloniale, apariția socialismului marcează în schimb începutul erei de eliberare a popoarelor asuprite. Puternicul al revoluțiilor de eliberare națională mătura din calea sa sistemul colonial, subminează temelile imperialismului. În locul fostelor colonii și semicolonii au apărut și apar tinere state suverane. Popoarele lor au intrat într-o nouă perioadă de dezvoltare. Ele s-au ridicat ca furtorii ai unei vieți noi și participă activ la politica internațională, ca o forță revoluționară de nimicire a imperialismului.

Dar lupta nu s-a terminat încă. Nu toate popoarele care își scutură lanțurile colonialismului au ajuns la același grad de eliberare. Multe din ele, făurindu-și state naționale, luptă pentru cucerirea independenței economice și consolidarea independenței politice. La lupta împotriva imperialismului și a regimurilor reacționare proimperialiste se ridică popoarele din țările care formal sînt independente, dar în fapt se află într-o stare de dependență politică și economică față de monopolurile străine. O luptă eroică împotriva înrobitorilor străini duce popoarele care nu și-au scuturat încă lanțurile robiei coloniale.

Tineretele state suverane nu fac parte nici din sistemul statelor imperialiste, nici din sistemul statelor socialiste. Dar majoritatea lor covîrșitoare nu s-a smuls încă din economia capitalistă mondială, deși în această economie ele ocupă un loc special. Este o parte a lumii care continuă să fie exploatăată de monopolurile capitaliste. Atîta timp cît aceste țări nu vor pune capăt dependenței lor economice față de imperialism, ele vor juca rolul de „sat mondial”, vor rămîne un obiect al exploatații semicolonale.

Existența sistemului mondial socialist și slăbirea imperialismului deschid în fața popoarelor din țările care s-au eliberat perspectiva renasterii naționale, a lichidării inapoterii și mizeriei lor de veacuri, a realizării independenței economice.

Interesele națiunii cer lichidarea rămășițelor colonialismului, smulgerea din rădăcini a dominației imperialismului, înlăturarea monopolurilor străine, crearea unei industrii naționale, lichidarea rîndurilor și rămășițelor feudalismului, înfăptuirea unor transformări agrare radicale cu participarea întregii țărănimii și în interesul ei, aplicarea unei politici externe independente, de pace, democratizarea vieții sociale, consolidarea independenței politice. În rezolu-

care ascunde caracterul de clasă al statului ei, clasa muncitoare nu ascunde caracterul de clasă al statului.

Dictatura proletariatului este o dictatură a majorității covîrșitoare asupra minorității; ea este îndreptată împotriva exploatorilor, împotriva aspirării popoarelor și națiunilor, spre desființarea oricărei exploatare a omului de către om. Dictatura proletariatului exprimă nu numai interesele clasei muncitoare, ci ale întregului popor muncitor; principala ei conținut nu este violența, ci crearea, construirea societății noi, socialiste, apărarea cuceririlor ei de dușmanii socialismului.

O condiție importantă în îndeplinirea misiunii de însemnătate istorică-mondială a clasei muncitoare este lichidarea scluzimii din rîndurile ei. În fața clasei muncitoare sînt unite, care realizează unitatea de acțiune, nu va rezista nici un bastion al imperialismului. Partidele comuniste se pronunță pentru colaborare cu partidele social-democrate nu numai în lupta pentru pace, pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale oamenilor muncii, pentru menținerea și lărgirea drepturilor și libertăților democratice, dar și în lupta pentru cucerirea puterii și construirea societății socialiste.

Totodată comuniștii critică pozițiile ideologice și practica oportunistă de dreapta a social-democratismului, demască liderii de dreapta ai social-democrației, care au trecut fățiș de partea burgheziei, au renunțat la revendicările socialiste tradiționale ale clasei muncitoare.

Partidele comuniste sînt avangarda mișcării revoluționare mondiale. Ele au dovedit viabilitatea marxism-leninismului, au dovedit nu numai capacitatea lor de a propaga dar și de a înfăptui în practică mărețele idealuri ale comunismului științific. În prezent mișcarea comunistă internațională a devenit alt de puternică încît forțele unite ale reacțiunii nu vor reuși s-o zdrobească.

Mișcarea comunistă crește și se călește în lupta împotriva diferitelor curente oportuniste. În condițiile actuale primejdia principală în mișcarea comunistă o constituie revizionismul, oportunistul de dreapta, ca o reflectare a influenței burgheze. Căutînd să camuflize că sînt niște renegați ai marxismului, cu raționamente despre necesitatea de a se ține seama de noile condiții ale dezvoltării societății și ale luptei de clasă, revizionii au de fapt rolul de răspînditori ai ideologiilor burghezo-reformiste în mișcarea comunistă. Ei caută să golească marxism-leninismul de spiritul lui revoluționar, să zdruncine încrederea clasei muncitoare, a poporului muncitor în socialism, să dezamărească și să demobilizeze pe muncitori, pe oamenii muncii în lupta lor împotriva imperialismului. Revizionii neagă necesitatea istorică a revoluției socialiste și a dictaturii proletariatului, rolul conducător al partidului marxist-leninist, subminează bazele internaționalismului proletar, alungă spre naționalism. Ideologia revizionismului și-a găsit cea mai deplină înfrunțare în programul Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

O altă primejdie o prezintă dogmatismul și sectarismul, care se află într-o contradicție de neîmpăcat cu dezvoltarea creatoare a teoriei revoluționare, care duc la rușea, la izolarea comunistilor de masele largi ale oamenilor muncii, îi condamnă la așteptare pasivă sau îi împing la acțiuni aventuriste stîngiste în lupta revoluționară, îi împiedică să aprecieze just situația schimbată și să folosească noile posibilități ivite, în interesul clasei muncitoare și al tuturor forțelor democratice. Dogmatismul și sectarismul, dacă nu se duce împotriva lor o luptă consecventă, pot de asemenea deveni primejdia principală într-o etapă sau alta a dezvoltării unor partide.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice pornește de la faptul că lupta neîmpăcată împotriva revizionismului, dogmatismului și sectarismului, împotriva abaterilor de tot felul de la leninism este o condiție necesară pentru întărirea conținutului a unității mișcării comuniste internaționale, pentru consolidarea lagărului socialist.

Partidele comuniste sînt independente și își elaborează politica pornind de la condițiile concrete din țările lor. Ele își bazează relațiile dintre ele pe egalitatea în drepturi, pe principiile internaționalismului proletar, își coordonează de bună voie și în mod conștient acțiunile lor, fiind părți componente ale unei armate internaționale a muncii. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, ca și toate partidele comuniste, consideră că datoria sa internațională este să respecte în mod riguros aprecierile și concluziile, elaborate în comun de partidele frățești, cu privire la sarcinile generale ale luptei împotriva imperialismului, pentru pace, democrație și socialism, precum și Declarațiile adoptate la Conferințele internaționale ale partidelor comuniste.

Apărarea hotărîită a unității mișcării comuniste internaționale pe baza principiilor marxism-leninismului și ale internaționalismului proletar, neadmitemă nici unei acțiuni care ar putea submina această unitate constituie o condiție obligatorie a victoriei în lupta pentru independența națională, democrație și pace, pentru rezolvarea cu succes a sarcinilor revoluției socialiste, pentru construirea socialismului și comunismului.

P.C.U.S. își va îndrepta și de acum înainte eforturile spre întărirea unității și coeziunii rîndurilor marii armate a comunistilor din toate țările.

varea sarcinilor naționale generale sînt interesate toate forțele patriotice și progresiste ale națiunii. Pe acest teren este posibilă unirea tuturor acestor forțe.

Capitalul străin nu va ceda dect în fața unității pe scară largă a forțelor patriotice, democratice care promovează o politică antiimperialistă. Temeliile feudale-socialiste nu se pot năru dect sub presiunea mișcării general-democratice. Numai transformări agrare profunde și o mișcare țărănească largă pot mătura rămășițele medievale care încătușează dezvoltarea forțelor de producție, numai ele pot rezolva problema alimentară care se pune atît de acut în fața popoarelor Asiei, Africii și Americii Latine. Independența politică poate fi consolidată numai de un popor care și-a cucerit drepturile și libertățile democratice, care participă activ la conducerea statului.

Condiția esențială pentru rezolvarea sarcinilor naționale generale o constituie lupta consecventă împotriva imperialismului. Imperialismul tinde să mențină fostele colonii și semicolonii în sistemul economiei capitaliste, să statornicească situația de inegalitate în drepturi în cadrul acestui sistem. Principalul bastion al colonialismului contemporan este imperialismul Statelor Unite ale Americii.

Imperialiștii caută să mențină exploatarea colonială a popoarelor prin metode noi și sub forme noi. Ei folosesc toate mijloacele (războaie coloniale, blocuri militare, comploturi, teroare, activitate de subminare, presiune economică, corupție) pentru a ține sub dominația lor țările care s-au eliberat, pentru a face ca independența cucerită de acestea să fie formală sau pentru a le răpi independența. Sub steagul „ajutorului” ei încearcă să-și mențină în aceste țări vechile poziții și să acapareze poziții noi, să-și extindă baza lor socială, să atragă de partea lor burghezia națională, să instăurească regimuri militare despotice, să instaleze la putere marionete docile. Folosind arma otrăvită a vrajbei între națiuni și între popoare, imperialiștii caută să producă scluzime în rîndurile mișcării de eliberare națională. Cercurile reacționare ale claselor exploatoare locale acționează ca aliați ai imperialismului.

Imperialismul rămîne, așadar, principalul dușman și principalul obstacol în calea rezolvării sarcinilor naționale generale, care stau în fața tinerelor state suverane și a tuturor țărilor dependente.

Revoluția de eliberare națională nu se termină prin cucerirea independenței politice. Această independență va

(Continuare în pag. VI-a)

# Programul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

(Urmare din pag. V-a)

fi subredă și va deveni o ficțiune dacă revoluția nu va aduce după sine prefaceri adinci în viața socială și economică, dacă nu va rezolva sarcinile vitale ale renașterii naționale.

Cel mai consecvent luptător pentru ducerea plină la capăt a acestei revoluții, pentru interesele naționale și progres social este clasa muncitoare. O dată cu dezvoltarea industriei cresc rindurile ei și rolul ei în viața socială și politică. Alianța dintre clasa muncitoare și țărănime este condiția esențială a succesului luptei pentru realizarea unor transformări democratice adinci, a progresului economic și social. Această alianță este menită să fie nucleul unui larg front național. Gradul în care burghezia națională participă la lupta antiimperialistă și antifeudală depinde în mare măsură de trădarea alianței clasei muncitoare cu țărănimea. În frontul național sînt grupate clasele muncitoare, țărănimea, burghezia națională și intelectualitatea democratică.

În multe țări mișcarea de eliberare a popoarelor trezite la viață se desfășoară sub steagul naționalismului. Marx-leniniștii fac o deosebire între naționalismul națunilor asuprite și naționalismul națunilor asupritoare. Naționalismul națunilor asuprite are un conținut general-democratic, îndreptat împotriva asupririi și comunist în sprijin, considerându-l justificat din punct de vedere istoric, într-o anumită etapă. El își găsește expresia în năzuința popoarelor asuprite spre eliberarea de sub jugul imperialist, spre independența națională și renașterea națională. Totodată, naționalismul națunilor asuprite are și o altă latură, care exprimă ideologia și interesele vîrurilor exploatare reacționare.

Prin natura sa, burghezia națională are un dublu caracter. În condițiile actuale burghezia națională din coloniile, din fostele colonii și din țările dependente, care nu este legată de cercurile imperialiste, este interesată în mod obiectiv în realizarea sarcinilor fundamentale ale revoluției antiimperialiste și antifeudale. Prin urmare, ea nu și-a epuizat încă rolul progresist, capacitatea de a participa la rezolvarea sarcinilor naționale generale vitale.

Dar, pe măsură ce contradicțiile dintre oamenii muncii și clasele avute cresc și lupta de clasă în interiorul țării se ascute, burghezia națională înclină tot mai mult spre o conciliere cu imperialismul și cu reacțiunea internă.

Procesul de dezvoltare a țărilor eliberate poate fi complex, el poate avea mai multe etape. În virtutea diferitelor condiții istorice și social-economice, creația revoluționară a maselor în țările care s-au eliberat va aduce numeroase elemente specifice în formele și ritmul dezvoltării lor pe calea progresului social.

Pe ce cale vor pași țările eliberate de sub jugul colonialismului — pe calea dezvoltării capitaliste sau necapitaliste — iată una din problemele fundamentale care stau în fața popoarelor lor.

Capitalismul este calea suferințelor poporului. El nu va asigura progresul rapid al economiei, lichidarea mizeriei; inegalitatea socială se va accentua. Dezvoltarea capitalistă a satului va ruina și mai mult țărănimea. Soarta care-i așteaptă pe muncitori va fi sau o muncă istovitoare pentru îmbogățirea capitaliștilor sau completarea armatei năpustite a șomerilor. Mica burghezie va fi strivită de concurența marelui capital. Binefacerile culturii și ale învățămîntului vor rămîne inaccesibile maselor. Intelectualii vor fi nevoiți să-și comercializeze talentele.

Ce poște da popoarelor socialismul? Socialismul este calea popoarelor spre libertate și fericire. El asigură avîntul rapid al economiei și al culturii. El face dintr-o țară înapoiată o țară industrială nu în decurs de veacuri, ci în decursul vieții unei singure generații. Prin însăși natura ei economia socialistă planificată este o economie a avîntului și a propășirii. Desființarea exploatarii omului de către om pune capăt inegalității sociale. Dispare complet șomajul. Socialismul asigură pămînt tuturor țărănilor, le acordă ajutor pentru dezvoltarea gospodăriei, unește pe baza liberului consimțămînt eforturile lor de muncă în cooperativă, le pune la dispoziție tehnica agricolă avansată și știința agronomică. Munca țărănilor devine mai productivă, iar pămîntul poate da mai multe roade. Socialismul asigură clasei muncitoare și tuturor oamenilor muncii un înalt nivel de trai material și cultural. Socialismul smulge masele populare din întuneric și ignoranță, dîndu-le posibilitatea să beneficieze de cultura modernă. În fața intelec-

## VII. Lupta împotriva ideologiei burgheze și reformiste

În lumea contemporană se desfășoară o luptă inversată între cele două ideologii — ideologia comunistă și ideologia burgheză. Această luptă este reflectarea în viața spirituală a omeniilor a procesului istoric de trecere de la capitalism la socialism.

Noua epocă istorică a adus triumful deplin al concepției revoluționare a proletariatului. Marxism-leninismul a cucerit mințile omeniilor progresiste.

Teoriile și școlile burgheze n-au făcut față examenului la care le-a supus istoria. Ele n-au putut și nu pot da un răspuns științific la problemele ridicate de viață. Burghezia nu mai este în stare să formuleze idei cu ajutorul cărora să poată atrage masele populare. Tot mai mulți oameni din țările capitaliste rup cu concepția burgheză despre lume. Ideologia burgheză trece printr-o criză profundă.

Revoluționarea conștiinței unor mase uriașe de oameni este un proces complex și îndelungat. Cu cît sînt mai numeroase victoriile sistemului mondial socialist, cu cît se adîncește criza capitalismului mondial, cu cît se ascute lupta de clasă, cu atît mai mult crește rolul ideilor marxist-leniniste în unirea și mobilizarea maselor la lupta pentru comunism. Lupta ideologică este o parte integrantă foarte importantă a luptei de clasă a proletariatului.

Reacțiunea imperialistă mobilizează toate mijloacele de înfrîngere ideologică a maselor, încercînd să discrediteze comunismul și ideile lui nobile, să apere capitalismul. Principala armă politică-ideologică a imperialismului este anticomunismul, al cărui conținut principal îl constituie calomnierea orînduirii socialiste, falsificarea politicii și țărilor partidelor comuniste, a învățaturii marxism-leninismului. Sub lozincile mincinoase ale anticomunismului, reacțiunea imperialistă persecută și prigonește tot ce este înaintat, revoluționar, caută să dezbină rîndurile oamenilor muncii, să paralizze voinea de luptă a proletariatului. Sub steagul negru al anticomunismului s-au unit astăzi toți dușmanii progresului social: oligarhia financiară și clica militaristă, fasciștii și clericaliștii reacționari, colonialiștii și moșierii, toți lacheii ideologici și politici ai reacțiunii imperialiste. Anticomunismul oglindește degradarea extremă a ideologiei burgheze.

Căuțind să mențină masele în robie spirituală, apologetii orînduirii burgheze născocesc noi și noi „teorii” menite să camufleze natura exploatare a orînduirii burgheze, prezintă în culori trandafirilor capitalismul. Ei dau asigurări că capitalismul contemporan și-ar fi schimbat esența, ar fi devenit un „capitalism popular”, în care are loc „dispersarea” proprietății și „democratizarea” capitalului, dispar clasele și contradicțiile de clasă, „se egalizează veniturile” și se înlătură crizele economice. În realitate, dezvoltarea capitalismului contemporan confirmă justetea învățaturii marxist-leniniste cu privire la creșterea contradicțiilor și antagonismelor societății capitaliste, cu privire la ascuțirea în cadrul ei a luptei de clasă.

Apologetii orînduirii burgheze o numesc „stat al prosperității generale”. Ei seamănă iluzii cum că statul capitalist se opune monopolurilor și poate obține o armonie

tuallor se deschid orizonturi largi pentru creație spre binele poporului.

Ce cale trebuie să aleagă, aceasta este o chestiune internă a popoarelor înseși. În condițiile actualului raport de forțe pe arena mondială și ale posibilității reale de a primi un sprijin puternic din partea sistemului mondial socialist, popoarele din fostele colonii pot rezolva această chestiune în propriul lor interes. Alegerea lor va depinde de raportul forțelor de clasă. Calea de dezvoltare necapitalistă este asigurată de lupta clasei muncitoare, a maselor populare și a mișcării general-democratice și corespunde intereselor majorității absolute a națunilor.

Perspectivă largă se deschid pentru popoarele din țările slab dezvoltate sub raport economic pe calea constituirii și dezvoltării statului de democrație națională. Baza politică a statului de democrație națională o constituie blocul tuturor forțelor progresiste, patriotice care luptă pentru deplina independență națională, pentru o largă democrație, pentru ducerea plină la capăt a revoluției antiimperialiste, antifeudale și democratice.

Creșterea neîncrețată a conștiinței de clasă și naționale a maselor populare este o trăsătură caracteristică a perioadei actuale de dezvoltare socială. Imperialiștii caută cu îndărătnicie să denatureze ideea suveranității naționale, s-o golească de conținutul ei conținut, s-o folosească pentru ațierea egoismului național, pentru cultivarea spiritului exclusivismului național, pentru accentuarea antagonismelor naționale. Forțele democratice afirmă ideea suveranității naționale în numele egalității în drepturi a popoarelor, al încrederii lor reciproce, al prieteniei, ajutorului reciproc și al contactelor mai strînse, în interesul progresului social. Ideea suveranității naționale, în accepțiunea ei democratică, se afirmă tot mai mult, capătă o însemnătate crescîndă, devine un factor important al dezvoltării progresiste a societății.

Partidele comuniste luptă activ pentru a duce consecvent pînă la capăt revoluția antiimperialistă, antifeudală și democratică, pentru crearea statului de democrație națională, pentru progresul social. Scopurile comunistilor corespund intereselor supreme ale națunilor. Încercările cercurilor reacționare de a topila sub steagul anticomunismului frontul național, persecuțiile împotriva comunistilor duc la slăbirea mișcării de eliberare națională, contravin intereselor naționale ale popoarelor, creează pericolul pierderii cuceririlor obținute.

Statele naționale se manifestă tot mai activ ca o forță de sine stătătoare pe arena mondială, fiind din punct de vedere obiectiv, în esență, o forță progresistă, revoluționară și antiimperialistă. Țările și popoarele care s-au eliberat de sub jugul colonial sînt chemate să joace un rol de seamă în rezolvarea problemei centrale a zilelor noastre — preîntîmpinarea unui nou război mondial. Au trecut timpurile cînd imperialismul putea folosi neastîngherit resursele umane și materiale ale acestor țări în războaiele de jaf dezlănțuite de el. A sosit timpul cînd popoarele din aceste țări, biruind împotriva cercurilor reacționare și legate de colonialiști, precum și șovăielile burgheziei naționale, pot pune resursele lor în slujba securității generale, pot deveni un nou bastion al păcii. Acest lucru îl cer propriile lor interese vitale, interesele tuturor popoarelor.

Unirea eforturilor popoarelor din țările care s-au eliberat și ale popoarelor din statele socialiste în lupta împotriva pericolului de război este un factor foarte important al păcii generale. Acest front puternic care exprimă voinea și forța a două treimi din omenire poate să-i constrîngă pe agresorii imperialiști să dea înapoi.

Țările socialismului sînt prietenii sinceri și credincioși ai popoarelor care luptă pentru eliberare ori care s-au eliberat de sub jugul imperialist și le acordă un sprijin multilateral. Țările socialismului sînt pentru lichidarea tuturor formelor de aspirare colonială și contribuie prin toate mijloacele la întărirea suveranității statelor care apar pe ruinele imperiilor coloniale.

P.C.U.S. consideră alianța frățească cu popoarele care au scuturat jugul colonial și semicolonial ca una din pietrele unghiulare ale politicii sale internaționale. Această alianță se bazează pe comunismul internațional și pe socialismul mondial și ale mișcării mondiale de eliberare națională. P.C.U.S. consideră că datorită sa internaționalistă de a ajuta popoarele care pășesc pe calea cuceririi și întăririi independenței naționale, toate popoarele care luptă pentru lichidarea deplină a sistemului colonial.

socială și prosperitate generală. Masele populare se conving însă pe baza propriei lor experiențe că statul burghez este o unealtă docilă a monopolurilor și că faimoasa „prosperitate” înseamnă prosperitate pentru magnaii capitalului financiar și chinuri, suferințe pentru sute de milioane de oameni ai muncii.

„Teoreticienii” anticomunismului numesc țările imperialiste „lumea liberă”. În realitate „lumea liberă” este lumea exploatarii și lipsei de drepturi, lumea nesocotirii demnității omenești și a onoarei naționale, lumea obscurantismului și reacțiunii politice, lumea deznălmului militarist și a reprîmirii sîngerose a oamenilor muncii.

Capitalismul monopolist generează ideologia fascismului — ideologia șovinismului și rasismului extrem. Fascismul ajuns la putere înseamnă dictatura teroristă fătîșă a celor mai reacționare, mai șovine, mai imperialiste elemente ale capitalului financiar. Fascismul începe preîntîndeni și întotdeauna cu un anticomunism deșăntat, pentru ca, izolînd și zdrobind partidele clasei muncitoare, să fărîmîteze forțele proletariatului și să le înfrîngă pe rînd, una după alta, iar apoi să lichideze toate celelalte partide și organizații democratice, să transforme poporul într-o unealtă orăbă a politicii monopolurilor capitaliste. Fascismul își îndreaptă lovitură în primul rînd împotriva partidelor comuniste, apărării cel mai consecvent, mai fermi și mai integri ai intereselor clasei muncitoare și tuturor oamenilor muncii.

Reacțiunea imperialistă folosește pe scară largă șovinismul și rasismul pentru a ația conflicte naționale și de rasă, pentru persecutarea unor întregi naționalități și rase (antisemitismul, discriminarea rasială a negrilor, a popoarelor din țările slab dezvoltate), pentru a întuneca conștiința de clasă a oamenilor muncii, pentru a abate proletariatul și pe aliații acestuia de la lupta de clasă.

În arsenalul politic și ideologic al imperialismului o însemnătate crescîndă capătă clericalismul. Acesta nu se limitează la folosirea bisericii și a aparatului ei ramificat. El are în prezent mari partide politice proprii care se află la putere în multe țări capitaliste. Creînd organizații sindicale, de tineret, de femei și alte organizații proprii, clericalismul scindează rîndurile clasei muncitoare, rîndurile oamenilor muncii. Monopolurile finanțază cu generozitate partidele și organizațiile clericale care exploatează sentimentele religioase ale oamenilor muncii, superstițiile și prejudecățile acestora.

Formele și varietățile ideologiei burgheze, metodele și mijloacele de înșelare a oamenilor muncii sînt diferite. Esența lor este însă aceeași — apărarea orînduirii capitaliste care și-a trăit traiul. Fundamentarea ideologică a dominației monopolurilor, justificarea exploatarii, defăimarea proprietății sociale și a colectivismului, proslăvirea militarismului și războiului, justificarea colonialismului și rasismului, ațierea vrajbei și urii între popoare — iată ideile de care sînt îmbibate teoriile politice și economice, filozofia și sociologia, etica și estetica burgheziei contemporane.

Anticomunismul devine principala armă a reacțiunii în lupta împotriva forțelor democratice din țările Asiei, Afri-

cii, Americii Latine. El îmbină ideologia imperialistă cu ideologia elementelor feudale, proimperialiste și a grupurilor reacționare ale burgheziei din țările care s-au eliberat de sub jugul colonial.

Cercurile antipopulare din aceste țări caută să estompeze conținutul general-democratic al naționalismului, să amplifice latura lui reacționară, să înlătore forțele democratice ale națunilor, să împiedice progresul social și răspîndirea socialismului științific. Totodată se formulează teorii despre „socialismul de tip național”, se propagă doctrine social-filozofice, care sînt de regulă varietăți ale iluziilor mic-burgheze despre socialism, iluzii care exclud lupta de clasă. Aceste teorii induc în eroare masele populare, frînează dezvoltarea mișcării de eliberare națională, periclitează cuceririle acestora.

În țările care s-au eliberat de sub jugul colonial capătă o largă răspîndire ideile național-democratice, antiimperialiste. Comuniștii, împreună cu ceilalți adepți ai acestor idei, explică cu răbdare maselor inconsistența iluziilor despre posibilitatea asigurării independenței naționale și progresului social fără lupta hotărîtoare împotriva imperialismului și a reacțiunii interne, combat în mod energetic șovinismul și celelalte manifestări ale ideologiei reacționare care caută să justifice regimurile despotice și înăbușirea democrației. Totodată comuniștii acționează ca reprezentanți ai ideologiei socialiste, unind masele sub steagul socialismului științific.

Ascuțitul luptei ideologice a burgheziei imperialiste este îndreptat în primul rînd împotriva clasei muncitoare și a partidelor ei marxist-leniniste. Social-democratismul în mișcarea muncitorească și revizionismul în mișcarea comunistă constituie o reflectare a influenței burgheze asupra clasei muncitoare.

Social-democrația de dreapta din zilele noastre rămîne

## VIII. Coexistența pașnică și lupta pentru pacea generală

P.C.U.S. consideră că principatul tel al activității sale în domeniul politicii externe este să asigure condițiile de pace pentru construirea societății comuniste în U.R.S.S. și pentru dezvoltarea sistemului mondial socialist și, împreună cu toate popoarele iubitoare de pace, să salveze omenirea de la un război mondial de exterminare.

P.C.U.S. pornește de la faptul că în lume s-au statornicit și cresc forțe capabile să mențină și să întărească pacea generală. Se creează posibilități pentru afirmarea unor relații principale noi între state.

Imperialismul nu cunoaște alte relații între state decît relațiile de dominație și subordonare, de aspirare a celui slab de către cel puternic. El își întemeiază relațiile internaționale pe dictat și amenințări, pe violență și arbitrar. El consideră războaiele agresive ca un mijloc firesc de rezolvare a problemelor internaționale. Pentru statele imperialiste diplomația a fost și rămîne un instrument de împunere a voinei lor altor popoare, un instrument de pregătire a războaielor. În perioada dominației absolute a imperialismului problema războiului și a păcii era rezolvată de către oligarhia financiară-industrială în adinc secret față de popoare.

Socialismul opune imperialismului un nou tip de relații internaționale. Politica externă a statelor socialiste, la baza căreia stau principiile păcii, egalității în drepturi, autodeterminării popoarelor, ale respectării independenței și suveranității tuturor țărilor, precum și metodele cinstite, umanitare ale diplomației socialiste, exercită o influență crescîndă asupra situației mondiale. În condiții cînd imperialismul a încetat să mai aibă rolul dominant în relațiile internaționale, iar sistemul socialist are un rol tot mai mare, cînd în politica mondială a crescut mult influența statelor care și-au cucerit independența națională și cea a maselor populare din țările capitaliste, se creează posibilitatea reală pentru ca principiile noi, promovate de socialism, să repurteze victoria asupra principiilor politicii imperialiste agresive.

Pentru prima dată în istorie s-a creat o situație cînd nu numai statele mari, dar și cele mici, țările care au pornit pe calea dezvoltării de sine stătătoare și toate statele care năzuiesc spre pace, indiferent de forța lor, au posibilitatea să promoveze o politică externă de sine stătătoare.

Problema fundamentală a contemporaneității este problema războiului și păcii. Unica sursă a pericolului de război este imperialismul. Lagărul imperialist pregătește cea mai îngrozitoare crimă împotriva omeniilor — un război mondial termonuclear, care poate pricinui distrugerii nemăvăzute unor țări întregi și poate extermina popoare întregi. Problema păcii și războiului a devenit o problemă de viață și de moarte pentru sute de milioane de oameni.

Popoarele trebuie să-și concentreze eforturile pentru a înfrîna la timp pe imperialiști, pentru a-i lipsi de posibilitatea de a face uz de arma ucigătoare. Principatul constă în a preîntîmpina un război termonuclear, a nu permite izbucnirea lui. Acest lucru îl poate face actuala generație.

Întărirea statului sovietic, formarea sistemului mondial socialist sînt pași istorici spre aprofundarea vișului de veacuri al omeniilor — excluderea războaielor din viața societății. În partea socialistă a lumii nu există clase și grupuri sociale interesate în dezlănțuirea războaielor. Luînd-o înaintea capitalismului într-o serie de ramuri importante ale științei și tehnicii, socialismul a dat popoarelor iubitoare de pace puternice mijloace materiale pentru înfrîngerea agresivității imperialiste. Capitalismul și-a impus dominația prin forță și sabie; socialismul nu are însă nevoie de războaie pentru a-și propaga idealurile. Superioritatea față de orînduirea veche în ceea ce privește organizarea societății, orînduirea de stat, economia, avîntul nivelului de trai și de cultură — iată care este arma socialismului.

Sistemul socialist este în mod firesc centrul de atracție pentru toate forțele iubitoare de pace de pe pămînt. Principalele politici sale externe capătă o recunoaștere și un sprijin internațional crescînd. Pe globul pămîntesc s-a format o vastă zonă a păcii. Alături de țările socialiste, face parte din această zonă un mare grup de state nesocialiste care din diferite motive nu sînt interesate în dezlănțuirea unui război. Intrarea acestor state în arena politicii mondiale a schimbat în mod esențial raportul de forțe în favoarea păcii.

Crește numărul țărilor care duc o politică de neutralitate și care caută să se pună la adăpost de pericolul de care-l implică participarea la blocurile militare agresive.

În noua epocă istorică au crescut nemăsurat de mult posibilitățile maselor populare de a interveni în mod activ în rezolvarea problemelor internaționale. Popoarele iau tot mai activ în propriile lor mâini rezolvarea problemei păcii și războiului. Mișcarea maselor împotriva războiului, miscare care ia forme variate, este unul din cei mai importanți factori în lupta pentru pace. Mărețea forță organizatoare a acestei lupte a întregului popor este clasa muncitoare internațională, cel mai intransigent și mai consecvent luptător împotriva războaielor imperialiste.

Prin eforturile unite ale puternicului lagăr socialist, ale statelor nesocialiste iubitoare de pace, ale clasei muncitoare internaționale și ale tuturor forțelor care apară cauza păcii, războiul mondial poate fi preîntîmpinat. Precumpnirea crescîndă a forțelor socialismului asupra forțelor imperialismului, a forțelor păcii asupra forțelor războiului face ca încă înainte de victoria deplină a socialismului pe pămînt, în condițiile menținerii capitalismului într-o parte a lumii, să se ivească posibilitatea reală de a exclude războiul mondial din viața societății. Victoria socialismului în lumea întreagă va înlătura definitiv cauzele sociale și naționale ale izbucnirii oricăror războaie. Lichidarea războaielor, instaurarea unei păci trainice pe pămînt — iată misiunea istorică a comunismului.

Calea radicală de asigurare a unei păci trainice este dezarmarea generală și totală sub un riguros control internațional. Imperialismul a aruncat pe umerii popoarelor povara fără precedent a înarmărilor. Socialismul consideră

principatul sprijin ideologic și politic al burgheziei în mișcarea muncitorească. Ea unește în mod eclectic vechile idei oportuniste cu „cele mai noi” teorii burgheze. Aripa de dreapta a social-democrației a rupt definitiv cu marxismul și a opus socialismului științific așa-zisul socialism democratic. Adepții acestuia negă existența claselor antagoniste și a luptei de clasă în societatea burgheză, se ridică împotriva necesității revoluției proletare, împotriva lichidării proprietății private asupra mijloacelor de producție. Ei afirmă că are loc, chipurile, „transformarea capitalismului” în socialism.

Socialiștii de dreapta au început prin a opune revoluției socialiste reformele sociale și au sfîrșit prin a apăra capitalismul monopolist de stat. În trecut ei căuțau să convingă proletariatul că divergențele lor cu marxismul revoluționar se referă nu atît la țelul final al mișcării muncitorești, cît la mijloacele de realizare a acestui țel. Acum ei reneagă fătîș socialismul. Înaintea socialității de dreapta refuzau să ducă recunoașterea luptei de clasă pînă la dictatura proletariatului. Astăzi ei negă nu numai lupta de clasă, ci însăși existența claselor antagoniste în societatea burgheză.

Experiența istorică a arătat falimentul atît al ideologiei cît și al politicii social-democratismului. Chiar și atunci cînd partidele reformiste vin la putere, ele se limitează la reforme parțiale, care nu afectează dominația burgheziei monopoliste. Anticomunismul a dus social-reformismul la impas ideologic și politic. Aceasta este una din principalele cauze ale crizei social-democratismului.

Marxism-leninismul repurtează noi și noi victorii. El învinge pentru că exprimă interesele vitale ale clasei muncitoare, ale uriașei majorități a omeniilor care aspiră la pace, libertate, progres, pentru că exprimă ideologia societății noi care ia locul capitalismului.

ce are față de omeniile datorită de a o izbăvi de Irosirea lipsită de sens a bogățiilor naționale. Rezolvarea acestei sarcini ar avea o însemnătate istorică pentru omeniile. Prin luptă activă, hotărîtoare, popoarele pot și trebuie să-și selească pe imperialiști să accepte dezarmarea.

Socialismul a propus omeniilor unicul principiu rațional al relațiilor între state în condițiile împărțirii lumii în două sisteme — principul coexistenței pașnice a statelor cu orînduirii sociale diferite, formulat de V. I. Lenin.

Coexistența pașnică a statelor socialiste și a statelor capitaliste este o necesitate obiectivă a dezvoltării societății omenești. Războiul nu poate și nu trebuie să servească drept mijloc de rezolvare a litigiilor internaționale. Coexistența pașnică sau un război catastrofal — numai astfel pune problema istoria. În cazul cînd agresorii imperialiști vor îndrăzni totuși să dezlănțuie un nou război mondial, popoarele nu vor mai totdeauna orînduirea care le aruncă în vîltoarea războaielor distrugătoare. Ele vor mătura și vor înmormînta imperialismul.

Coexistența pașnică presupune: renunțarea la război ca mijloc de rezolvare a problemelor litigioase dintre state, soluționarea acestor probleme pe calea tratativelor; egalitatea în drepturi, înfelegerea și încrederea reciprocă între state, luarea în considerație a intereselor reciproce; neamestec în treburile interne, recunoașterea dreptului fiecărui popor de a rezolva în mod independent toate problemele țării sale; respectarea cu strictețe a suveranității și integrității teritoriale a tuturor țărilor; dezvoltarea colaborării economice și culturale pe baza egalității depline și a avantajului reciproc.

Coexistența pașnică servește drept bază a întrecerii pașnice între socialism și capitalism pe plan internațional și constituie o formă specifică a luptei de clasă dintre acestea. În faptînd în mod consecvent politica de coexistență pașnică, țările socialiste obțin întărirea continuă a pozițiilor sistemului mondial socialist în întrecerea lui cu capitalismul. În condițiile coexistenței pașnice se creează posibilități mai favorabile pentru lupta clasei muncitoare din țările capitaliste, se înlesnește lupta popoarelor din țările coloniale și dependente pentru eliberarea lor. Susținerea principului coexistenței pașnice corespunde și intereselor acelei părți a burgheziei care înțelege că un război termonuclear nu va cruța nici clasele dominante din societatea capitalistă. Politica coexistenței pașnice corespunde intereselor vitale ale întregii omeniilor, cu excepția magnatilor marilor monopoluri și a clicii militariste.

Uniunea Sovietică a susținut și va susține în mod consecvent politica coexistenței pașnice a statelor cu orînduirii sociale diferite.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice trasează următoarele sarcini în domeniul relațiilor internaționale:

— folosirea împreună cu celelalte țări socialiste, împreună cu statele și popoarele iubitoare de pace, a tuturor mijloacelor pentru preîntîmpinarea unui război mondial și pentru crearea condițiilor care să facă posibilă excluderea totală a războiului din viața societății;

— orientarea spre stabilirea unor relații internaționale sănătoase, lupta pentru lichidarea tuturor blocurilor militare opuse, pentru încetarea „războiului rece”, a propagării vrajbei și urii între popoare, pentru lichidarea tuturor bazelor străine aeriene, maritime, de rachete și altor baze militare de pe teritoriul altor țări;

— lupta pentru obținerea dezarmării generale și totale sub un strict control internațional;

— întărirea relațiilor de prietenie și de strînsă colaborare frățească cu statele din Asia, Africa, America Latină, care luptă pentru obținerea și consolidarea independenței naționale, cu toate popoarele și statele care se pronunță pentru menținerea păcii;

— promovarea unei politici consecvente, active de îmbunătățire și dezvoltare a relațiilor cu toate țările capitaliste, inclusiv cu Statele Unite ale Americii, Marea Britanie, Franța, Republica Federală Germană, Japonia, Italia și altele în interesul asigurării păcii;

— sprijinirea prin toate mijloacele a întăririi solidarității de luptă a tuturor detașamentelor și organizațiilor clasei muncitoare internaționale, care luptă împotriva politicii imperialiste de război;

— promovarea consecventă a politicii de unire a tuturor forțelor care luptă împotriva războiului. Toate organizațiile și partidele care tind spre preîntîmpinarea războiului, mișcările neutraliste și pacifiste, cercurile burgheze care se pronunță pentru pace și pentru normalizarea relațiilor dintre țări vor găsi înțelegere și sprijin din partea Uniunii Sovietice;

— promovarea politicii de dezvoltare a colaborării internaționale în domeniul comerțului, legăturilor culturale, științei și tehnicii;

— menținerea unei înalte vigilențe față de cercurile agresive care caută să violeze pacea, demascarea la timp a inițiativelor aventurilor militare, adoptarea tuturor măsurilor necesare pentru asigurarea securității și inviolabilității patriei noastre socialiste, a întregului lagăr socialist.

P.C.U.S. și întregul popor sovietic vor lupta și pe viitor împotriva tuturor și oricăror războaie de cîmpire, inclusiv împotriva războaielor dintre statele capitaliste, împotriva războaielor locale care urmăresc înăbușirea mișcării populare de eliberare și consideră drept datoria lor de a sprijini lupta sfîntă a popoarelor subjugate, războaiele drepte de eliberare pe care acestea le duc împotriva imperialismului.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice va ține sus steagul păcii și prieteniei între popoare.

(Partea a II-a a Programului Partidului Comunist al Uniunii Sovietice va fi publicată în numărul următor al ziarului nostru).

Luna prieteniei ROMINO-SOVIETICE

Numeroase manifestări în Capitală și în țară

Cu prilejul Lunii prieteniei romino-sovietice, în Capitală și în țară continuă să aibă loc numeroase manifestări.

În sala Teatrului C.C.S. a avut loc simpozionul „Noul Program al P.C.U.S. — plan mare de construire a comunismului”. Au luat cuvântul: acad. prof. Petre Constantinescu-Iași, vicepreședinte al Consiliului general A.R.L.U.S. și prof. univ. Valeriu Novacu, membru corespondent al Academiei R.P. Romine, președintele Consiliului orașenesc A.R.L.U.S.-București.

Consiliul general A.R.L.U.S. și Comitetul Național pentru apărarea păcii au organizat la Casa prieteniei romino-sovietice conferința „Comunismul și pacea sînt de nedespărțit”. A vorbit acad. Mihail Ralea, vicepreședinte al Comitetului național pentru apărarea păcii.

În fața a numeroși tineri la Casa de cultură a tineretului din raionul Georgehe Gheorghiu-Dej, tov. Dumitru Olteanu, secretar al Comitetului orașenesc U.T.M. București, a conferențiat despre „Dragostea de patrie a tineretului sovietic”.

La Casa de educație sanitară din Tg. Mureș a avut loc un simpozion pe tema „Din realizările științei medicale sovietice”.

Filiala Craiova a Uniunii scriitorilor din R.P. Română a organizat miercuri după-amiază, în sala filialei din localitate, un simpozion pe tema „Valori ale culturii sovietice”.

În sectoarele Uzinei de tractoare din Brașov, sute de muncitori și tehnicieni au ascultat miercuri după-amiază expuneri pe tema „Dezvoltarea tehnicii în comunism”. Numeroși muncitori, ingineri și tehnicieni care au vizitat U.R.S.S. sau au studiat în institutele de învățămînt superior din Moscova au vorbit despre experiența înaintată a constructorilor comunismului în aplicarea tehnicii noi.

Asemenea conferințe, simpozioane și alte manifestări au avut loc în numeroase întreprinderi, instituții și cămine culturale din regiunea Brașov, la care au participat peste 600.000 de oameni ai muncii din orașele și satele regiunii. (Agerpres)

Un nou reactor nuclear la Dubna

După cum a transmis agenția TASS, oamenii de știință sovietici au creat un nou reactor nuclear destinat cercetărilor în domeniul fizicii neutronilor. Acest reactor unic în lume, care se remarcă printr-o deosebită originalitate, a fost instalat la Institutul unificat de cercetări nucleare de la Dubna.

Reactorul funcționează pe baza unor bare de plutoniu și a unui disc cu uraniu — 235, care efectuează 5.000 de rotații pe minut. Puterea maximă a reactorului atinge 3.000 de kW.

Reactorul este destinat cercetărilor în domeniul transformării energiei proceselor nucleare direct în energie electrică.

Patrioții din Angola își strîng rîndurile

LEOPOLDVILLE 1 (Agerpres). — Conducerea Partidului Mișcare populară pentru eliberarea Angolei a lansat un apel pentru unirea tuturor forțelor patriotice în lupta împotriva colonialismului portughez.

De unitatea noastră, de unitatea acțiunilor politice și militare, a tuturor patrioților angolezi, a declarat în cadrul unei conferințe de presă la Leopoldville, în ziua de 30 octombrie, Mario de Andrade, președintele Partidului Mișcare populară pentru eliberarea Angolei, ve

depinde dacă poporul angolez va obține sau nu independența.

Dîndu-ne seama că numai unitatea de acțiune va aduce succesul luptei noastre, a spus Mario de Andrade, noi acționăm pentru crearea Frontului angolez de eliberare.

Încheierea conferinței de presă Mario de Andrade a vorbit despre lupta eroică a patrioților angolezi împotriva armatei portugheze de 40.000 oameni înarmați pînă în dinți.

Dezvoltarea agriculturii cubane

HAVANA 1 (Agerpres). — TASS: Luind cuvîntul la festivitatea de deschidere a școlii de pregătire „Sierra-Maestra” primul ministru C. Cabel, Fidel Castro, a declarat că în gospodăriile de stat lucrează în prezent 120.000 de muncitori agricoli din rîndurile cărora se vor recruta în permanență elevii școlii „Sierra-Maestra”. Peste 10.000 de elevi, provenind din cooperativele agricole și gospodăriile de stat, învață în momentul de față în școlile de mecanizare a agriculturii. 1000 de tineri studiază în Uniunea Sovietică. Însă aceasta este doar o parte din școlile de mecanizare a agriculturii, deoarece pe zi ce trece vom avea nevoie de tot mai mulți tehnicieni pentru agricultură.

Forțele democratice din Japonia au împiedicat adoptarea legii reacționare

TOKIO 1 (Agerpres). — Partidul Comunist din Japonia a chemat clasa muncitoare, pe toți oamenii muncii din țară să se unească și mai strîns în lupta împotriva ofensivei reacționare.

În declarația Președintelui C.C. al P.C. din Japonia, publicată la 1 noiembrie în ziarul „Akahata”, în legătură cu încheierea sesiunii extraordinare a parlamentului, se spune că forțele democratice din Japonia în frunte cu partidul comunist, partidul socialist și sindicatele, desfășurînd o luptă energetică, au împiedicat adoptarea la actuala sesiune a proiectului de lege „Pentru interzicerea violențelor politice”. Președintele C.C. al P.C. din Japonia a chemat toate forțele patriotice, democratice din

Japonia să se unească și mai strîns în jurul Partidului Comunist din Japonia, Partidului socialist, sindcatelor și să desfășoare o luptă activă împotriva „Tratatului de securitate” japano-american, pentru lichidarea proiectului de lege „Pentru interzicerea violențelor politice”.

De ce a sosit D. Rusk la Tokio

TOKIO 1 (Agerpres). — La 1 noiembrie a sosit la Tokio o delegație americană formată din 30 de persoane în frunte cu secretarul de stat al S.U.A., D. Rusk. Delegația va participa la sesiunea așezată de comisiile economice-comerciale, organ economic înființat potrivit „Tratatului de securitate” japano-american.

Această sesiune a comisiilor a fost convocată din cauza contradicțiilor economice care s-au agravat în ultimul timp între Japonia și S.U.A.

Presă japoneză și opinia publică democratică din țară pun în legătură sosirea delegației americane și a secretarului de stat D. Rusk cu planurile militare ale S. U. A. pentru Extremul Orient. Ziarul „Akahata”, organ al Partidului Comunist din Japonia, ziarul „Siakai Simpo”, organ al partidului socialist, și alte zărite arată că tratativele lui D. Rusk cu primul ministru Ikeda, iar apoi vizita sa în Coreea de sud urmăresc să netezească calea spre crearea cit mai grabnic în regiunea Extremului Orient a unui bloc militar cu participarea Japoniei, Coreei de sud, Filipinelor și ciankaiștilor sub egida S.U.A.

Ceea ce s-a întîmplat la Messina s-a repetat pretutindeni, scrie ziarul burghez „Eleftheria”, „Victoria partidului E.R.E. este rezultatul rușinoaselor violențe, falsificării și al corupției, scrie ziarul. Pînă și conservatorii, fără a șovăi, recunosc lichidarea totală a democrației... O parte din votul, poate că cea mai mare parte, a fost furată prin metode care reprezintă o rușinoasă renunțare la democrație. Rezultatul alegerilor nu ilustrează actualul raport al forțelor politice din țară. Și acesta este rezultatul situației anormale pe care a reușit să o creeze partidul E.R.E.”

Ziarul burghez „Athinaiki” recunoaște de asemenea că „rezultatele alegerilor sînt antidemocratice și falsificate”. Ziarul informează că în unele sate E.R.E. „a obținut” toate voturile alegătorilor, deși în realitate 80 la sută din acești alegători nu au votat.

Proteste împotriva lansării satelitelui „Midas”

PARIS 1 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că Academia de științe din Paris a adoptat în unanimitate o rezoluție în care condamnă plasarea în spațiul cosmic a unei centuri de ace de cupru, operație efectuată la recenta lansare a satelitelui artificial american de tip „Midas”.

Vii proteste în Grecia împotriva falsificării alegerilor

ATENA 1 (Agerpres). — TASS. Potrivit ultimelor date oficiale, la alegerile parlamentare din 29 octombrie, pentru Frontul Agrar General Democratice din Grecia (P.A.M.E.) au votat aproximativ 700.000 de alegători.

Potrivit datelor preliminare, datorită legii electorale nedrepte, P.A.M.E. va obține în parlament numai 24 de locuri. Presă subliniază că de locuri, care ar fi trebuit de fapt să revină Frontului Agrar General Democratice din Grecia, vor fi „insușite” de E.R.E. Zărele subliniază că, deși E.R.E. a obținut în alegeri o jumătate din numărul voturilor, el va deține în parlament 169—171 de locuri din 300.

ATENA 1 (Agerpres). — TASS. După cum anunță ziarul „Avghi”, la 31 octombrie conducerea Frontului Agrar General Democratice din Grecia (P.A.M.E.) a fixat o ședință extraordinară pentru „demascarea falsificării fără precedent a votului poporului de către partidul E.R.E.” cu prilejul alegerilor parlamentare. Conducerea P.A.M.E. a anunțat că nu recunoaște rezultatele alegerilor și „victoria” partidului E.R.E.

Papandreu, liderul celui de-al doilea mare partid burghez din Grecia, Uniunea de centru, a declarat: „Este un fapt în general acceptat că procentajul de voturi obținut de E.R.E., care îl asigură majoritatea în parlament, este rezultatul violențelor și al falsificării. Uniunea de centru — a spus Papandreu — consideră de dator să de onoare să proclame că noul guvern care va fi format de partidul E.R.E., este un guvern nelegal”.

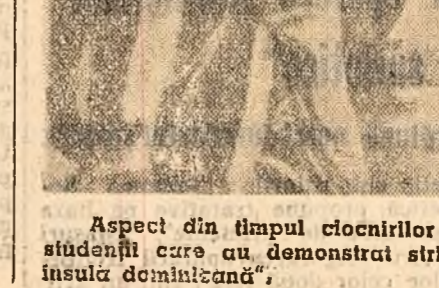
Kostopoulos și Likrezos, deputați și foști miniștri, personalități burgheze de seamă, au protestat cu hotărîre împotriva samavolniciei autorităților în timpul alegerilor. Ei scriu că în Messina, unde ei au candidat din partea „Uniunii de centru”, desfășurarea alegerilor a avut loc în condiții rușinoase. „Cu sprînjul autorităților militare și polițienești, declară ei, alegătorii au fost supuși la cea mai cruntă



Aspect din timpul ciocnirilor violente între poliția dominicană și studenții care au demonstrat strigînd „Alară cu fasciști Trujillo din insula dominicană”.

Ravagiile unui uragan

NEW YORK. Un uragan de viteză extraordinară așingind pînă la 250 km. pe oră, s-a abătut asupra Hondurasului britanic și peninsulei mexicane Yucatan. Pînă în prezent, în parvenite din zona sinistrului arăbăc și Belize, capitala Hondurasului britanic, a fost aproape cu desăvîrșire distrusă de uragan.



Aspect din timpul ciocnirilor violente între poliția dominicană și studenții care au demonstrat strigînd „Alară cu fasciști Trujillo din insula dominicană”.

Informație

Miercuri, vicepreședintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine, Alexandru Drăghici, a primit în audiență pe noul trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Elveției la București, Emile Bisang.

(Agerpres)

Solidari cu lupta poporului algerian

În seara zilei de 1 noiembrie a avut loc la Institutul de Petrol, Gaze și Geologie din București o adunare de solidaritate cu lupta poporului, tineretului și studenților din Algeria, la care au participat studenți romini și străini care învață în acest institut.

Cu prilejul acestei adunări au luat cuvîntul tov. Stănescu Georgehe, secretarul comitetului U.T.M. din Institutul Petrol, Gaze și Geologie, studentul algerian Melouk Abou Bekr, studentul cubanez Oresman Mohamedi, studentul vietnamez Tank Van Mii și studentul tunisian Hamid Cheik Rouhou.

În încheierea adunării, participanții au adoptat un mesaj de solidaritate cu lupta dreaptă a poporului, tineretului și studenților din Algeria, împotriva colonialismului, care a fost adresat Uniunii Generale a Studenților musulmanii din Algeria.

Pentru muncitorii forestieri

BAIA MARE — (coresp. „Sclnet”) Anul acesta în parchetul de exploatare al întreprinderii forestiere din Vișeu cu fost construite și date în folosință încă 3 cabane moderne pentru muncitorii forestieri. În prezent, în pădurile din bazinul forestier al Vișeuului există 16 cabane dotate cu aparate de radio, cluburi, biblioteci. Anul acesta au luat ființă noi cantine, a crescut rețeaua magazinelor de desfacere.

Spre noi victorii ale comunismului

(Urmare din pag. 1-a)

rală a popoarelor s-a devenit norma permanentă a relațiilor internaționale. Un larg răsunet a avut în toate țările vastul program de acțiune stabilit de congres în domeniul politicii externe, în care-și găsește reflectarea fermitatea poziției de pace a P.C.U.S., consecvența, simplitatea și spiritul de inițiativă caracteristic acesteia.

Prin întreaga desfășurare a lucrărilor sale, Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. a constituit o demonstrație strălucită a unității marelui partid al lui Lenin, a coeziunii întregului popor sovietic în jurul partidului, în jurul încrețelii sale conducere leniniste în frunte cu tovarășii N. S. Hrușciov, luptător înflăcărat pentru cauza marxism-leninismului, eminent fruntaș al mișcării comuniste mondiale.

Dezbaterea congresului, hotărârile sale au confirmat fidelitatea neabătută a partidului față de linia politică elaborată de Congresul al XX-lea, care a dat un puternic avînt forțelor creatoare ale poporului sovietic, a deschis o etapă nouă în mișcarea comunistă internațională. Documentele congresului subliniază urașa însemnată pe care a avut-o pentru construirea socialismului și comunismului, pentru întreaga mișcare comunistă internațională condamnarea deschisă și curajoasă de către P.C.U.S. de către Comitetul Central, a cultului personalității lui Stalin. Credințios marxismului revoluționar și exprîmîndu-voința partidului, a întregului popor sovietic, Congresul a aprobat în întregime măsurile hotărîte luate de C.C. al P.C.U.S. pentru demascarea și zdrobirea ideologiei a grupului fracționist antipartinic care s-a ridicat cu înverșunare împotriva politicii leniniste a P.C.U.S.

Congresul al XXII-lea a aprobat pe deplin linia politică și activitatea practică a C.C. al P.C.U.S. în domeniul politicii interne și externe, a aprobat în unanimitate

noul Program al P.C.U.S. și modificările în Statutul P.C.U.S., a așezat organele conducătoare ale partidului. Intruchipare a fidelității neabătute față de leninism, noul Program și Statutul partidului conțin esențiale prevederi care dezvoltă normele leniniste ale conștienței de partid, asigură ridicarea conștienței a rolului conducător al partidului și a influenței lui în conducerea și realizarea grandioasului program al construcției comuniste.

Partidul Muncitoresc Român, alături de toate partidele marxist-leniniste, acordă o înaltă prețuire experienței universal-valabile a P.C.U.S., detașamentul de frunte al mișcării comuniste internaționale. Intruchipare a marxism-leninismului în acțiune, a legăturii strînse cu viața și spiritului inovator, politica P.C.U.S., a Comitetului său Central, este un exemplu de slujire a cauzei comunismului, de înaltă principialitate, bărbăție și transparență. În apărarea purității marxism-leninismului împotriva oricăror abateri sau denaturări, o pildă de atitudine consecvent internaționalistă.

Conșcîndu-și toate forțele muncii creatoare pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. în vederea desăvîrșirii construcției socialiste, poporul român vede în Programul P.C.U.S. imaginea însușitoare a propriului său viitor de ferice și belșug. Umăr la umăr cu marea popor sovietic, cu popoarele celorlalte țări socialiste frățești, pășim sub steagul lui Lenin, sub conducerea încercată a partidului nostru, la luptă pentru triumful cauzei comune.

Trăim în epoca minunată în care ideile nemuritoare ale marxism-leninismului luminează popoarele drumul spre victoria comunismului, ziua de mine a întregii omeniri. Nu există forță în stare să stăvilească înaintarea omenirii spre mărețul țel către care o călăuzește busola istorică.

Istoricele documente ale congresului însușesc și mai mult poporul român în lupta pentru înfăptuirea politicii marxist-leniniste a partidului nostru. În cadrul unor entuziaste mișturări, oamenii muncii și-au exprimat dragostea și admirația față de marea partid al lui Lenin, au adresat poporului sovietic călduri urări de succes deplin în realizarea grandioasului program al construcției comuniste.

Partidul Muncitoresc Român, alături de toate partidele marxist-leniniste, acordă o înaltă prețuire experienței universal-valabile a P.C.U.S., detașamentul de frunte al mișcării comuniste internaționale. Intruchipare a marxism-leninismului în acțiune, a legăturii strînse cu viața și spiritului inovator, politica P.C.U.S., a Comitetului său Central, este un exemplu de slujire a cauzei comunismului, de înaltă principialitate, bărbăție și transparență. În apărarea purității marxism-leninismului împotriva oricăror abateri sau denaturări, o pildă de atitudine consecvent internaționalistă.

Conșcîndu-și toate forțele muncii creatoare pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. în vederea desăvîrșirii construcției socialiste, poporul român vede în Programul P.C.U.S. imaginea însușitoare a propriului său viitor de ferice și belșug. Umăr la umăr cu marea popor sovietic, cu popoarele celorlalte țări socialiste frățești, pășim sub steagul lui Lenin, sub conducerea încercată a partidului nostru, la luptă pentru triumful cauzei comune.

Noutăți rugbistice

● Duminică 5 noiembrie a.c., tobul reprezentativ care se pregătește pentru meciul cu echipa Franței va susține o înfrîngere de verificare cu selecționata R.D. Germane. Partida acesastă va avea loc pe stadionul „Republicii” din Capitală, cu începere de la ora 11.

● În vederea partidei Franța-R.P. Română (2 noiembrie a.c. la Bayonne) federația franceză a alcătuit următorul „XV”: Domenech-Ladour, Cazals-Cassiede, Le Bousset-Marracq, Celaya, Crastes-Lacroix, Bouquet-Dupuy, A. Boniface, G. Boniface, Darrouy-Lacaze.

● Echipa de rugbi Rapid-București va juca două meciuri în R.P. Bulgaria. Prima înfrîngere este programată pentru duminică aceasta la Sofia, în compania formației Lokomotiv. Partenera de joc din cea de-al doilea meci n-a fost încă stabilită.

● Rugbiștii romîni vor susține în sezonul viitor o serie de înfrîngeri internaționale în țară și peste hotare. Dintre cele mai importante menționăm meciurile cu naționala Italiei (la 10 iunie 1962) și cu echipa Franței (la 11 noiembrie 1962) — ambele la București și participarea la „Cupa Păcii” între 15 și 24 mai 1962 la Varșovia.

G.A.S. DE ECONOMII ȘI CONSEMNAȚIUNI

Lista de ciștiguri

Le depunerile pe obligațiuni cu ciștiguri TRAGEREA DE BAZĂ DIN 31 OCTOMBRIE 1961

Table with columns: Numarul oblig. ciștig., Valoarea ciștigurilor (parțială, totală), and other financial data.

Talon nr. 8 (1962) jumătate Ciștigurile întregi revin obligativilor de 100 lei — obligațiunile de 100 lei, 50 lei și 25 lei primesc 1/2, 1/4 respectiv 1/8 din ciștigurile de mai sus.

FIGARO ȘI BIDONUL

La extrema dreaptă a presei burgheze ultrareacționare, „Figaro” ocupă, în Franța, rolul fotbalistului care, jucînd într-o echipă fără șanse, își propune să cîștige ceva avantaj făcîndu-mascat, pînă în picioare și plîndușe mereu în ofensivă. Ei și asta o meserie, deși nici un om cu seamă la cap nu aplaudă în politică ceea ce învîră la match.

În ziua de 18 octombrie a acestui an „Figaro” a făcut o descoperire senzatională: oricit ar părea de spionaj, reprezentanții a „100 de milioane de europeni” au venit în Europa. Adică cei mai conducători „Adunării Națiunilor Europene Captive”, care își are sediul, firește, la New York, clienții vestitelor 100 de milioane de dolari, au părăsit confortul barurilor de mîna a doua, unde consumau pe credit whisky ieftin și venin din producție proprie, pentru a face puștinel scandal pe malurile Senei.

La aflarea veștii, bătrîna Europă s-a simțit electrizată: pe pămîntul ei a pășit însuși Dl. Brutus Coste, secretarul general al 100 milioane de europeni, împreună cu alți sapărații ai aceluiași serviciu american de spionaj. În numele continentului de astfel onorat, „Figaro” s-a pofit pe europenii de proveniență new-yorkeză la un sprîc cu sandwich și mîștine murate. În această ambianță, a fost angajată o discuție între Dominique Aucières, reprezentînd „Figaro” și cei cîțiva invitați, „reprezentanții cei mai de vală”, zice gazeta, ai politicienilor care au primit 100 milioane de plăcinte de spionaj. Mai pe scurt, cîțiva trîmbițe ale fost pușă și injure, cu stenograful lîngă ei.

„Ce așteptați dv. de la Europa?” — a deschis dezbaterea Dominique Aucières? — „Totul, presupunînd că ea este într-adevăr Europa”, a răspuns dl. Brutus Coste (folosesc textul produs de „Figaro”). În ciuda patetismului ciceronian, noi simțim

gata să credem că numitul Bruțescu s-ar mulțumi și cu o moștoară în lîftov, ori cu o fabricuță pe Timnava Mare.

Problema se elucidează cînd aflăm că, la Paris, reprezentanții Adunăturii de la New York deschiid „o expoziție pentru a se arăta un om cu seamă la cap nu aplaudă în politică ceea ce învîră la match.”

„Se afirmă că înainte de război, în unele dintre țările dvs., o minoritate privilegiată domnea asupra unei majorități asuprite...” Dl. Brutus Coste a simțit atunci că, vorba unui mare european „se duce drăguț gîduțelul”. Dacă și la „Figaro” auzi așa ceva, păcăi de ajutorul american. Numai spiritul său cutător de mari adevăruri l-a mai jăcut să vorbească. Citez:

„Înainte de război, chiar în țările care nu erau democratice, exista dreptul roman. Existau avocați”. Dominique Aucières s-a lîmșit pe loc. Ei, așa da... Punem mîna pe pînă și pe „Figaro” și am citat toată conversația asta pentru a ne amuză cititorii, ne rămîne, totuși, o nedumerire: ce și-o fi pierzînd timpul firății de la „Figaro” cu cele câteva hainanale ramolite? Pentru o discuție politică așa de subtilă puteau foarte bine să convoace o ședință de spiritism. Economiseau mîștinele și discutau, cel puțin, cu niște cadavre celebre.

Se vede însă că stie „Figaro” ce face. Dominique Aucières a condus astfel întrebările, închînd și fie abordată chestiunea Berlinului. În corădul chestiunea Berlinului, înrîndi răgușit al adversarilor înrîndi ai semnării Tratatului de pace german, Dominique Aucières socotese, probabil, folositori și surdo-mușii. „Nu discutați despre Berlin și Germania, torpilăți tratative prin referir la „națiunile captive”.

„În ce fel s-ar putea redeschide dosarul „națiunilor captive”? După ce-au răspuns cîțiva brutați (polonez, bulgar, ceh) pe lîna speranțelor disperate că, poate, poate, un război ar întoarce mortii

de la groapă, Coste a făcut imprudentă să pîndă punctul pe i: „Cum este posibil că Europa occidentală... nu dispune de o ade-vărată putere militară?”

Dominique Aucières își are prefașuce tot timpul cu lîngă în sertis invitații, că respectă în ei niște „oameni politici”. Dar și tu, fiul meu Brutus? Incit le-a amintit pe loc „reprezentanții a 100 de milioane” cine plătește consumația? — „Cred că această problemă depășește cadrul discuției noastre...” a interzis el întrebările obraznice.

Președintele A.N.E.C., secretarul general, ceilalți, au îndoi discipulii nați și plîbi de înțelegere. O mai fi Europa într-adevăr Europa? Mărturisind că am citat toată conversația asta pentru a ne amuză cititorii, ne rămîne, totuși, o nedumerire: ce și-o fi pierzînd timpul firății de la „Figaro” cu cele câteva hainanale ramolite? Pentru o discuție politică așa de subtilă puteau foarte bine să convoace o ședință de spiritism. Economiseau mîștinele și discutau, cel puțin, cu niște cadavre celebre.

Se vede însă că stie „Figaro” ce face. Dominique Aucières a condus astfel întrebările, închînd și fie abordată chestiunea Berlinului. În corădul chestiunea Berlinului, înrîndi răgușit al adversarilor înrîndi ai semnării Tratatului de pace german, Dominique Aucières socotese, probabil, folositori și surdo-mușii. „Nu discutați despre Berlin și Germania, torpilăți tratative prin referir la „națiunile captive”.

„În ce fel s-ar putea redeschide dosarul „națiunilor captive”? După ce-au răspuns cîțiva brutați (polonez, bulgar, ceh) pe lîna speranțelor disperate că, poate, poate, un război ar întoarce mortii

# Mărețul program de construire a comunismului va fi tradus în viață

### Poporul sovietic întâmpină cu uriașă însuflețire hotărârile istoricului Congres al P. C. U. S.

MOSCOVA 1 (Agerpres). — La 31 octombrie, în întreaga Uniune Sovietică au avut loc numeroase mitinguri în cadrul cărora oamenii muncii și-au exprimat deplina aprobare și sprijinul față de linia politică și activitatea practică a Comitetului Central al P.C.U.S.

Correspondenții agenției TASS au năvălit din diferite orașe ale țării ca la aceste mitinguri au fost adoptate rezoluții în care se aprobă hotărârile Congresului constructorilor comunismului care s-a încheiat la 31 octombrie la Kremlin. Participanții la adunări au declarat că nu-și vor precupeți forțele pentru transpunerea în viață a mărețului program de construire a comunismului.

Linia generală a partidului, în care se cere pedepsirea severă a participanților la grupul fracționist anti-partinic.

Partidul și poporul merg pe o cale justă, această idee a străbătut declarațiile vorbitorilor la mitingul de la Fabrica de țesături de mătase din Buhara (Uzbekistan). Muncitorii, maștrii și inginerii au declarat că întreaga viață a țării în perioada dintre Congresele al XX-lea și al XXII-lea ale P.C.U.S. a confirmat justetea politicii partidului, fidelitatea față de linia leninistă.

Ca și ceilalți oameni ai muncii

din diferite întreprinderi și instituții din Uniunea Sovietică, care au participat la aceste mitinguri, muncitorii acestei fabrici au aprobat hotărârile privind mătasea rămășițelor pământești ale lui Stalin din Mausoleul lui Lenin.

Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. a trasat un fel clar partidului și întregului popor sovietic, a declarat muncitorul T. Moldatova de la Fabrica de țesături din Alma-Ata, care a luat cuvântul la mitingul colectivului fabricii. Idellea marelui Lenin — a spus ea — au luminat lucrările congresului de la început și până la sfârșit.

În capitala Ucrainei, la Kiev, au avut loc numeroase mitinguri. La adunarea oamenilor muncii de la Uzina „Tocelkoprobor”, muncitorii N. Kihar a declarat:

„Congresul a demonstrat unitatea de monolit a partidului și popoului nostru, unitatea partidelor comuniste și muncitorilor de peste hotare în lupta lor pentru viitorul fericit al poporului”.

## Recepție la Kremlin în cinstea delegațiilor străine la Congresul P. C. U. S.

MOSCOVA 1 (Agerpres). — La 1 noiembrie, Comitetul Central al P.C.U.S. a oferit la Kremlin o recepție în cinstea delegațiilor străine la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S.

La recepție au luat parte reprezentanții a 80 de partide comuniste și muncitorești, printre care delegația Partidului Muncitoresc Român în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, delegațiile partidelor democratice naționale africane, membrii și membrii supleanți ai Prezidiului C.C. al P.C.U.S., secretarii C.C. al P.C.U.S., membrii C.C. al P.C.U.S., membrii Comisiei Centrale de revizie a P.C.U.S.

În timpul recepției au rostit toașturi prietenești Nikita Hrușciov, prim-secretar al C. C. al P.C.U.S., Maurice Thorez, secretar general al Partidului Comunist Francez, Wladyslaw Gomułka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., Salam Adil, prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist din Irak, Blas Roca, membru al conducerii Uniunii Organizațiilor Revoluționare Integrate din Cuba, Tidiani Traore, membru al Biroului Politic al Uniunii sudaneze din Republica Mali.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și prietenie frățască, sub semnul unității partidelor frățesci pe baza marxism-leninismului.

La Uzina constructoare de mașini din Ural a avut loc un miting la care au participat 15.000 de persoane. Luând cuvântul, șeful de brigadă Moiseev a subliniat că în hotărârile Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. este indicată cu precizie calea leninistă pe care o va urma poporul sovietic în construirea celei mai drepte societăți de pe pământ.

La numeroase mitinguri ale oamenilor muncii s-au adoptat rezoluții în care este aprobată și sprijinită

# P.C.U.S. ține sus steagul comunismului și al păcii

### Imensul răsunet mondial al lucrărilor Congresului al XXII-lea al P.C.U.S.

VARȘOVA 1 (Agerpres). — Congresul al XXII-lea al P.C.U.S., scris „TRYBUNA LUDU” în numărul său din 1 noiembrie, a constituit un eveniment important în viața a milioane de oameni din întreaga lume. El va intra în istoria mișcărilor sociale ale secolului nostru ca un eveniment de uriașă însemnătate politică și ideologică.

Congresul constructorilor comunismului a fost fără îndoială, măreț — subliniază ziarul. El a adoptat programul istoric care este numit Manifestul Comunist al timpurilor noastre. Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. mobilizează milioane de oameni la fapte care vor deveni conținutul principal al contemporaneității.

Praga sub titluri mari în care se subliniază însemnătatea epocălor pe care o are Congresul constructorilor comunismului în istoria omenirii.

„În istoria mișcării comuniste internaționale — scrie în articolul său de fond din 1 noiembrie ziarul „MLADA FRONTA” — nu au existat realizări atât de grandioase ale muncii creatoare, ca în perioada dintre Congresele al XX-lea și al XXII-lea ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. a adus o contribuție deosebită la tezaurul marxism-leninismului”.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice — subliniază „Svobodno Slovo” — ține sus steagul comunismului”.

larg de întreaga presă franceză. În diferitele poziții de pe care abordează rezultatele lucrărilor Congresului, toate zărele subliniază că Congresul a fost un eveniment de o importanță excepțională.

„Noua componentă a conducerii partidului — scrie ziarul „LE FIGARO”, — va traduce în viață linia politică, elaborată de Congres. Această linie urmărește crearea peste 20 de ani a lumii comuniste”. Ziarul citează părerea corespondentului său la Moscova, care scoate în relief faptul că Congresul s-a încheiat „într-o atmosferă de entuziasm excepțional”.

Cu o hotărâre și mai mare ca înainte, scrie ziarul „COMBAT” N. S. Hrușciov a confirmat — și partidul a aprobat acest lucru — politica existentă pașnică, politica reglementării pe calea tratativelor a tuturor problemelor internaționale litigioase.

PRAGA 1 (Agerpres). — Știrile din Moscova despre încheierea lucrărilor Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. sînt inserate în zărele din

PARIS 1 (Agerpres). — Încheierea lucrărilor Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. este comentată pe

## „Măsuri pentru asigurarea apărării frontierelor finlandeze și sovietice”

### Comentariile presei finlandeze pe marginea notelor guvernului sovietic

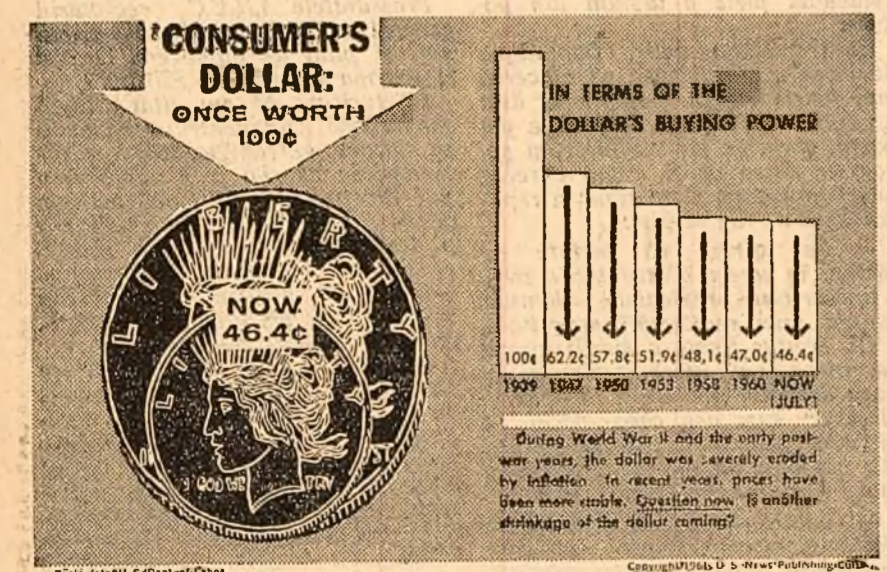
HELSINKI 1 (Agerpres). TASS Nota guvernului sovietic adresată guvernului Finlandei în legătură cu organizarea de consultări între Finlanda și Uniunea Sovietică cu privire la măsurile pentru asigurarea apărării frontierelor celor două țări împotriva primejdiei unui atac armat din partea Germaniei occidentale și a țărilor aliate cu ea se află în centrul atenției presei și opiniei publice finlandeze. După cum arată ziarul „Helsingin-Sanomat”, în cercurile guvernamentale ale Finlandei nota sovietică este caracterizată ca fiind „importantă”.

Ziarul „Maakansa”, organ al partidului de guvernământ Uniunea agrară din Finlanda, publică informația despre nota guvernului so-

vietic sub titlurile: „Uniunea Sovietică propune tratative pe baza tratatului de prietenie”, „Măsuri pentru asigurarea apărării frontierelor celor două țări”. Într-un articol de fond, același ziar subliniază că în nota guvernului sovietic este argumentată existența unei primejdie serioase din partea R.F.G. și „se aduc acuzații grave împotriva Germaniei occidentale și a aliaților ei militari... Norvegia și Danemarca sînt criticate foarte serios”.

Comentind nota guvernului sovietic, unele zăre de dreapta încearcă să minimizeze primejdia pe care o prezintă militarismul vest-german în curs de reînviere, pentru țările din nordul Europei.

## „DOLARUL CONSUMATORULUI: Cîndva valoarea 100 de cenți, acum 46,4”



Sub acest titlu, revista americană „U. S. News and World Report” publică graficul de mai sus din care se poate constata că din 1913 pînă în luna iulie 1961 puterea de cumpărare a dolarului consumatorului a scăzut de la 100 de cenți la 46,4 cenți. „În timpul celui de-al doilea război mondial și în anii postbelici, dolarul a fost grav erodat de inflație, — ar-

ta revista în nota explicativă care însoțește graficul. Întrebarea care se pune acum: se prevede oare o nouă reducere a dolarului?”.

Întrebare îndreptățită, mai ales avînd în vedere cheltuielile militare tot mai mari, care alimentează cursa înarmărilor și aduc profituri fabuloase monopolurilor americane.

ULTIMELE ȘTIRI \* ULTIMELE ȘTIRI \* ULTIMELE ȘTIRI \* ULTIMELE ȘTIRI

# DE PESTE HOTARE

## Festivitatea înălțării drapelului de stat al R. P. Mongole la O.N.U.

NEW YORK 1 (Agerpres). — TASS: La 31 octombrie, în fața clădirii O.N.U. a avut loc festivitatea înălțării drapelului de stat al Republicii Populare Mongole, care a devenit membră a O.N.U.

În ședința din 31 octombrie a Adunării Generale, Mongi Slim a felicitat R. P. Mongolă pentru intrarea sa în rândurile membrilor O.N.U.

Șeful delegației sovietice, V. A.

Zorin, și-a exprimat în cuvîntarea sa adîncă satisfacție că, în pofida uneltirilor — ale ciankașistului în special — R. P. Mongolă a devenit membru cu drepturi depline al O.N.U.

V. A. Zorin a subliniat că reprezentanții cicii ciankașiste, care ocupă ilegal locul R. P. Chinez în O.N.U., aduc un prejudiciu uriaș prestigiului O.N.U.

## Cuvîntarea de salut a reprezentantului R. P. Romîne

NEW YORK 1 — Trimișii speciali Agerpres transmit: Luînd cuvîntul în ședința de marți a Adunării Generale printr-o delegație care a salutat primirea R.P. Mongole în O.N.U., reprezentantul țării noastre, Eduard Meșnicescu, a adus calde felicitări delegației R. P. Mongole cu ocazia acestui eveniment.

Republica Populară Romînă — a spus vorbitorul — întreține de mulți ani cu R.P. Mongolă relații de prietenie și colaborare multilaterale, ca se dezvoltă continuu în folosul reciproc al celor două țări.

„În prima zi a existenței sale ca stat independent și suveran, R.P. Mongolă duce o politică externă de bună vecinătate și de colaborare cu toate statele.”

Primirea R.P. Mongole în rândurile Organizației Națiunilor Unite a repărat una din nedreptățile impuse timp îndelungat acestei organizații și a însemnat încă un pas spre universalitatea O.N.U.

delungat acestei organizații și a însemnat încă un pas spre universalitatea O.N.U.

Guvernul român a considerat întotdeauna că prestigiul și eficacitatea O.N.U. vor fi cu atât mai mari, cu cît ea va reflecta mai fidel tabloul lumii contemporane. Interesele păcii cer ca principiul universalității O.N.U. să nu fie sacrificat de dragul unor interese politice înguste ale anumitor puteri.

Alta timp însă cît poporul chinez va continua să fie lipsit de drepturile sale legitime de membru fondator al O.N.U. și membru permanent al Consiliului de Securitate, alta timp cît alte numeroase popoare vor fi menținute în afara organizației datorită dominației coloniale, O.N.U. nu va putea fi cu adevărat universală.

În încheiere, permiteți-mi domnule președinte, să urez delegației R. P. Mongole o activitate rodnică în cadrul O.N.U., pentru progresul cauzei păcii și cooperării internaționale.

## Cuvîntarea reprezentantului R. P. Romîne în Comitetul politic special

NEW YORK 1. Trimișul special Agerpres, C. Alexandroaie transmite:

La 31 octombrie în Comitetul politic special au continuat dezbaterile în legătură cu politica de apartheid a guvernului Africii de Sud.

În fața Comitetului 11 state afro-asiatice au prezentat un proiect de rezoluție care cere statelor membre ale O.N.U. să ia măsuri împotriva guvernului rasist din Pretoria ca: ruperea relațiilor diplomatice, boicotarea mărfurilor și importurilor din Africa de Sud și altele.

În ședința de după-amiază a Comitetului, a luat cuvîntul Mihail Haseganu, reprezentantul permanent al R. P. Romîne la O.N.U., care a arătat că măsurile luate de guvernul Verwoerd pentru menținerea discriminării rasiale constituie de fapt o încercare sălbatică de a menține privilegiile pe care stăpînii de sclavi și-au asigurat în decursul a peste 300 de ani de exploatare colonială.

Delegatul român a adus exemple concludente în legătură cu sprijinul militar pe care îl acordă Africii de sud statele membre ale blocurilor militare occidentale. Cu armele livrate de N.A.T.O., a spus el, sînt masacrați în masă oameni nevinovați atît din Africa de Sud, cît și din Africa de Sud-Vest.

În încheiere, M. Haseganu a subliniat că delegația romînă se alătură delegațiilor care au condamnat și condamna politica de apartheid a guvernului sud-african și sprijină propunerile făcute de statele africane, precum și măsurile ce trebuie luate împotriva guvernului sud-african.

„De satul care a fost pus în vinzare vorbește astăzi întreaga Italie. El are numai 300 de locuitori și se numește Monteleone Rocca Doria în provincia Sassari din Sardinia”.

Astfel își începe reportajul ziarul „Unită” despre această „ofertă” de vânzare. Și „Unită” continuă: „Ajunși la disperare din cauza sărăciei în care sînt obligați să trăiască, locuitorii sa-

## Șapte ani de la începerea luptei armate de eliberare a poporului algerian

### Impunătoare manifestații în Algeria • Demonstrații atacați cu brutalitate de armată și poliție • 74 de morți și 200 de răniți

ALGER 1 (Agerpres). — Ziua de 1 noiembrie, cînd se împlinesc șapte ani de la începerea luptei armate de eliberare a poporului algerian, a fost marcată pe întreg teritoriul Algeriei de impunătoare manifestații ale populației. La chemarea Frontului de eliberare națională, în principalele centre — Alger, Oran, Constantine, Bone — populația algeriană a ieșit în număr impresionant pe străzi purtînd steaguri și embleme ale F. L. N. Corresponsentul agenției Reuter relatează că la Alger manifestații scandau pe străzi: „Trăiască Algeria”, „Trăiască F. L. N.”, „Eliba-

rați-l pe Ben Bella și tovarășii săi” (este vorba de cinci miniștri din guvernul provizoriu al Republicii Algeriei înmărmurii în Franța — n.r.). Împotriva algerienilor care manifestau pașnic au fost trimise forțe masive ale poliției și armatei. La Alger, Oran și în alte orașe forțele armatei și poliției au încercat să înăbușe manifestațiile deschizînd focul.

Potrivit datelor oficiale transmise miercuri seara de agenția France Presse, în Algeria au fost omorîți la 1 noiembrie 74 de algerieni, iar peste 200 au fost răniți.

## Politica guvernului Macmillan criticată în Camera Comunelor

LONDRA 1 (Agerpres). — TASS. Luînd cuvîntul la 31 octombrie în Camera Comunelor din Anglia, liderul opoziției Gaitskell a rostit adresa de răspuns la mesajul tronului. El a subliniat că măsura guvernului în domeniul militar contrazice recenta declarație a ministrului de Război Watkinson că actuala situație nu necesită luarea de măsuri speciale.

Gaitskell a criticat măsurile economice ale guvernului, expuse în mesajul tronului și a declarat că

laburștii nu vor sprijini mesajul tronului.

Primum ministru Macmillan, care a luat apoi cuvîntul, a susținut că „cel principal constă în a încerca îmbunătățirea relațiilor dintre Est și Vest”. El a vorbit de necesitatea „găsirii unor căi de colaborare umăr la umăr în lumea contemporană”.

În același timp, Macmillan a proslăvit în fel și chip planurile guvernului de sporire a efectivului forțelor armate. Macmillan a declarat că este posibil ca Anglia să efectueze experiențe nucleare; iar „dacă va fi nevoie din punct de vedere tehnic aceste experiențe vor fi făcute în atmosferă”.

Atît Gaitskell cît și Macmillan, au înfățișat măsurile Uniunii Sovietice pentru asigurarea securității ei într-o lumină denaturată, dîndu-se la atacuri antisovietice.

## Sesiunea Adunării Populare a R. P. Bulgaria

SOFIA 1 (Agerpres). — B.T.A. transmite: La 1 noiembrie s-a deschis la Sofia cea de-a treia sesiune ordinară a Adunării Populare a R. P. Bulgaria. Ordinea de zi a sesiunii cuprinde probleme: cu privire la planul economiei naționale pe anul 1962, cu privire la bugetul de stat pe anul 1962, cu privire la modificările din Codul penal procesual și în Codul procesual civil, precum și informarea ministrului Afacerilor Externe în problema situației internaționale.

Raportul cu privire la planul de stat al economiei naționale pe anul 1962 a fost prezentat de Stanko Todorov, președintele Comisiei de stat a Planificării.

foame. Cu sărăcia, locuitorii din Monteleone Rocca Doria au făcut tovarășe de școli întregi. Agricultură și pășoritul se fac aici cu mijloace rudimentare. Pămîntul este sărac, pietros. Sim-

## Un sat de vânzare

„De satul care a fost pus în vinzare vorbește astăzi întreaga Italie. El are numai 300 de locuitori și se numește Monteleone Rocca Doria în provincia Sassari din Sardinia”.

Astfel își începe reportajul ziarul „Unită” despre această „ofertă” de vânzare. Și „Unită” continuă: „Ajunși la disperare din cauza sărăciei în care sînt obligați să trăiască, locuitorii sa-

tului au dat un anunț în ziarul local, prin care se arată dispuși să ofere spre vânzare întregul sat celui ce va oferi mai mult. Pare o glumă de întîi aprilie. Dar ea ascunde o situație de mizerie și de foamă. Cu sărăcia, locuitorii din Monteleone Rocca Doria au făcut tovarășe de școli întregi. Agricultură și pășoritul se fac aici cu mijloace rudimentare. Pămîntul este sărac, pietros. Sim-

## Răsfoind presa străină

„De satul care a fost pus în vinzare vorbește astăzi întreaga Italie. El are numai 300 de locuitori și se numește Monteleone Rocca Doria în provincia Sassari din Sardinia”.

Astfel își începe reportajul ziarul „Unită” despre această „ofertă” de vânzare. Și „Unită” continuă: „Ajunși la disperare din cauza sărăciei în care sînt obligați să trăiască, locuitorii sa-

tului au dat un anunț în ziarul local, prin care se arată dispuși să ofere spre vânzare întregul sat celui ce va oferi mai mult. Pare o glumă de întîi aprilie. Dar ea ascunde o situație de mizerie și de foamă. Cu sărăcia, locuitorii din Monteleone Rocca Doria au făcut tovarășe de școli întregi. Agricultură și pășoritul se fac aici cu mijloace rudimentare. Pămîntul este sărac, pietros. Sim-

## Acțiuni periculoase, ostile păcii

Friedrichstrasse colț cu Zimmerstrasse. O intersecție de străzi berlineze. Case care poartă încă urmele războiului, terenuri virane abia curățate de molozi. În mijloc, o linie albă. Dincoace de ea este Berlinul democrat, capitala R.D.G.; dincolo — Berlinul occidental. Aici este punctul de control al frontierei.

De la 13 august — data cînd R.D.G. a luat măsuri ferme de pază și control la granița cu Berlinul occidental — circulația la acest punct a decurs normal pe baza regulilor stabilite de guvernul R.D.G. și potrivit cărora la intrarea în Berlinul democrat toți cetățenii străini purtînd haine civile trebuie să prezinte actele de identitate. Militarii celor trei puteri de ocupație din Berlinul occidental, pînă la încheierea Tratatului de pace german, circula necontrolați.

În ultima vreme, trupele americane din Berlinul occidental au încercat în repetate rînduri să obțină în mod samavolnic și pentru personal american înmărmurat în civil, trecerea necontrolată a frontierei. Întîmpinîndu refuzul hotărît al poliției populare, militarii americani au organizat la punctul de control o așa-zisă „demonstrație de forță” pe care însăși presa occidentală a numit-o „inutilă și stupidă”.

De pildă, acum cîteva zile, la punctul de control a apărut un autoturism militar american cu 4 persoane civile. Refuzînd să-și prezinte documentele, civilii au fost opriți și-și continuă drumul în Berlinul democrat. Atunci poliștii militari americani încărcăți în 3 jeepuri, escortînd autoturismul, au pînă în Berlinul democrat și i-au pînăbat pe civilii vreo 300 metri pe teritoriul R.D.G. după care întreg convoiul s-a înnoapuit în Berlinul occidental. Într-o timp, pe Friedrichstrasse dinspre sud, se îndreptau spre punctul de control tancuri americane și subunități de

frontiera cu Berlinul democrat este — după cum subliniază ziarul „Deutsche Zeitung” — folosirea de către anumite cercuri din S.U.A. și R.F.G. a psihotei războinice, pentru a anula toate restricțiile militare și a asigura Germaniei occidentale posibilitatea de a produce arme atomice, bacteriologice și chimice. Acțiunile aventuriste organizate de trupele de ocupație americane din Berlinul occidental au stîrnit indignare în opinia publică. Acest joc cu focul face să crească nemulțumirea în rîndurile populației vest-berlineze care-și dă seama în tot mai mare măsură de pericolele ce le pot atrage provocările cercurilor militariste.

Cu deosebire vehementă sînt condamnate aceste acțiuni în opinia publică engleză, ceea ce se reflectă pe larg în presa din această țară. Ziarele „Reynolds News”, „Sunday Express” și „News of the World” au subliniat în articole de fond primejdia și lipsa de răspundere care caracterizează acțiunile S.U.A. în tendința „de a ațîța spiritele la Berlin”, Anglia — a scris „News of the World” — trebuie să facă uz de întreaga sa influență pentru a angaja tratative cu privire la reglementarea. Acest lucru trebuie făcut imediat”. În același timp, comentatorul diplomatic al ziarului „Daily Express”, D. Clark, relatează că acțiunile americanilor au stîrnit îngrijorare la Whitehall (ședința guvernului englez — N. R.). După cum afirmă Clark, Anglia avertizează în culise S.U.A. ca acestea să nu meargă „pea departe” în problema Berlinului occidental.

Faptele relatate mai sus subliniază odată mai mult necesitatea soluționării cît mai grabnice, prin tratative, a problemelor reglementării păcii cu Germania și a situațiilor din pe această bază, a normalizării din Berlinul occidental.

## De la corespondentul nostru la Berlin

„întîrire”, care s-au postat la intersecția și pe străzi laterale.

Acțiuni de acest fel au fost organizate de mai multe ori, de la 22 octombrie încoace. Și numai datorită calmului organelor de pază a frontierei R.D.G. s-a evitat o agravare a situației.

În legătură cu caracterul premeditat al acestor acțiuni, este semnificativ că de fiecare dată cu puțin timp înainte ca la punctul de control să apară mașina cu civili americani, zona de frontieră era invadată de zeci de reporteri, fotografi, operatori de cinema și televiziune occidentali, iar a doua zi în presa vest-germană și vest-berlineză apăreau relatări alarmiste, menite să întîrească „psihotea de război”.

Intr-adevăr, totul arată că prin acțiunile amintite, elemente militariste americane în cordă cu militaristii vest-germani și îngrijorarea de creșterea curentului în favoarea reglementării prin tratative a problemei germane, se străduiesc să încingă la maximum atmosfera Berlin și să accentueze isteria războinică. După cum a remarcat de curînd ziarul englez „Evening Standard”, intensificînd încercarea la Berlin, S.U.A. tind să împiedice succesul unor viitoare tratative cu privire la reglementarea pașnică a problemelor Germaniei și Berlinului occidental. De altfel, nu-și secret că Adenauer și anumite cercuri din S.U.A. se opun din răsunetivității săși organizării unor asemenea tratative.

Un alt scop urmărit de autoritățile acțiunilor agresive organizate la

gurul teren cultivabil va dispărea în curînd prin lucrările de construire a unui lac artificial.

„Nu avem decît o singură cale: să plecăm în altă parte” — spun oamenii mai zărește un tânăr bătrîn.

Trăim ca niște sclavi — explică primarul satului. Ce sens are să mai rămînem aici? Nu putem trăi în case nude nu avem nici un bob de grîu, nici lapte, nici bani. Singura soluție este fuga. Cerem deci să fim ajutați să plecăm de aici”.

Toți locuitorii satului Monteleone Rocca Doria sînt hotărîți să plece. Ei nu știu însă dacă această vânzare va putea fi într-adevăr realizată. Au făcut o încercare și așteaptă să se ivească un cumpărător. În încheiere ziarul „Unită” scrie: „Ne întrebăm însă, dacă vânzarea unui sat va putea șterge oare această fată a „miracolului” economic? Pentru aceasta este nevoie de o schimbare radicală a structurii economice și sociale din Italia”.

## Demascarea unor afirmații calomnioase la adresa Cambodgiei

PNOM PENH 1 (Agerpres). — Guvernul regal al Cambodgiei a dat publicității următorul comunicat:

„În dimineața zilei de 28 octombrie posturile de radio americane au anunțat, referindu-se la o declarație a guvernului sud-vietnamez, că forțele armate cambodgiene au atacat Vietnamul de sud. Guvernul regal protestează în modul cel mai categoric împotriva acestei informații calomnioase, difuzate de posturile de radio ale uneia din marile puteri”.

În comunicatul cambodgian se arată că în realitate la 25 octombrie

un grup de soldați sud-vietnamezi a violat frontiera Khmer și a deschis focul asupra a trei persoane pe care le-a înțilnit în calea lor.

„Noua provocare sud-vietnameză, se arată în comunicat, nu poate fi interpretată altfel decît ca o intenție a Vietnamului de sud, stimulată de unii prieteni ai săi din S.E.A.T.O. de a ticlui o versiune lipsită de orice temei cu privire la un așa-zis atac din partea Cambodgiei cu scopul de a justifica o eventuală intervenție armată a forțelor S.E.A.T.O. sau ale Vietnamului de sud în Cambodgia”.